

157-1
ร 3423
3

ผลการใช้เทคนิค "แม่แบบ" โดยใช้สไลด์ การ์ตูน เพื่อพัฒนา
ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพมหานคร

ปริญญาโท

ของ

ทัศนิตา ระเป็ยบดี

20 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2529

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177343

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้อย่าง
ฉับพลันแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

คณะกรรมการสอบ

๗/๕

ประธาน

๗/๕

ประธาน

(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ หล้าสูงษ์)

(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ หล้าสูงษ์)



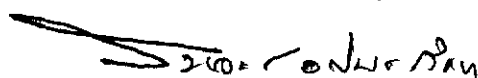
กรรมการ



กรรมการ

รองศาสตราจารย์บุญเชิด วิทยไถ่อนันตพงษ์)

(รองศาสตราจารย์บุญเชิด วิทยไถ่อนันตพงษ์)



กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเจตน์ อภิวัฒน์รักษา)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำอันดีเยี่ยมมาโดยตลอด จากรองศาสตราจารย์กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ และรองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญณันตพงษ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ ภูมิธ รองศาสตราจารย์ ดร.รุจิ ภู่อารยะ อาจารย์สุรสิงห์ จิมพะเนา และคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการและคณะอาจารย์ฝ่ายประถมศึกษา โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในการทดลองครั้งนี้ และขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์ศักดิ์ณรงค์ แสงพิทักษ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการเขียนบทสรุป (Script) คุณอนงค์วรรณ ไพโรจน์ ให้ความช่วยเหลือในการวาดภาพสไลด์ การ์ตูน และช่วยอำนวยความสะดวกในการติดต่อหาสถานที่บันทึกเสียง คุณนิรันดร์ สาโรวาท ให้อิมสสถานที่ และช่วยเหลือจัดบันทึกเสียง คุณณภาพร พุ่มพฤษฯ ให้ความช่วยเหลือในการพากษ์บทสรุปเพื่อประกอบสไลด์ การ์ตูน คุณอำพร เจมประภาพงศ์ และเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นแนะแนว ' ๒๖ ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดการวิจัย

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอเน้นคารวะถึงพระคุณของพ่อ และแม่ ที่ช่วยเป็นกำลังใจสนับสนุนให้ผู้วิจัยฟันฝ่าอุปสรรคในการทำวิจัยครั้งนี้ จนกระทั่งผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

พัทธิมา ระเบียบคั

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแม่แบบ	7
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแม่แบบ	7
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแม่แบบ	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง	18
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง	22
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโสตทัศนูปกรณ์	25
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	29
3 วิธีดำเนินการศึกษา	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	30
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	31
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	45
กลุ่มตัวอย่าง	45
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	45
วิธีดำเนินการทดลอง	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	46
อภิปรายผล	46
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	53

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนกับหลังการทดลอง และของ กลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบกับการสอนตามปกติ	41
2	ผลของการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่างคู่ของคะแนนก่อนและหลังการ ทดลองของคู่กลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบกับกลุ่มที่สอนตามปกติ	43

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แสดงความสัมพันธ์คะแนนความ เชื่อมั่นในตน เองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 42

ภูมิหลัง

สภาพสังคมไทยในปัจจุบัน เกิดมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อันเป็นผลของการพัฒนาชาติในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นเรื่องชีวิตและดำรงชีพทางด้านปริมาณมากเกินไป จึงมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็ก และเยาวชนให้เป็นไปในแนวทางที่สังคมไม่ปรารถนา อาทิเช่น ความบีบคั้นทางเศรษฐกิจ ทำให้บิดา มารดา และครอบครัวที่แตกแยก หรือครอบครัวที่อยู่ในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การรับเอาวัฒนธรรมใหม่ ๆ เข้ามาปฏิบัติ ทำให้เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะรับเอาวัฒนธรรมใหม่ ๆ เหล่านี้ได้เร็ว ซึ่งเกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก และอาจก่อให้เกิดปัญหาทางด้านความประพฤติ และพฤติกรรมแปลก ๆ ในที่สุด ปัญหาดังกล่าวถ้าหากไม่ได้รับการแก้ไขป้องกันให้ทันทั่วถึง อาจจะกลายเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาสังคมที่รุนแรงหรือเป็นเหตุทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้ (สุทเกษม สิงห์โกวิท 2528 : 51) ดังนั้น แนวทางที่จะป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาได้คือ การสร้างเสริมให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะความเชื่อมั่นในตนเองเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นทั้งกายและใจ อันเป็นพลังสำคัญในการต่อสู้ปัญหาดังกล่าวได้ด้วยความมั่นใจ (สมุท ศิริโช ม.ป.ป. : 250 - 257)

ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นภาวะทางจิตใจอย่างหนึ่ง ที่มีบทบาทสำคัญมากในการพัฒนาตัวเด็ก ให้เด็กสามารถนำศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเขาออกมาใช้ได้เต็มที่ ดังที่ซัลลิแวน (ประมวล คัดกินสัน 2524 : 154 อ้างอิงมาจาก Sullivan.) กล่าวว่า บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จะเป็นผู้มีสุขภาพจิตดี มีความสุข มีความพึงพอใจให้แก่ชีวิตได้ รวมทั้งเกิดการมองโลกในแง่ดี มีความรู้สึกปลอดภัย กล้าปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ (สุชา จันทน์เอน 2510 : 147) ในทางตรงกันข้าม บุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง จะไม่มีความสามารถในการควบคุมตนเอง รับผิดชอบตนเอง และไม่สามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้ ต้องคอยพึ่งผู้อื่นอยู่เสมอ (Breckenbridge. 1955 : 80) นอกจากนี้ ยังทำให้มีประสบการณ์ในวงแคบ ไม่กล้าเผชิญหรือกระทำการใดๆ ที่อาจเป็นประโยชน์ต่อตนเองได้ อันเป็น

ผลร้ายต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งถ้าเด็กไม่ได้รับการช่วยเหลือถูกทาง โดยทันเวลาที่แล้ว ความรู้สึกดังกล่าวจะติดตัวเรื่อยไป และเป็นผลร้ายต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพ โดยส่วนรวม และเมื่อเติบโตขึ้น อาจกลายเป็นสมาชิกที่น่าหมั่นใจของสังคมก็เป็นได้ ดังนั้น จึงควรจะได้มีการเสริมสร้างให้เกิดขึ้น

ในการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้เกิดขึ้นนั้น ควรจะได้มีการส่งเสริมให้เกิดขึ้นตั้งแต่เด็ก นวลศิริ เปาโรหิตย์ (นวลศิริ เปาโรหิตย์ 2520 : 178) กล่าวว่า ช่วงที่สำคัญที่จะวางรากฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม และการปรับตัวทางด้านการพัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง สำหรับเด็กประถมศึกษา ควรอยู่ในช่วงอายุ 8 - 10 ปี สำหรับเด็กหญิง และ 8 - 12 ปี สำหรับเด็กชาย เพราะช่วงนี้เป็นช่วงวัยที่เด็กกำลังเจริญเติบโต มีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายและจิตใจอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเมื่อบุคคลเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลายหรือวัยผู้ใหญ่ บุคลิกภาพจะเริ่มมั่นคงขึ้น ยากที่จะพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ (Eastwood, 1979 : 135 - 136)

ฮักกิง แนนซี เค. บรูกเลย์ (Nancy K. Bruckley, 1973 : 9) กล่าวว่า เด็กมักลอกเลียนแบบการพูด การกระทำของคนอื่นได้ง่าย โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อน หรือผู้อยู่ใกล้ชิดกับเด็ก ส่วนเพียเจต์ (Piaget.) มีความเห็นสอดคล้องกับแนนซี เค. บรูกเลย์ ที่ว่า วัยเด็กเป็นวัยแห่งการวางรากฐานพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่ต้องการของเด็ก เพราะเด็กจะเริ่มเลียนแบบตั้งแต่วัยทารก โดยทำตามแบบที่ได้พบเห็น และการเลียนแบบนี้จะซับซ้อนขึ้นไปเรื่อย ๆ ตามโครงสร้างของประสบการณ์ และพัฒนาการที่สูงขึ้นของบุคคล (Bandura, 1977 : 30 - 31 citing Piaget, 1951 : 57 - 63) ดังนั้น วิธีการสอนวิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเองที่ดีขึ้น โดยให้เข้าถึงจิตใจ ความรู้สึก ตลอดจนความเข้าใจในความสำนึกของเด็กก่อน คือการใช้เทคนิค "แม่แบบ" นั้นเอง

เทคนิค "แม่แบบ" มีบทบาทในการเปลี่ยนหรือสร้างพฤติกรรมใหม่ของบุคคล การตอบสนองแปลก ๆ ใหม่ ๆ อาจเกิดขึ้นได้จากการสังเกต หรือการเรียนรู้พฤติกรรมของคนอื่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม (Mc Brearty, Morston and Kanfer, 1961 : 425) นอกจากนี้

เทคนิคแม่แบบช่วยให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และช่วยเอื้ออำนวยให้แสดงพฤติกรรมที่เคยเรียนรู้มาแล้วออกมา (Bandura. 1963 : 120) ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับมาร์ลัต (Marlatt. 1975 : 117) ที่ว่า แม่แบบคือกระบวนการเรียนรู้ซึ่งเกิดขึ้นได้โดยการสังเกตพฤติกรรมของคน ๆ นั้น หรือกลุ่มนั้น ๆ โดยมีแม่แบบเป็นสิ่งที่เร้าให้ผู้สังเกตมีทัศนคติ ความคิด หรือพฤติกรรมเปลี่ยนไปตามลักษณะของแม่แบบที่ได้สังเกต ดังนั้น ผู้วิจัยคิดว่า เทคนิค "แม่แบบ" เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถจะเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนได้ โดยการนำสไลด์ การ์ตูน เป็นสื่อกลางเพื่อให้นักเรียนได้สังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมาย และมีงานวิจัยสนับสนุนการใช้สไลด์ การ์ตูน ช่วยในการสอน จะทำให้เด็กเกิดความกระตือรือร้น สนใจต่อการเรียนมากขึ้น ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ดี (ชมภูภา พงษ์สุวรรณ 2522 : 8) ประกอบกับภาพที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นภาพการ์ตูน ซึ่งคินเดอร์ (Kinder. 1959 : 150 - 153) กล่าวว่า การ์ตูนมีคุณสมบัติช่วยดึงดูดความสนใจของเด็ก ความสะอาดตาของภาพการ์ตูนจะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการสังเกตและไม่เบื่อง่าย เพราะจากการวิจัยของลาริค (Larick. 1964 : 137) พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ชอบการ์ตูนถึงร้อยละ 90

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า การใช้เทคนิคแม่แบบ โดยใช้สไลด์ เป็นภาพการ์ตูน จะเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยสร้างเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กให้สูงขึ้นได้ เพื่อเด็กเหล่านี้จะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ อันจะเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้แม่แบบในการพัฒนาความเชื่อมั่นตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย เขตบางเขน สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อ ครู อาจารย์ ครูแนะแนว และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็ก หรือเยาวชน จะได้แนวทางการนำเอาเทคนิคแม่แบบไปช่วยในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กและเยาวชน และเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ อีกต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

ประชากร เป็นเด็กนักเรียนชายและหญิง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย เขตบางเขน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๒๘ จำนวน ๑๐๐ คน ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ

กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กนักเรียนชายและหญิง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย เขตบางเขน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๒๘ จำนวน ๔๐ คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลอง ๒๐ คน กลุ่มควบคุม ๒๐ คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

๑. ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ วิธีการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง โดยใช้สไลด์การ์ตูน และการสอนตามปกติ
๒. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเอง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

แม่แบบ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกด้วยการกระทำ และคำพูด ของตัวละคอน ทำให้ผู้เรียนศึกษาและสังเกตจากตัวแบบ ซึ่งเสนอในรูปสไลด์ การ์ตูน มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง มีเสียงประกอบภาพ

สไลด์ การ์ตูน หมายถึง ภาพสัญลักษณ์ที่ไม่เคลื่อนไหว เป็นภาพเลียนแบบของจริง ที่วาดขึ้นเอง เน้นเฉพาะลักษณะเด่น ๆ หรือสำคัญ ๆ เพื่อใช้สื่อความหมายเป็นตัวแทนของ

บุคคล แนวความคิด หรือสถานการณ์ที่จัดขึ้น อันเป็นการจูงใจให้ผู้สังเกตจำได้ มีความรู้สึก คล้อยตามการกระทำความรู้สึกรของตัวละครคนในภาพ และเปรียบเทียบเรื่องราวของตัวละครคน ให้เข้ากับชีวิตตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกด้วยการ กระทำและคำพูดที่เหมาะสม ในที่นี้แบ่งออกเป็น ๘ ลักษณะ คือความกล้าแสดงออก การไม่ คล้อยตามผู้อื่นโดยไร้เหตุผล ความสามารถคิดสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ได้ ความรับผิดชอบใน การให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน ความเพียรพยายามเพื่อสู่เป้าหมาย และความสามารถ แก้ปัญหาได้ (แก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ด้วยการหลีกเลี่ยง ป้องกัน แก้ไขเมื่อต้องอยู่ใน สถานการณ์นั้น ๆ) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งลักษณะพฤติกรรมต่าง ๆ ออกเป็น ๘ ลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

ความกล้าแสดงออก ได้แก่

- ความกล้าที่จะตั้งคำถาม ทักท้วงอย่างสุภาพและมีเหตุผลกับผู้อื่นที่ทำความ เตือนครั้นให้แก่ตนและหมิ่นในทางที่เหมาะสม
- มีความกล้าที่จะซักถามข้อสงสัยที่ตนเองไม่เข้าใจ หรืออาจขัดแย้งกับผู้อื่น
- มีความกล้ารับผิดชอบเมื่อทำผิดทุกครั้ง ไม่ว่าจะมีผู้อื่นเห็นหรือไม่ก็ตาม
- มีความกล้าในการเสนอความคิดเห็นของตนให้กับผู้อื่น ถึงแม้ว่าความคิดเห็น จะขัดแย้งกับความคิดเห็นของผู้อื่น
- ไม่ประหม่าอายที่จะทำอะไร เพียงคนเดียว หรือต่อหน้าคนหมู่มาก หรือคน แปลกหน้า

มีเหตุผลไม่คล้อยตามผู้อื่น ได้แก่

- การไม่ปฏิบัติตามความคิดเห็นของผู้อื่น โดยที่ยังไม่ได้ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ
- คิดพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนเสมอ ไม่เชื่ออะไรโดยไร้เหตุผล

เพียรพยายามเพื่อสู่เป้าหมาย ได้แก่

- มีความมุ่งมั่นที่จะกระทำการต่าง ๆ ที่ต้องการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ความสามารถคิดสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ได้แก่

- การคิดค้นแปลงสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้เป็นสิ่งของที่ตนต้องการ
- การริเริ่มสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง
- การรู้จักเอาสิ่งต่าง ๆ มาปรับปรุงประยุกต์ใช้

ความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน ได้แก่

- การมีความตั้งใจทำงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน เพื่อให้งานในหน้าที่ของตนและผู้อื่นมีส่วนร่วมกันได้รับความสำเร็จ

ความสามารถแก้ปัญหา ได้แก่

- การรู้จักกระบวนการแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- การรู้จักพึ่งตนเองเมื่อประสบปัญหา

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนฤทธิยะ-
วรรณาลัย เขตบางเขต สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2528 ที่มีความเชื่อมั่น
ในตนเองต่ำ จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการทดลองโดยวิธีการพัฒนาความเชื่อมั่น
ในตนเองจากแม่แบบ

2. กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่ได้รับการทดลองโดยวิธีการสอนพัฒนาความเชื่อมั่น
ในตนเองจากการสอนตามปกติ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค "แม่แบบ"

นักจิตวิทยา กล่าวว่า การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนใหญ่เกิดจากการทำตามแบบที่ผู้อื่นทำ ดังนั้น การจะเสริมสร้างพฤติกรรมใหม่ให้กับเด็ก จึงควรให้เด็กได้เห็นตัวอย่างพฤติกรรมทั้งที่ดีและไม่ดี แล้วให้เด็กรู้จักพิจารณาอย่างมีเหตุผลที่จะเลียนแบบตาม โดยถือหลักว่า การสอนให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดี เด็กจะต้องได้เห็นตัวแบบนั้นจากผู้ที่เด็กชื่นชมก่อน

ทฤษฎีแบบดูร่า ได้กล่าวถึงการเรียนรู้โดยการเลียนแบบว่า การเลียนแบบเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยประสบการณ์จากการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ อันเป็นผลให้เกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ ได้ ทำให้ไม่ต้องลงคิด ลองถูก และมีบทบาทสำคัญมากในการเรียนรู้ของมนุษย์ (Bandura. 1977 : 22) และเป็นวิธีการเรียนรู้แบบพื้นฐาน ที่ให้ประโยชน์กว้างขวาง และมีข้อดีอยู่หลายประการ คือช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในทัศนที่ซับซ้อนหรือยาก ๆ ได้ดี และเร็วกว่า (Patterson. 1974 : 138 - 139)

กระบวนการเรียนรู้จากการสังเกตของแบบดูร่า (Bandura. 1977 : 22 - 29)

ในการเรียนรู้ทางสังคมนั้น แม่แบบมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคลได้มาก กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้เห็นแม่แบบ ก็จะสามารถรับรู้สัญลักษณ์ของการกระทำนั้นได้ และสัญลักษณ์เหล่านั้นจะชี้้นำให้แสดงพฤติกรรมตอบสนองทางสังคมได้อย่างเหมาะสม กระบวนการเรียนรู้จากแม่แบบ กล่าวได้ว่า เป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational learning) ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. ความสนใจ (Attentional process) มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อให้ความสนใจในการสังเกต และรับรู้ การสังเกตเป็นกระบวนการรับรู้ลักษณะที่สำคัญ ๆ ของตัวแบบไว้อย่างละเอียด ทุกแง่ทุกมุม และรวบรวมสรุปสิ่งที่ได้รับรู้มาอย่างเป็นขั้นตอน สิ่งที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการของความสนใจในการเรียนรู้ด้วยการสังเกตนั้นมีมาก เช่น ลักษณะของผู้สังเกตในด้านการรับรู้ การรวบรวมและการแปลความหมายจากสิ่งที่ได้สังเกต อันเป็นผลจากประสบการณ์เดิมของผู้สังเกต ลักษณะหรือการแสดงออกของแม่แบบที่แปลก หรือดึงดูดความสนใจ

ได้มากเพียงพอ มีความชัดเจนหรือความซับซ้อนของแม่แบบมากนักน้อยแค่ไหน และพื้นฐานด้าน
สัมพันธภาพระหว่างบุคคลยังมีผลต่อพฤติกรรมอันเกิดจากการสังเกตด้วยเช่นกัน

๒. การเก็บจำ (Retentional process) เป็นกระบวนการของการจำอันเกิด
จากการรวบรวมพฤติกรรมของแม่แบบที่ได้สังเกตไว้ เพื่อใช้ในการวางแผนแบบพฤติกรรม
เพราะการสังเกตเพียงอย่างเดียวจะไม่มีผลต่อการเรียนรู้มากเท่ากับการมีการเก็บจำสิ่งที่
ได้สังเกตนั้นไว้ การเก็บจำนี้จะกระทำในรูปของสัญลักษณ์ ซึ่งกระบวนการในการสร้างสัญลักษณ์
นี้จะช่วยให้จำพฤติกรรมของแม่แบบได้ แม้ว่าจะได้เห็นแม่แบบเพียงช่วงเวลาอันสั้น แบบดูว่า
กล่าวว่า การสร้างสัญลักษณ์อาจกระทำในรูปของจินตนาการ (imaginal) และภาษา
(verbal) ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของแม่แบบ อันจะก่อตัวขึ้นเป็นเสมือนศูนย์กลางแห่งการ
รับรู้ โดยที่เมื่อคนเราได้ยิน ได้เห็นพฤติกรรมของผู้อื่น จะเกิดความรู้สึกรับรู้เหตุการณ์นั้นและ
เมื่อเหตุการณ์นั้นสิ้นสุดลงแล้ว ผู้ดูยังมีในภาพของเหตุการณ์นั้นอยู่ในความทรงจำ และแปลง
เป็นสัญลักษณ์ทางภาษา (verbal coding) ซึ่งจดจำได้ง่ายและนานกว่า และผู้สังเกต
สามารถนำออกมาเป็นแนวทางการกระทำของคนได้ในเวลาต่อมา ยิ่งถ้าประสบการณ์ใหม่
เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ความจำจะถาวรมากขึ้น การมีสัญลักษณ์ของ
ประสบการณ์ต่าง ๆ อยู่ในความทรงจำมาก ๆ ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะเรียนรู้โดย
การสังเกตได้มากขึ้น

๓. การแสดงออก (Motor reproduction process)

เมื่อมนุษย์เรามีข้อมูลที่เป็นสัญลักษณ์อยู่ในความทรงจำแล้ว จะมีการแสดงพฤติกรรม
เหล่านั้นออกมาภายหลังได้ ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกในครั้งแรก ๆ อาจจะยังไม่ถูกต้องทีเดียว
นัก เพียงแต่แสดงได้ใกล้เคียงกับพฤติกรรมของตัวแบบเท่านั้น แล้วเขาจะค่อย ๆ ปรับแก้ไข
พฤติกรรมของตนเองจนกว่าจะได้รับผลที่พึงพอใจ

๔. การจูงใจ (Motivational process)

เป็นกระบวนการที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างความรู้ที่ได้รับมา
(Acquisition) กับการแสดงออกในการเรียนรู้ทางสังคมนั้น มนุษย์ไม่อาจแสดงออกได้ตาม
ที่รับรู้มาทั้งหมด แต่จะเลียนพฤติกรรมของแม่แบบที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อตนเองมากกว่าการเลือก

ในทางที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อตนเอง การประเมินคุณค่าพฤติกรรมของแม่แบบ โดยผู้สังเกตแบบ จะเป็นไปในรูปของการรับเอาสิ่งที่ตนพึงพอใจไว้ และไม่ยอมรับสิ่งที่ตนไม่พึงพอใจ ดังนั้นองค์ ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการใช้ตัวแบบ เพื่อให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมที่ต้องการ นั้น ต้องมีการจูงใจ โดยการให้รางวัล หรือการเสริมแรงทางบวก เพื่อกระตุ้นให้ผู้สังเกต แสดงพฤติกรรมการเลียนแบบออกมา และเป็นการเสริมให้พฤติกรรมนั้นเกิดมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น สถานการณ์ของการเรียนรู้ด้วยการสังเกต หรือการเรียนรู้จากตัวแบบ ต้อง ประกอบด้วยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งภายใน และพฤติกรรมการเลียนแบบ ที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการจัดวางรูปแบบองค์ประกอบของการเรียนรู้จากตัวแบบอย่าง เหมาะสม โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจต่อตัวแบบอย่างแท้จริง จนสามารถจดจำและสร้าง สัญลักษณ์แทนพฤติกรรมของตัวแบบได้ และประกอบกับการจูงใจอย่างเหมาะสม และเพียงพอ จะทำให้ผู้เรียนแสดงการตอบสนองด้วยการเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบได้ในที่สุด

ลักษณะของแม่แบบ

การเสริมสร้างให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเองด้วยการจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษา สังเกตพฤติกรรม หรือการตอบสนองที่เป็นจุดมุ่งหมายของงานวิจัยนี้ โดยผ่านตัวแบบ ตัวแบบ นี้จะทำหน้าที่เป็นสิ่งที่เร้าที่เป็นสื่อกลางให้ผู้เรียนได้สังเกตและ เลียนพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมาย ตัวแบบที่ใช้แสดงนั้นมีได้หลายรูปแบบ (รัตน นฤภัทร 2524 : 29) เช่นตัวแบบที่มีชีวิต (live - modeling) หรืออยู่ในรูปของสื่อ (media) หรือสัญลักษณ์ (symbol - modeling) ต่าง ๆ เช่น เทปโทรทัศน์ (vedio tape) ภาพยนตร์ (film) เทปบันทึกเสียง หรือ แม้แต่ข้อเขียนต่าง ๆ (written model)

อิทธิพลของแม่แบบที่มีต่อผู้สังเกตมี 3 ประการคือ (Bandura. 1963 : 60)

1. ผลของตัวแบบ (Modeling effects) หมายถึงสถานการณ์ที่ผู้เรียน สามารถ เรียนรู้แบบแผนการตอบสนองใหม่ต่อสิ่งเร้า โดยการสังเกตจากพฤติกรรมของแม่แบบ ผู้เรียน จะรวบรวมแบบแผนพฤติกรรมของแม่แบบ แล้วเชื่อมโยงกับความรู้ที่มีอยู่ จนสามารถวางรูปแบบ การตอบสนองใหม่ ๆ ออกมาให้เห็นชัดเจน เพื่อให้ผู้สังเกตแสดงการตอบสนองได้เหมือนกับ

แบบที่ได้รับ และเก็บจำได้อย่างถาวร

2. ผลของการขัดขวางและการส่งเสริม (Inhibitory and disinhibitory effects) หมายถึงสถานการณ์ที่ผู้เรียนไม่สนใจ หรือไม่กระทำตามแบบแผนพฤติกรรมที่แม่แบบกระทำแล้วได้รับผลไม่ดีตอบสนอง เช่น การลงโทษ เป็นต้น แต่ผู้เรียนมักสนใจเลียนแบบพฤติกรรมที่แม่แบบกระทำ แล้วได้รับรางวัล หรือได้รับการยอมรับจากสังคม

3. ผลของการตอบสนอง (Eliciting effects) เป็นการตอบสนองต่อแม่แบบของผู้รับแบบ ซึ่งจะแสดงออกมามาก ๆ กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล กล่าวคือ การอบรมเลี้ยงดู หรือการได้รับการเรียนรู้ของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน ทำให้ลักษณะการตอบสนองต่อตัวแบบแตกต่างกัน เช่น พฤติกรรมบางอย่างของแม่แบบเป็นสิ่งที่ผู้รับแบบได้รับการอบรมสั่งสอนมาว่า เป็นสิ่งที่ขัดกับสังคม ในกรณีเช่นนี้ ผู้รับแบบจะไม่สนองตอบตามแบบที่ได้รับจากแม่แบบ เพราะผลการเรียนรู้ในอดีตเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ แต่สำหรับผู้รับแบบบางคนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้มาว่า พฤติกรรมที่แม่แบบแสดงนั้น เป็นสิ่งที่ขัดกับการยอมรับของสังคม ผู้รับแบบจะเกิดการเลียนแบบจากแม่แบบนั้นได้

นอกจากนี้ยังมีตัวแปรอื่น ๆ ที่จะมาช่วยเสริมผลของพฤติกรรมที่ตัวแบบได้รับอีก เช่น ผู้สังเกตมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบจากตัวแบบที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวเขา มากกว่าตัวแบบที่แตกต่างกันมาก ๆ และพฤติกรรมการเลียนแบบมีโอกาสจะเกิดเมื่อได้เห็นผลอย่างเดียวกันจากตัวแบบหลาย ๆ คนมากกว่าเห็นจากตัวแบบเพียงคนเดียว อีกทั้งลักษณะของตัวแบบและพฤติกรรมตัวแบบแสดง ก็มีผลช่วยทำให้เกิดการเลียนแบบมากขึ้นได้ เช่น ตัวแบบที่มีบุคลิกลักษณะน่าเชื่อถือ เป็นที่นิยมยกย่องของบุคคลทั่วไป เป็นที่รู้จักดี เช่น ดาราภาพยนตร์ นักร้อง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ จะทำให้ผู้ที่มีแนวโน้มที่จะเลียนแบบพฤติกรรมของเขาได้ง่าย โดยเฉพาะผู้ที่มีความชอบฟังหาคนอื่นอย่างมาก ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความนับถือตนเอง ไม่เป็นตัวของตัวเอง ลักษณะเหล่านี้จะมีส่วนช่วยทำให้เกิดการเลียนแบบได้ง่ายขึ้นและมากขึ้น (Edward W. Craighead, Alan E. Kazdin, and Mahoney. 1976 : 107) ซึ่งแบล็คแฮม และซิลเบอร์แมน (Blackham and Silberman. 1975 : 55 - 56) ได้นิยามว่า เกณฑ์ที่จะนำข้อค้นพบเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ที่สำคัญมี 4 ประการ คือ

1. กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน
2. มีตัวแบบที่เหมาะสมแสดงตัวอย่างพฤติกรรมนั้นให้ผู้เรียนได้เห็น
3. ให้การเสริมแรงแก่ตัวแบบ เมื่อแสดงพฤติกรรมที่ต้องการ
4. ให้การเสริมแรงแก่ผู้เรียน เมื่อแสดงพฤติกรรมที่ต้องการตามอย่างตัวแบบ

ผลจากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับแม่แบบ ชี้ให้เห็นว่า ตัวแบบเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเองได้ ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้จากตัวแบบจะเกิดขึ้นได้ต้องผ่านกระบวนการที่สำคัญ 4 อย่าง คือ ความสนใจ การเก็บจำ การแสดงออก การรู้อใจ ซึ่งจะมีการเสริมแรงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย และการเสริมแรงมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบของเด็ก กล่าวคือ ถ้าเด็กได้สังเกตเห็นแม่แบบที่ได้รับรางวัล เมื่อแสดงพฤติกรรมของความเชื่อมั่นในตนเอง หรือการได้เห็นผู้เลียนแบบได้รับรางวัล เมื่อแสดงพฤติกรรมว่าเชื่อมั่นในตัวเอง ก็จะเป็นตัวเสริมแรงให้เกิดการเรียนรู้แบบมากยิ่งขึ้น และลักษณะของตัวแบบที่เสนอเป็นภาพสไลด์ การดู ที่มีเหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแม่แบบ

งานวิจัยต่างประเทศ

คุก และอพอลโลนี (Cook and Apolloni. 1976 : 65 - 78) ได้ทำการศึกษาวิจัยนำเอาเทคนิคตัวแบบ (modeling) และการเสริมแรงทางบวก มาใช้ในการเสริมสร้างพฤติกรรมใหม่ให้แก่เด็ก 3 คน อายุระหว่าง 8 - 9 ปี ซึ่งมีปัญหาด้านศักยภาพทางการเรียน (learning disabled) และมีพฤติกรรมสังคมที่ไม่เหมาะสม เขาได้นำเด็ก 4 คนให้ดูตัวแบบ และให้การชมเชยทางสังคม เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรม การยิ้ม การร่วมมือ และการสัมผัสทางกายอย่างเป็นมิตร โดยฝึกทีละอย่างในการทดลอง หลังจากนั้นให้ได้รับการทดลองอีก 3 คน ที่ยังไม่เคยได้รับการฝึก เข้าไปร่วมเล่นกับเด็ก 4 คนแรก ผลปรากฏว่า ผู้รับการทดลอง 4 คนแรกมีพฤติกรรมที่ต้องการเพิ่มขึ้น และยังเป็นตัวแบบทำให้ผู้รับการทดลองอีก 3 คน ซึ่งไม่เคยได้ผ่านการฝึก แต่เข้ามาร่วมเล่นด้วย สามารถแสดงพฤติกรรมการเลียนแบบจากเด็กที่ฝึกแล้วได้ โดยมีพฤติกรรมที่ต้องการเพิ่มขึ้นด้วย จึงสรุปได้ว่า การใช้ตัวแบบและการเสริมแรง

ทางบวก สามารถเพิ่มพฤติกรรม การรายงานถึงความร่วมมือ และการชมเชยผู้อื่นอย่างถูกต้อง ตรงกับการกระทำจริง รวมทั้งสามารถเพิ่มการแสดงพฤติกรรมจริงในการร่วมมือ และการชมเชยผู้อื่นมากขึ้นด้วย ขณะเดียวกัน การใช้แต่การเสริมแรงแก่พฤติกรรมที่ต้องการของผู้รับการทดลองโดยไม่มีตัวแบบแสดงให้เห็น ย่อมเป็นการเสียเวลาในการที่ผู้เรียนต้องลองผิด ลองถูก ไปจนกว่าจะแน่ใจว่าทำอะไรจึงได้แรงเสริมนั้น ดังนั้น การใช้ตัวแบบ จึงช่วยลดเวลาในการเรียนการสอนลง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมที่ถูกต้องได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น (Bandura and Erickson, 1976 : 108) ส่วนแบนดูรา (Bandura, 1965 : 589 - 595) กล่าวไว้ในงานวิจัยว่า การแสดงพฤติกรรมการเล่นแบบ ขึ้นอยู่กับผลของพฤติกรรมที่ตัวแบบ แสดงให้เห็นมากกว่าการเสริมแรงโดยตรงแก่พฤติกรรมของผู้รับการทดลอง

ในปี 1986 ฮิกส์ (Hicks, 1965 : 97 - 100) ได้ทดลองผลการให้แม่แบบกับ พฤติกรรมการเล่นแบบ โดยใช้แม่แบบเป็นภาพยนตร์แสดงถึงความก้าวร้าว ใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นชาย 31 คน หญิง 31 คน อายุระหว่าง 4 - 7 ปี แบ่งเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน ให้ได้รับแม่แบบลักษณะต่าง ๆ กัน คือกลุ่มที่ 1 ให้แม่แบบเป็นผู้ใหญ่ เพศชาย กลุ่มที่ 2 ให้แม่แบบเป็นผู้ใหญ่เพศหญิง กลุ่มที่ 3 ให้แม่แบบเป็นเด็กชายวัยเดียวกันกับผู้รับแบบ กลุ่มที่ 4 ปรนแบบ เป็นเด็กหญิงวัยเดียวกันกับผู้รับแม่แบบ และกลุ่มที่ 5 เป็นกลุ่มควบคุม ไม่ให้แม่แบบเลย ผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับแม่แบบที่เป็นเด็กชายวัยเดียวกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากที่สุด และกลุ่มที่ได้รับแม่แบบเป็นผู้ใหญ่เพศชาย มีพฤติกรรมก้าวร่วมน้อยที่สุด ส่วนโรเซนทอล และ ซิมเมอร์แมน (Rosenthal and Zimmerman, 1972 : 500 - 504) ได้ศึกษาถึงผลของ วิธีการชี้ใช้ในกระบวนการตัวแบบ ที่มีต่อความสามารถและการเลียนแบบของเด็กนักเรียนในระดับเกรด 2 จำนวน 120 คน โดยให้เด็กดูตัวแบบ ซึ่งแสดงวิธีการตั้งคำถามจากภาพ 12 ภาพ โดยกลุ่มที่ 1 ดูตัวแบบและได้รับคำแนะนำให้ทำตาม กลุ่มที่ 2 ดูตัวแบบและได้รับคำแนะนำให้ศึกษาวิธีการตั้งคำถาม ส่วนกลุ่มที่ 3 ดูตัวแบบและได้รับคำแนะนำแบบแผนของการตั้งคำถามของตัวแบบ สำหรับกลุ่มที่ 4 ให้ดูตัวแบบ และได้รับคำแนะนำวิธีการตั้งคำถาม พร้อมกับการยกตัวอย่าง หลังจากนั้น เด็กทุกคนได้รับการทดสอบการตั้งคำถาม ผลการทดสอบพบว่า ตัวแบบทำให้ความสามารถของเด็กสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และวิธีการให้ตัวแบบ

ทั้งสี่ลักษณะ มีผลต่อความสามารถของเด็กแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแบนดูรา กรูเซค และเมนโลฟ (Bandura, Grusec and Menlove. 1966 : 499 - 506) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีการฝึกด้วยแม่แบบที่มีต่อการสร้างสัญลักษณ์ และการเลียนแบบของนักเรียนชาย หญิง อายุ 6 - 8 ปี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นชาย 36 คน และหญิง 36 คน แม่แบบที่ใช้เป็นภาพยนตร์แสดงการเล่นของเล่นต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แม่แบบต่างกันดังนี้ กลุ่มที่ 1 ให้ดูภาพยนตร์พร้อมทั้งบอกวิธีการเล่นของแม่แบบให้ทราบด้วย กลุ่มที่ 2 ให้มีตัวเลขพร้อมกับการดูภาพยนตร์ กลุ่มที่ 3 ให้ดูภาพยนตร์เงียบ ๆ หลังจากการให้แม่แบบแล้ว แบ่งเด็กในแต่ละกลุ่มทดลองเป็น 2 กลุ่ม โดยให้ครึ่งหนึ่งไม่ได้รับรางวัลในการแสดง ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 สามารถเลียนแบบได้ดีกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเงื่อนไขการให้รางวัลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน สำหรับซิมเมอร์แมน และเจฟเฟ (Zimmerman and Jaffer. 1977 : 773 - 778) ทำการศึกษาลักษณะของแม่แบบที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนของเด็กอายุ 6.0 ปี และ 8.0 ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย 18 คน และเด็กหญิง 18 คน โดยให้เด็กสังเกตแม่แบบแสดงการจัดจำแนกประเภทของภาพจากบัตรภาพ 4 ชุด รวม 12 ภาพ ทั้งนี้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ให้กลุ่มที่ 1 ดูผลการจัดภาพของแม่แบบเท่านั้น กลุ่มที่ 2 ให้ดูวิธีการจัดภาพ และกลุ่มที่ 3 ให้ดูวิธีการจัดภาพอย่างละเอียด ในแต่ละกลุ่มทดลอง จัดแบ่งให้ครึ่งหนึ่งได้รับการฝึกจัดภาพตามแม่แบบ และอีกครึ่งหนึ่งไม่ได้รับการฝึกจัดภาพตามแม่แบบ หลังการทดลองทำการทดสอบการจัดภาพของทุก ๆ กลุ่มดูผลว่า ความสามารถในการจัดภาพของแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่มที่ 3 มีความสามารถในการจัดภาพสูงกว่ากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน โรเซนบรัม และทักเกอร์ (Rosenbrum and Tucker. 1962 : 183 - 190) พบว่า เด็กจะเลียนแบบตัวแบบที่ได้รับความสำเร็จสูงกว่าตัวแบบที่ได้รับความสำเร็จต่ำ

งานวิจัยในประเทศ

ในปี 2522 กรรณิการ์ สิทธิศักดิ์ (กรรณิการ์ สิทธิศักดิ์ 2522 : 46 - 51) ได้ศึกษาผลของตัวแบบและการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเลียนแบบของเด็กอนุบาล โดยใช้

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอนุบาลปีที่ 2 จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 80 คน ทำการทดสอบก่อนการทดลอง แล้วแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มละ 10 คน ให้ 4 กลุ่ม ได้รับแม่แบบที่แสดงวิธีจัดภาพอย่างละเอียด ส่วนอีก 4 กลุ่ม ให้แม่แบบที่แสดงวิธีจัดภาพอย่างไม่ละเอียด ในแต่ละกลุ่มย่อยทั้ง 2 กลุ่ม จะได้รับสิ่งเสริมแรง 1 แบบใน 4 แบบ คือการเสริมแรงแก่ตัวแบบ การเสริมแรงแก่เด็ก การเสริมแรงแก่ตัวแบบและเด็ก และการไม่ได้รับการเสริมแรงเลย หลังการให้แม่แบบและสิ่งเสริมแรงต่าง ๆ แล้ว จึงทดสอบอีกครั้งหนึ่งโดยใช้แบบสอบวัดการจัดภาพ 4 ชุด ทดสอบก่อนการทดลองและการแสดงของตัวแบบ 2 ชุด และใช้สำหรับทดสอบหลังการทดลองอีก 2 ชุด ผลการทดลองพบว่า ตัวแบบและวิธีการเสริมแรงมีผลต่อการเลียนแบบของเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมการจัดภาพอย่างละเอียด ส่งเสริมการเลียนแบบได้ดีกว่าตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมการจัดภาพอย่างไม่ละเอียด การเสริมแรงแก่ตัวแบบและเด็ก ส่งเสริมการเลียนแบบได้ดีที่สุด การเสริมแรงแก่ตัวแบบและเด็ก ส่งเสริมการเลียนแบบได้ในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนการไม่ให้การเสริมแรงเลย ก่อให้เกิดการเลียนแบบน้อยที่สุด ส่วนประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ (ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ 2524 : 50 - 53) ได้ทำการศึกษาใช้แม่แบบสไลด์การ์ตูนเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของเด็กประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายออกเป็นกลุ่มควบคุม 20 คน กลุ่มทดลอง 20 คน ทำการทดสอบก่อนการทดลอง หลังจากนั้นให้กลุ่มทดลองดูแม่แบบสไลด์การ์ตูน มีเสียงประกอบบันทึกในแถบจำนวน 5 เรื่อง เนื้อหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ และความไม่ซื่อสัตย์ กลุ่มควบคุมเรียนจากการสอนตามปกติ ทำการทดสอบหลังการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน ผลการศึกษาพบว่า การใช้แม่แบบมีผลทำให้ผู้รับแบบมีความซื่อสัตย์แตกต่างกันจากกลุ่มที่ไม่ได้รับแบบอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งแสดงว่า เทคนิคแม่แบบทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในตัวบุคคล จึงมีผลทำให้ความมีจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของผู้รับแม่แบบสูงขึ้น ซึ่งผลจากการศึกษานี้สอดคล้องกับ กันยา ประสงค์เจริญ (กันยา ประสงค์เจริญ 2526 : 33) ที่ได้ทำการศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบเป็นบทนิทานประกอบหุ่น เพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเด็กนักเรียนชั้น ป.3 จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง เครื่องมือ

ที่ใช้ในการทดลองแม่แบบ เป็นบทนิทานประกอบหุ่นเพื่อพัฒนาจำนวน 7 เรื่อง มีเนื้อหาความมี
 วินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบ กับแบบสอบวัดวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบ
 จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาการทดลอง 7 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที โดยแต่ละครั้งจะใช้เวลาต่าง
 กัน 1 วัน หลังจากการให้ treatment แก่กลุ่มทดลอง แล้วทำการ Post test พบว่า การ
 ให้แม่แบบมีผลทำให้ผู้รับแบบมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับแบบ
 อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 แสดงว่า เทคนิคแม่แบบบทนิทานประกอบหุ่น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
 ขึ้นในตัวบุคคล จึงมีผลทำให้ความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของผู้ได้รับแบบเพิ่มสูงขึ้น
 ส่วน กาญจน์ แก้วทอง (กาญจน์ แก้วทอง 2522 : 33 - 35) ได้ทำการทดลองใช้แม่แบบ
 เพื่อเปลี่ยนมโนภาพแห่งตน ของเด็กวัยรุ่น ในสถานสงเคราะห์บ้านนครศรีธรรมราช อายุ
 13 - 16 ปี จำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุม 20 คน กลุ่มทดลอง 20 คน
 กลุ่มทดลองให้ดูแม่แบบที่เป็นสไลด์ประกอบคำบรรยาย 10 แผ่น กลุ่มควบคุมเรียนจากการสอน
 ตามปกติ ทำการทดสอบก่อน - หลัง การทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยแบบทดสอบชุดเดียวกัน พบว่า
 การใช้แม่แบบมีผลทำให้ผู้รับมโนภาพแห่งตนแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับแบบอย่างที่มีนัยสำคัญ
 .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พูนธิป เบดานุน, Gary L. Sapp and Tawin Noisuwan. 1977 : 155 - 161)
 เกี่ยวกับการใช้แม่แบบที่เป็นข้อความ (verbal model) ในการเปลี่ยนแปลง (self concept)
 ของวัยรุ่นไทย และวัยรุ่นอเมริกัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นไทย ชาย - หญิง 120 คน กับ
 วัยรุ่นอเมริกัน ชาย - หญิง 120 คน ได้มาโดยการสุ่มจากวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์ตามอายุ
 และเพศ คือกลุ่มอายุ 12 - 14 ปี กับกลุ่มอายุ 15 - 17 ปี ทั้งเพศชายและหญิงอย่างละ 30 คน
 รวม 120 คน แล้วแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบวัดความ
 คิดเห็นเกี่ยวกับตน (the self - esteem scale) ของ Rubin และจดหมายบรรยายข้อความ
 ที่ผู้ทดลองเขียนขึ้น เพื่อใช้เป็นแม่แบบ (verbal model) สำหรับการทดลอง ลักษณะของ
 แม่แบบที่สร้างขึ้นมี 3 ลักษณะ วัย 2 เพศ รวม 6 ฉบับ คือแม่แบบที่มีข้อความเกี่ยวกับวัยรุ่นชาย
 หญิง อายุ 13 ปี เกี่ยวกับผู้ใหญ่ชาย หญิง อายุ 40 ปี และเกี่ยวกับคนชรา ชาย หญิง อายุ 75 ปี
 ความยาวของข้อความแม่แบบประมาณฉบับละ 100 คำ เป็นข้อความในทางบวก ใช้เวลาในการ

ทดลองกลุ่มละประมาณ 30 นาที การให้แม่แบบแบ่งเป็น 6 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้รับแม่แบบที่เป็นวัยรุ่นเพศเดียวกัน กลุ่มที่ 2 ได้รับแม่แบบเป็นวัยรุ่นต่างประเทศ กลุ่มที่ 3 ได้รับแม่แบบเป็นผู้ใหญ่เพศเดียวกัน กลุ่มที่ 4 ได้รับแม่แบบเป็นผู้ใหญ่ต่างประเทศ กลุ่มที่ 5 ได้รับแม่แบบคนชราเพศเดียวกัน กลุ่มที่ 6 ได้รับแม่แบบคนชราต่างประเทศ หลังจากการให้แม่แบบแล้ว ให้ผู้ถูกทดลองเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเองไปยังเพื่อนทางจดหมาย (Pen Pal) และสอวัดระดับความคิด เห็นเกี่ยวกับตนเองอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้แบบสอวัดเดิม พบว่า หลังการให้แม่แบบทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด เห็นเกี่ยวกับตนเองของผู้รับแบบที่เป็นวัยรุ่นไทยมากกว่าวัยรุ่นอเมริกัน อายุของแม่แบบมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของผู้รับแบบ และธงชัย ไรจนวิภาค (ธงชัย ไรจนวิภาค 2525 : 42 - 43) ได้ศึกษาผลของตัวแบบที่มีต่ออัตมโนทัศน์ และการปรับตัวทางสังคมของเด็กนักเรียนชายที่ประพฤติดัดต่อสังคมในชั้น ม.1 จำนวน 80 คน สุ่มอย่างง่ายแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลอง 30 คน ทำการทดสอบก่อนการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม หลังจากนั้นให้ตัวแบบแก่กลุ่มทดลองเป็นสไลด์ ชุดที่ 1 แสดงถึงอัตมโนทัศน์ต่าง ๆ ทางด้านบวกของตัวแบบ เว้นระยะ 7 วัน ให้ตัวแบบสไลด์ชุดที่ 2 ซึ่งเป็นการแสดงตัวแบบการปรับตัวทางด้านสังคมที่เหมาะสม เว้นระยะ 7 วัน ให้ตัวแบบชุดที่ 3 เป็นเทปบันทึกภาพ แสดงเรื่องราวที่ต่อเนื่อง เกี่ยวกับนักเรียนที่ประพฤติดัดต่อสังคม ตลอดจนการพยายามปรับตัวของนักเรียน เว้นระยะ 3 วัน ทำการทดสอบอีกครั้ง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ผลการใช้ตัวแบบมีผลทำให้อัตมโนทัศน์และการปรับตัวของนักเรียนที่มีพฤติกรรมขัดต่อสังคม เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นได้

นอกจากนี้ จรัส ถิษฐ์แก้ว (จรัส ถิษฐ์แก้ว 2525 : 49 - 50) ได้ศึกษาผลของตัวแบบที่มีต่ออัตมโนทัศน์และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่เพื่อนไม่ยอมรับ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ม.1 จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน กลุ่มควบคุม 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแบบสำรวจการประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม แบบสอวัดอัตมโนทัศน์ และตัวแบบภาพนิ่ง และเทปบันทึกภาพเกี่ยวกับการรับรู้อัตมโนทัศน์ทางบวก และการปรับตัวทางสังคม เมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน ทำการ Pretest ก่อนการทดลองให้กับกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองด้วยแบบสอวัดอัตมโนทัศน์ และแบบสำรวจการประมาณค่าการปรับตัวทางสังคม หลังจากนั้น

30 วัน ทำการทดลองกับกลุ่มทดลองโดยให้ดูตัวแบบ 3 ชุด ซึ่งเป็นภาพนิ่งและเพปบันทึภาพ เพื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ทำการ Posttest ทั้ง 2 กลุ่มอีกครั้ง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของอัตโนทัศน์และการปรับตัวทางสังคมสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วน สุนทรี ชูโต (สุนทรี ชูโต 2523 : 42) ได้ทำการศึกษาการใช้ตัวแบบภาพยนตร์ เพื่อลดความกลัวของเด็กวัยรุ่นไทยจำนวน 30 คน กลุ่มควบคุม 15 คน กลุ่มทดลอง 15 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีความกลัวลดลงหลังจากใช้ภาพยนตร์เป็นตัวแบบ มากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากผลงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบ พบว่า ตัวแบบเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ มีความเชื่อถือได้ และเป็นวิธีการที่รวดเร็วในการฝึกทักษะใหม่ ๆ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นได้ เช่น ช่วยสร้างพฤติกรรมทางสังคมให้เหมาะสม และผู้มีปัญหาด้อยความสามารถทางการเรียน ช่วยพัฒนาจริยธรรมของบุคคลให้สูงขึ้น ช่วยลดความกลัวและความวิตกกังวล การปรับตัว นอกจากนี้ยังมีผู้นำแม่แบบมาใช้เพื่อพัฒนามโนภาพแห่งตนของเด็กดีขึ้น และการเสนอแม่แบบเพื่อให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบอันนำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเองที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับลักษณะของแม่แบบ จะต้องมีความชัดเจน และมีลักษณะง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน หรือยุ่งยาก การวัดตัวแบบต้องมีความเหมาะสมในเด็กแต่ละวัย และเด็กมักเลียนแบบตัวแบบที่ได้ประสบความสำเร็จสูงมากกว่าตัวแบบที่ไม่ได้รับความสำเร็จต่ำกว่า

จะเห็นได้ว่า จากที่กล่าวมาแล้ว แม่แบบมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้สังเกตเป็นอย่างมาก การให้ตัวแบบโดยวิธีต่าง ๆ ที่เด็กสนใจ จึงเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้เด็กยอมรับพฤติกรรมนั้น ๆ มาปฏิบัติได้อย่างดียิ่ง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงใช้แม่แบบเป็นสไลด์ การ์ตูน ที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมีเหตุผล ไม่คล้อยตามผู้อื่น หึงตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง และจะเป็นตัวที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองให้เกิดขึ้นกับผู้สังเกตได้ ดังนั้นจึงใช้เทคนิคแม่แบบไปทดลองกับเด็กระดับประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเองขึ้น อันเป็นคุณลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งในการส่งเสริมบุคลิกภาพของเด็กให้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุข

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นความรู้สึกต่อตนเองอย่างหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญมากต่อบุคลิกภาพของบุคคล และเป็นคุณลักษณะที่บุคคลทั่วไปพึงมี และได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำนี้ไว้มากมาย อาทิเช่น สมิต อาชาวนิจกุล (สมิต อาชาวนิจกุล 2520 : ๑๔) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึงคุณสมบัติอย่างหนึ่งของบุคคลที่สำคัญทั้งหลาย คนที่จะก้าวไปสู่ตำแหน่งใหญ่โตทั้งหลาย ไม่มีใครเคยที่ปราศจากความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วน สมัย เทียนกุล (สมัย เทียนกุล 2527 : 127) ได้กล่าวถึงความเชื่อมั่นในตนเองไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นความรู้สึกที่เป็นประโยชน์และสำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ทำให้บุคคลมีชีวิตจิตใจ มีกำลังใจทำตามแผนการต่าง ๆ ที่จะไปสู่ความสำเร็จได้ ใครก็ตามที่ใช้ความเชื่อมั่นในตนเอง ควบคู่ไปกับความสามารถของตน จะทำให้เกิดความมั่นใจกับคนอื่น ๆ ด้วย ผู้นำคนสำคัญต่าง ๆ มักจะสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ติดตามของเขา เพราะเขาไม่เพียงแต่รู้ว่าพวกเขาไปทางไหน เขายังรู้ด้วยว่า จะสามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ในการไปถึงที่นั่นได้ด้วย และนโปเลียน ฮิลล์ (ปสงค์ อาสา 2524 : 210 - 307 อ้างอิงมาจาก Napolian Hill.) ให้ความหมายไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตน เป็นความเชื่อว่าท่านสามารถทำได้ การสร้างความเชื่อมั่นในตนเองต้องเริ่มด้วยการขจัด "ความกลัว" ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นสิ่งหนึ่งที่ไม่เคยป่าวประกาศหรือโอ้อวด เว้นแต่จะแสดงด้วยการกระทำ ในทางสร้างสรรค์อย่างเจตนาตลอดเท่านั้น สำหรับ ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (ซูซีฟ อ่อนโคกสูง 2516 : 7) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึงความแน่ใจหรือความมั่นใจ หรือความกล้าหาญของบุคคลที่จะกระทำการต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ตามที่บุคคลนั้นตั้งใจไว้ แม้จะมีเหตุการณ์หรือสิ่งอื่นใดมาเป็นอุปสรรค ก็ไม่บังเกิดความท้อแท้แต่อย่างใด ยังคงตั้งใจกระทำการนั้น ๆ ต่อไป โดยมั่นใจว่าตนสามารถกระทำการที่กำลังกระทำอยู่สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วย

ความถูกต้อง เหมาะสม จึงสอดคล้องกับการศึกษาของ อุคม สำอางค์กุล (อุคม สำอางค์กุล 251๐ : 22) ให้ความหมายว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นความมั่นใจ ความเพียรพยายาม และความกล้าหาญในการที่จะกระทำการใดให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดย

ไม่หวาดหวั่นต่ออุปสรรคแต่อย่างใด และ อารีย์ เพรษฐชัย (อารีย์ เพรษฐชัย 2520 : 4) กล่าวไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นความมั่นใจที่จะกระทำการใด ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามที่ได้ตั้งใจไว้ โดยไม่มีการลังเล หวั่นวิตก หรือกลัวถูกตำหนิ แม้จะมีอุปสรรคก่อกำแพงที่จะเผชิญโดยไม่หือถอย หรือเล็ดล้มความตั้งใจ ส่วนมาลี วงษ์แก้ว (มาลี วงษ์แก้ว 2528 : 6) ให้ความหมายไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึงคุณลักษณะในตนเองของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงความกล้าในการคิด การพูด กระทำ มีใจเชื่อมั่นคง ไม่เชื่อคนง่าย มีเหตุผล มีความรอบคอบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นผู้นำ และชอบช่วยเหลือผู้อื่น นอกจากนี้ มาณีดา ทองทวี (มาณีดา ทองทวี 2526 : 12) ให้ความหมายว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นลักษณะของเด็กที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว ยอมรับตนเอง มีความรับผิดชอบ เด็กจะมีความเชื่อมั่นในตนเองได้ก็ต่อเมื่อได้รับความรัก ความสนใจ จากพ่อแม่ ได้รับการส่งเสริมให้แสดงความคิดเห็น และตัดสินใจด้วยตนเอง บรรยายภาพที่จะส่งเสริมให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเองได้ก็คือ บรรยายภาพในการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ได้รับการส่งเสริมให้แสดงความคิดเห็น และตัดสินใจด้วยตนเอง บรรยายภาพที่จะส่งเสริมให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเองได้ก็คือ บรรยายภาพในการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่เป็นประชาธิปไตย ซึ่งเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออก กล้าคิด กล้าทำ และกล้าตัดสินใจแก้ปัญหาของตนด้วยตนเอง

ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นถ้อยคำที่มีความหมายเช่นเดียวกับการมองตัวเอง การพึงพอใจในตนเอง การเคารพตนเอง ความภาคภูมิใจในตน หรือการยอมรับตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเองจะเกิดกับบุคคลมากนักน้อยเพียงใดนั้น สามารถพิจารณาได้จากความขัดแย้งระหว่างตนตามอัตภาพ (real self) กับตนตามปณิธาน (ideal self) ถ้าความขัดแย้งเกิดขึ้นมากจะเป็นเหตุทำให้มีความรู้สึกไม่มีค่า ไม่เหมาะสม และไม่พึงพอใจในตนเอง อันหมายถึงว่าขาดความเชื่อมั่นในตนเอง (Smith. 1961 : 185)

บุคคลที่ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จะทำให้เกิดความเข้มแข็งแก่แผนการดำเนินงาน สร้างชีวิต และชักชวนให้บุคคลอื่นมีความเชื่อมั่นตามได้ และมีพลังในการต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ได้

ด้วยความมั่นใจ ชอบแสดงความคิดเห็นและกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง (อารีย์ เศรษฐชัย 2520 : 14) นอกจากนี้ ฐิทธิ อ่อนโคกสูง (ฐิทธิ อ่อนโคกสูง 2516 : 25 - 27) ได้ศึกษาและสรุปพฤติกรรมของผู้มีความเชื่อมั่นในตนเองไว้ดังนี้

1. มีความมั่นใจในการกระทำของตน และมั่นใจว่าจะพบความสำเร็จในสิ่งที่ได้กระทำลงไป
2. ไม่หลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เป็นปัญหา และมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี
3. กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าตัดสินใจ และกล้าเผชิญกับความเป็นจริง
4. มีความรับผิดชอบสูง
5. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
6. ไม่เชื่อผู้อื่นโดยไร้เหตุผล
7. ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ง่าย
8. ไม่วิตกกังวลมากเกินไป
9. รักความยุติธรรม
10. เป็นผู้นำ

ส่วนบุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง จะก่อให้เกิดลักษณะพฤติกรรมของบุคคลดังนี้ จากการศึกษาของ สตรอทเธอร์ แจ็ค และเพก (Breckengridge. 1955 : 80) พบว่า บุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเองนี้ จะไม่มีความสามารถในการควบคุมตนเอง รับผิดชอบตนเอง และไม่สามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย และไม่บรรลุผลทางอารมณ์ กล่าวคือ ไม่สามารถรับฟังความคิดเห็นหรือคำนิยมของผู้อื่นได้ และมักประสบความล้มเหลว รู้สึกว่าตนเองถูกข่มขู่หรือขู่เข็ญจากคนอื่น ทำให้เกิดความยุ่งยากใจ และยังใช้เวลาส่วนใหญ่กับการเพ้อฝัน โดยนึกภาพเอาเองในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือปรารถนาสิ่งใดก็ไม่กล้าทำตามลำดับขั้นแห่งความเป็นจริง เนื่องจากเกิดความกลัว วิตกกังวล จึงกลายเป็นความไม่กล้าทำอะไรเลย ต้องคอยพึ่งผู้อื่นอยู่เสมอ ผลที่ตามมาขาดความกล้าที่จะเผชิญต่ออุปสรรค หรืองานที่ยากลำบากข้างหน้า

จากนิยามและลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองดังที่ได้กล่าวข้างต้นนั้น พอสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึงลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกด้วยการกระทำ และคำพูดที่เหมาะสม ในที่นี้แบ่งออกเป็น ๖ ลักษณะ คือ ความกล้าแสดงออก การไม่คล้อยตามผู้อื่นโดยไร้เหตุผล ความสามารถคิดสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ได้ ความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน ความเพียรพยายามเพื่อสู่เป้าหมาย และความสามารถแก้ปัญหาได้

ความเชื่อมั่นในตนเอง เกิดจากการได้รับความรัก ความเอาใจใส่จากบิดามารดา การส่งเสริมให้แสดงความคิดเห็น การมีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อพบปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ (สมพงษ์ ศิริพัฒน์ 2517 : 13) และจากการยอมรับของครู อาจารย์ ซึ่งครูจะเป็นบุคคลนอกบ้านคนแรกที่เด็กจะยึดเป็นที่พึ่ง ครูไม่ได้เพียงแค่ให้ความรู้ด้านวิชาการอย่างเฉยๆเท่านั้น แต่ครูต้องเข้าใจพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกด้วย ถ้าครูปฏิบัติต่อเด็กด้วยการให้ความรัก ความอบอุ่น และให้เด็กช่วยตนเอง จัดกิจกรรมให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และให้เด็กได้ประสบความสำเร็จจากงานที่ได้ทำ เด็กจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งเกิดจากการฝึกฝน อบรมเพิ่มเติมเป็นพิเศษอยู่เสมอ ๆ จนมีทักษะและความสามารถสูง นอกจากนี้ ความเชื่อมั่นในตนเองยังขึ้นอยู่กับระดับอายุ ระดับพัฒนาการ และกลุ่มที่เด็กร่วมเล่น หรือร่วมทำงาน ตลอดจนสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ (Breckenbridge. 1955 : 80, 249)

จากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง สรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดู การฝึกฝน ประสบการณ์ และความสำเร็จที่ได้รับ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่ล้อมรอบตัวเด็ก และจากจุดมุ่งหมายต้องการที่จะพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองด้วยวิธีการตัวแบบให้กับเด็กในวัยเรียน เพราะความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นคุณลักษณะที่สำคัญอย่างยิ่งในสังคมที่จะช่วยเสริมให้เด็กมีบุคลิกภาพที่ดี และสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้น วิธีการที่ใช้เป็นสื่อในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองขึ้นได้นั้นมีหลายวิธี แต่วิธีที่เหมาะสมกับช่วงวัยเด็กในระดับประถมศึกษาปีที่๓ คือ การใช้ตัวแบบ เป็นสไลด์ การ์ตูน เพราะ เด็กในช่วงวัยนี้มักชอบเลียนแบบตัวแบบที่ตนเองสนใจ และมักเลียนแบบการกระทำ การพูด ของผู้อื่นได้ง่าย นอกจากนี้ถ้าเราให้การเสริมแรงทางบวกร่วมกับการใช้ตัวแบบ จะยิ่ง

ทำให้มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กได้ดียิ่งขึ้น และได้มีงานวิจัยสนับสนุนชี้ให้เห็นว่า การใช้วิธีการตัวแบบสามารถพัฒนาพฤติกรรมที่เหมาะสมให้กับเด็กได้ เช่น พัฒนาให้เด็กมีจริยธรรมสูง ให้มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง มีความรับผิดชอบ ปรับตัวทางสังคมได้ และให้มีทักษะทางสังคมหรือด้านการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการตัวแบบมาพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองให้เกิดขึ้นในเด็ก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

งานวิจัยต่างประเทศ

ในปี 1969 มุสเซิน (Mussen, 1969 : 261) ได้ทำการศึกษาพบว่า บิดามารดาที่ตามใจเด็กอย่างมีเหตุผล คือปล่อยให้เด็กมีอิสระในการช่วยเหลือตนเอง สนองความต้องการในด้านความอยากรู้อยากเห็น จะทำให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเอง และสามารถเผชิญชีวิตโดยไม่วิตกกังวล จะมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สตรอทเธอร์ แจ็ก เพจ (ซูซีพ อ่อนโคกสูง 2516 : 14 - 18 อ้างอิงมาจาก Strother et al.) พบว่า ครอบครัวจะมีอิทธิพลอย่างมากที่จะทำให้เด็กสามารถพัฒนาความคิดเรื่องการนับถือตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง และบอลด์วิน (Baldwin, 1948 : 127 - 136) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ทำให้เด็กชุกช่น กล้าแสดงออก อยากรู้อยากเห็น เป็นผู้นำ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจเอาใจกับเด็ก จะทำให้เด็กเฉื่อย เฉย มีความอยากรู้อยากเห็นน้อย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์น้อย มีความเห็นคล้อยตามผู้อื่น และชอบเทอะพัน ส่วน เซอร์เลย์ (มาลี วงษ์แก้ว 2526 : 11 อ้างอิงมาจาก Sherley.) พบว่า เด็กที่ได้รับความรัก จะมีความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย ทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่ขาดความรัก จะไม่สามารถปรับตัวในสังคมได้ ส่วนเด็กที่พ่อแม่ทอดทิ้ง ใช้อำนาจเหนือเด็ก เด็กจะมีความก้าวร้าว และรู้สึกไม่ดีต่อตนเอง สำหรับ เมดินัสและจอห์นสัน (Medinus and Johnson, 1969 : 595) ได้ศึกษาคุณสมบัติของผู้นำ ซึ่งประกอบด้วยลักษณะดีเด่นหลายอย่าง เช่น สติปัญญาดี ความรู้ดี ปรับตัวเก่ง มีความรัก

สร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเบรุช (Baruch, 1963 : 138) ได้ทำการศึกษาพบว่า ผู้นำจะต้องมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และเพนเตอร์ (อุตม ส่วางค์กุล 2519 : 22 อ้างอิงมาจาก Painter, 1968) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการลงใจกับความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่า ระดับความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการลงใจ อันเป็นลักษณะสำคัญของการเป็นผู้นำ

งานวิจัยในประเทศ

ในปี 2516 ชูชีพ อ่อนโคกสูง (ชูชีพ อ่อนโคกสูง 2516 : 96 - 98) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้น ป.5 ทั้งชายและหญิงจำนวน 300 คน พบว่า เด็กชายมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เด็กที่ผู้ปกครองรับราชการ และค้าขาย มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะมีบุคลิกภาพแสดงตัวมากกว่าเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะมีความวิตกกังวลต่ำ ส่วนความเชื่อมั่นในตนเองกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของนิพนธ์ แจ้งเอี่ยม (นิพนธ์ แจ้งเอี่ยม 2519 : 76) ที่ว่า บุคลิกภาพแสดงตัว ความเชื่อมั่นในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง ของนักเรียน ม.3 ในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 240 คน พบว่า บุคลิกภาพแสดงตัว ความเชื่อมั่นในตนเอง และความภาคภูมิใจในตน มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง ส่วนวารสารณ์ อินทรชัยศรี (วารสารณ์ อินทรชัยศรี 2517 : 90) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซัดแย้งกับพ่อแม่ การยอมรับตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง ของเด็กวัยรุ่น พบว่า เด็กที่มีความซัดแย้งกับพ่อแม่สูง มีแนวโน้มจะมีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ และการยอมรับตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อมั่นในตนเอง และเป็นผู้มีสุขภาพจิตดี สำหรับ ชูศรี พลักเพชร (ชูศรี พลักเพชร 2517 : 98) ศึกษาความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดู กับความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ของนักเรียนชั้น ม.5 จำนวน 350 คน พบว่า เด็กที่ได้รับการ

เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กวดขัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ สมพงษ์ ดิรพัฒน์ (สมพงษ์ ดิรพัฒน์ 2517 : 52) พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด จะมีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ และเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะมีความสัมพันธ์กับความรับผิดชอบ ส่วน สุรเกียรติ์ ถัมเจริญ (สุรเกียรติ์ ถัมเจริญ 2523 : 50 - 52) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความเชื่อมั่นในตนเอง ความวิตกกังวล กับระเบียบวินัยในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้น ป.6 จำนวน 357 คน ชาย 189 คน หญิง 108 คน พบว่า ระเบียบวินัยแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อมั่นในตนเอง แต่ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวล และระเบียบวินัยแบบเข้มงวดกวดขัน กับความเชื่อมั่นในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้ อาริย์ เศรษฐชัย (อาริย์ เศรษฐชัย 2520 : 46 - 48) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสหประชาชาติไทย พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนมาลี วงษ์แก้ว (มาลี วงษ์แก้ว 2526 : 59 - 60) ได้ศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้น ป.6 จำนวน 20 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 10 คน กลุ่มควบคุม 10 คน พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับแต่เอกสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และในปีเดียวกันนี้ มาลีดา ทองทวี (มาลีดา ทองทวี 2528 : 70 - 71) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคล ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง กับนักเรียนชั้น ม.4 จำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าการให้คำปรึกษารายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล มีความเชื่อมั่นสูงกว่าก่อนการได้รับการให้คำปรึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ในการทำให้เห็นจริงเต็มซึ่ง และทำให้การเรียนรู้เป็นรูปธรรมมากขึ้น (ผาณิตย์ กายาผาด 2517 : 1) ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกับ บราวน์ (Brown. 1969 : 187) ที่ว่า ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นนามธรรมสามารถเรียนรู้ได้โดยอาศัยรูปภาพ

ฮันยาร์ด (ฮันยาร์ด 2501 : 31) กล่าวว่า รูปภาพเหมาะสมกับนักเรียน เพราะช่วยให้เด็กได้เห็นด้วยตา มีความรู้กว้างขวาง โดยได้รู้ได้เห็นโลกใหม่ในลักษณะต่าง ๆ จากประสาทดตา แต่คำพูดนี้บางทีก็ยาวเกินไป ไม่พอเหมาะพอดี รูปภาพเป็นเสมือนหนึ่งภาษาสากล แม้จะอ่านคำอธิบายไม่ออก เด็กเขียนขึ้นประณาก็อาจเข้าใจความหมายของภาพ ๆ เดียวได้กับที่นักศึกษาในมหาวิทยาลัยดูได้ และข้อสำคัญคือ ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ชอบดูรูปภาพ ดังสุภานิต บทหนึ่งกล่าวว่า "รูปภาพรูปหนึ่งมีค่าเท่ากับคำพูดหนึ่งพันคำ" ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ภาพมีส่วนสำคัญยิ่งในการเรียนรู้

สำหรับเด็กในระดับประถมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษาตอนต้น หรือประถมศึกษาตอนปลายก็ตาม โดยส่วนรวมแล้วคล้ายคลึงกัน คือชอบภาพที่ตื้นตา ตื่นใจ มีสีสันสดใส เด็กเล็กชอบภาพโต ๆ สะดุดตา โดยไม่จำเป็นต้องเหมือนจริง ส่วนเด็กโตชอบภาพเลียนแบบของจริง และสีเหมือนจริง สำหรับเด็กประถมศึกษาตอนปลาย รูปภาพอาจมีขนาดเล็กลงได้ แต่สมควรเป็นจริงตามธรรมชาติ และรูปภาพมีหลายประเภท แต่ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและสังคมมากที่สุดในปัจจุบัน คือภาพการ์ตูน ซึ่งจะพบได้มากทั้งในห้องเรียน และในชีวิตประจำวันทั่วไป การ์ตูนมีคุณสมบัติที่จะดึงดูดและสร้างความสนใจของเด็กได้มาก ความสะดุดตาของการ์ตูนจะทำให้ไม่เบื่อหน่ายและเข้าใจได้ดีกว่า (ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ 2524 : 26) การ์ตูนเป็นภาพสัญลักษณ์ที่ใช้เป็นตัวแทนของบุคคล แนวความคิด หรือสถานการณ์และสร้างขึ้นสำหรับดึงดูดความสนใจของคน (สมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะ 2508 : 53) เด็กที่ชอบการ์ตูนมีความรู้ลึกกว่าตัวเองเป็นตัวเอกของเรื่อง เป็นผู้มีความสามารถในการต่อสู้กับอุปสรรคความยากต่าง ๆ รวมทั้งความยุติธรรมของมนุษย์ ภาพจากการ์ตูนสามารถทำให้เด็กที่อ่อนแอ ขี้ขลาด กลายเป็นผู้ที่เก่งกล้าได้ นอกจากนี้ เด็กยังสามารถเข้าใจเรื่องราวและความหมายจากภาพในหนังสือการ์ตูนได้มากกว่าหนังสืออ่านทั่ว ๆ ไปด้วยเหตุผลดังกล่าวเด็กจึงให้ความสนใจการอ่านหนังสือการ์ตูน (ประเสริฐ มาตุปรีดี 2522 : 15)

กรมวิชาการ (ขวัญชัย เหมือนเผ่าพงษ์ 2525 : 10 อ้างอิงมาจาก กระทรวง
ศึกษาธิการ 2520) ได้สำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย
โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 1,350 คน พบว่า นักเรียนชั้นประถม
ศึกษา ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนมากที่สุด และนักเรียนอายุ 6 ปี สนใจการ์ตูนประกอบบรรณคดี
และนิทานมากที่สุด นักเรียนอายุ 9 - 10 ปี สนใจการ์ตูนตลก ขำขัน มากที่สุด ส่วน ลาริก
(Larick, 1964 : 137) พบว่า เด็กวัยนี้สนใจการ์ตูนร้อยละ 90 ของเด็กทั้งหมด สำหรับ
ประเสริฐ มาสุปรีดี (ประเสริฐ มาสุปรีดี 2522 : 31 - 32) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ในการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ใ้ช้การสอนด้วยหนังสือการ์ตูนกับการสอน
ตามปกติ พบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยหนังสือการ์ตูน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้อง
กับการศึกษาของ ประสงค์ สุรสิทธิ์ (ประสงค์ สุรสิทธิ์ 2515 : 36 - 39) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ
ความเข้าใจการอ่านบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีแต่ตัวอักษร กับการอ่านบทเรียนภาษาอังกฤษ
ที่มีตัวอักษรประเภทการ์ตูน และบทเรียนภาษาอังกฤษที่ผูกเป็นเนื้อเรื่องเป็นการ์ตูนเรื่อง โดย
ทดลองกับนักเรียนชั้น ม.1 จำนวน 3 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน พบว่า กลุ่มที่อ่านบทเรียน ซึ่งผูก
เนื้อเรื่อง เป็นการ์ตูนเรื่อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม และสอดคล้องกับงาน
วิจัยของ โซนส์ (Sones, 1944 : 238 - 239) ที่ว่า แบบเรียนที่เป็นการ์ตูนช่วยให้เด็ก
มีผลการเรียนรู้นสูงกว่าแบบเรียนธรรมดา ส่วนสาณิกย์ กายาผาด (สาณิกย์ กายาผาด 2517
: 32) ทำการศึกษาพบว่า ภาพยนตร์สภาพการ์ตูน ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ดีกว่าฟิล์ม
สตริภาพถ่ายตามความเป็นจริง กล่าวคือ ภาพการ์ตูน จะให้ผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียน
3 ระดับชั้น คือ ป.7 มัธยมศึกษา และ ปก.ศ. ได้ดีกว่าฟิล์มสตริภาพถ่ายตามความเป็นจริง
เพศ ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และชาย หญิง มีการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน จากฟิล์ม
สตริภาพถ่ายตามความเป็นจริงกับฟิล์มสตริภาพการ์ตูน ได้ผลเช่นเดียวกับฟิล์มสตริภาพ
การ์ตูน จะทำให้ความคงทนในการจำอยู่ได้นานกว่า

ดังนั้น ถ้าได้มีการเสนอสไลด์การ์ตูน เพื่อพัฒนาสร้างเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง
ให้เด็กประถมปีที่ 6 ก็น่าจะได้ผลกว่าวิธีอื่น ๆ ตามที่ได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าว

มาข้างต้นแล้ว อีกทั้งเวอร์นอน (Vernon. 1951 : 9) ทำการศึกษาเปรียบเทียบการสอนด้วยสไลด์ - เทป และฟิล์มสตริป กับภาพยนตร์เสียง พบว่า สไลด์และฟิล์มสตริป มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดีเท่ากับภาพยนตร์เสียง และการผลิตสะดวก มีราคาต่ำกว่าภาพยนตร์สรุปแล้ว สไลด์ มีคุณค่าทางการศึกษามากกว่าภาพยนตร์ ซึ่งสอดคล้องกับ ปราโมทย์ เทพพัฒนา (ปราโมทย์ เทพพัฒนา 2521 : 52 - 55) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากการเรียนด้วยตนเอง จากเทปโทรทัศน์ จากสไลด์ - เทป และการเรียนจากการสอนตามปกติ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้น มศ.3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 90 คน จากบทเรียนวิชาอิเล็กทรอนิกส์พื้นฐาน พบว่า การเรียนรู้จากวิธีต่าง ๆ ทั้ง 3 แบบที่กล่าวมา ไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ จากการวิจัยเรื่องสไลด์ประกอบเทปบันทึกเสียง ของ ฮอล (รวินธ์ งามน่ง 2520 : 2 อ้างอิงมาจาก Hall. 1971) พบว่า การใช้สไลด์ประกอบเทปบันทึกเสียงในห้องปฏิบัติการได้ผลดีมาก สามารถฉายทวนซ้ำได้ หยุดภาพได้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และจดจำได้นาน ส่วน แฮส และแพคเกอร์ (Hass and Packer. 1964 : 47) ได้กล่าวถึงคุณค่าของสไลด์ในการสอนไว้ดังนี้

1. สามารถรวบรวมจุดสนใจของผู้เรียนได้
2. ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียนได้ดี
3. เป็นการช่วยเสริมบทเรียน
4. ทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้
5. สามารถฉายให้ดูซ้ำได้ทันทีที่ต้องการ
6. ใช้เสนอบทเรียนใหม่ต่อไป
7. ครูและนักเรียนสามารถทำงานร่วมกันได้

ส่วนในทางด้านจิตวิทยา การเรียนรู้สไลด์ทัศนวัสดุ มีคุณค่าดังนี้ (สำเภา วราภรณ์ 2514 : 5 - 9)

1. ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและต้องการเรียนในสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การอ่าน การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การจินตนาการ ทักษะคิด การแก้ปัญหา และความซาบซึ้งในคุณค่า

๒. ทำให้เด็กมีมโนภาพเริ่มแรกอย่างถูกต้องสมบูรณ์ และก่อให้เกิดความคิดรวบยอด
ทั้งมีอิทธิพลต่อเจตคติของผู้เรียนด้วย

๓. ช่วยเราให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ และยั่วยุให้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโศดทัศน์อุปกรณ์ ชี้ให้เห็นว่า การใช้
สไลด์การ์ตูนเป็นตัวแทนในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กให้สูงขึ้นนั้น จะได้ผลดีกว่า
วิธีอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นเรื่องของความรู้สึก ยากที่เด็กจะเข้าใจได้
แต่เมื่อใช้สไลด์การ์ตูน เป็นตัวแทนจะมีความเหมาะสมกับเด็กวัยนี้มาก กล่าวคือช่วยสร้างความ
สนใจ เกิดความเข้าใจได้ง่าย จำได้นาน และช่วยระดมความคิดของคน ทำให้มองเห็นปัญหา
ได้ชัดเจน มีอารมณ์ขัน

นอกจากนี้ การที่เราให้แรงเสริมแก่ตัวแบบที่ได้แสดงออกถึงการมีความเชื่อมั่นใน
ตนเองและให้รางวัลแก่ผู้เขียนแบบตามตัวแบบ จะเป็นเครื่องกระตุ้นให้เด็กมีความเชื่อมั่นใน
ตนเอง และเด็กจะปรับเปลี่ยนแบบที่เด็กชอบ อีกทั้งได้มีการจัดให้มีการอภิปรายหลังจากที่ได้
ดูตัวแบบแล้ว อันเป็นการให้ผู้ที่มีส่วนร่วมในการแสวงหาความรู้ ความเข้าใจในทักษะที่ก่อให้เกิด
เกิดความเชื่อมั่นในตนเองร่วมกันจากสมาชิกคนอื่นในกลุ่ม และสามารถสรุป concept ของ
ทักษะในเรื่องความเชื่อมั่นในตนเองได้ด้วย

สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แม่แบบ และความเชื่อมั่นใน
ตนเอง ทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางในการตั้งสมมติฐาน ดังนี้

๑. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ จะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าก่อน
ได้รับการฝึกจากแม่แบบ

๒. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติจะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าก่อนได้รับ
การสอนตามปกติ

๓. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ จะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่า
นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ

วิธีดำเนินการศึกษา

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย เขตบางเขน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๒๐ จำนวน ๑๐๐ คน ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย เขตบางเขน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๒๐ จำนวน ๔๐ คน โดยการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม ๒๐ คน กลุ่มทดลอง ๒๐ คน

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินดังนี้

ให้นักเรียน ๔๐๐ คน ซึ่งกำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ปีการศึกษา ๒๕๒๐ ทำแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ จากนั้นนำคะแนนของนักเรียนทุกคนมาเรียงตามคะแนนจากสูงไปต่ำ แล้วคัดเลือกผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๒๕ ออกมาได้จำนวน ๑๐๐ คน ซึ่งผู้วิจัยจัดให้เป็นกลุ่มที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากกลุ่มนี้ให้เหลือเพียง ๔๐ คน เข้าเป็นกลุ่มควบคุม ๒๐ คน และกลุ่มทดลอง ๒๐ คน เพื่อดำเนินการทดลองต่อไป

เครื่องมือที่ใช้

๑. แม่แบบ สไลด์ การดู มีเสียงประกอบบันทึกในแถบเสียง
๒. แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. การสร้างแม่แบบ ลักษณะเป็นสไลด์ การดู มีเสียงประกอบบันทึกในแถบเสียง จำนวน 10 เรื่อง มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎีแม่แบบและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แม่แบบ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนและสร้างแม่แบบในการทดลอง

1.2 ศึกษาข้อบ่งชี้เนื้อหาของความเชื่อมั่นในตนเอง จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนข้อบ่งชี้เนื้อหาในการสร้างแม่แบบ

1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สไลด์คอมพิวเตอร์ เพื่อศึกษาหาเทคนิคและวิธีการเสนอแม่แบบ

1.4 สร้างและคัดเลือกเรื่องที่จะใช้เป็นเรื่องแม่แบบ

1.5 ตรวจ แก้ไข ปรับปรุงเรื่องแม่แบบโดยผู้เชี่ยวชาญ

1.6 เขียนบท script สำหรับสร้างสไลด์แม่แบบ จากเรื่องแม่แบบที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้ว

1.7 ตรวจสอบความเหมาะสมของบทสไลด์ที่สร้างขึ้น โดยผู้ชำนาญทางภาษา และผู้เชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีทางการศึกษา

1.8 สร้างภาพประกอบบทที่ตรวจแก้ไขแล้ว

1.9 ตรวจสอบความเหมาะสมของภาพที่สร้างประกอบสไลด์ โดยผู้ชำนาญทางเทคโนโลยีทางการศึกษา

1.10 ถ่ายทำสไลด์จากภาพต้นแบบ

1.11 บันทึกเสียงประกอบสไลด์

1.12 ทดลองใช้สไลด์แม่แบบ (Pilot Study) ก่อนนำไปทดลองจริง โดยนำไปทดลองใช้กับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ได้ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

ตัวอย่าง

โครงการทดลองใช้เทคนิค "แม่แบบ"

การทดลองครั้งที่ 1

แม่แบบที่ใช้ "รางวัลแห่งความสำเร็จ"

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อเสนอตัวอย่างพฤติกรรมที่ได้รับความสำเร็จ
 2. เพื่อช่วยให้ผู้รับการทดลองเห็นความสำคัญของความสำเร็จ

- กิจกรรม
1. นำเข้าสู่การเสนอแม่แบบ ประมาณ 3 นาที
 2. เสนอแม่แบบ "รางวัลแห่งความสำเร็จ" ประมาณ 12 นาที
 3. สรุปสาระของเรื่องแม่แบบ ประมาณ 16 นาที

อุปกรณ์ วัสดุ - เทป

การทดสอบครั้งที่ 2

แม่แบบที่ใช้ "ความกล้าแสดงออก"

- จุดมุ่งหมายที่ใช้
1. เพื่อเสนอตัวอย่างพฤติกรรมของความกล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงออก
 - 1.1 หลังจากที่ได้รับทราบการทดลองได้สังเกตแม่แบบแล้ว นักเรียนสามารถแยกได้ว่าพฤติกรรมใดของแม่แบบที่แสดงถึงการมีความกล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงออก
 - 1.2 ผู้รับการทดลองสามารถตัดสินใจได้ว่าที่ยกตัวอย่างนี้ได้แสดงถึงการมีความกล้าแสดงออกและความไม่กล้าแสดงออกได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรม

2. เพื่อส่งเสริมให้ผู้รับการทดลองมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น
1. นำเข้าสู่การเสนอแม่แบบ
 2. เสนอแม่แบบ "ความกล้าแสดงออก"
 3. ให้ผู้รับการทดลองสรุป อภิปราย เกี่ยวกับพฤติกรรมของแม่แบบที่สำคัญ เพื่อหาข้อสรุปร่วมกันว่าพฤติกรรมใดของแม่แบบที่ควรแก่การเลียนแบบหรือไม่ควรแก่การเลียนแบบ

4. ผู้รับการทดลองจะปฏิบัติตนอย่างไร ในสถานการณ์ที่ยกมาให้
5. ให้ผู้รับการทดลองสำรวจตนเองว่า เคยทำอะไรบ้างที่แสดงถึงการมีความกล้าแสดงออกนอกเหนือจากแม่แบบที่ให้ รวมทั้งผลที่ได้รับจากการกระทำนั้น ๆ

อุปกรณ์ สไลด์ - เทป
กระดานบันทึกพฤติกรรม

การทดลองครั้งที่ 3

แม่แบบที่ใช้ การคล้อยตามผู้อื่นโดยไร้เหตุผล

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อเสนอตัวอย่างพฤติกรรมการคล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบ
 2. เพื่อให้คิดพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนเสนอ ไม่เชื่ออะไรโดยไร้เหตุผล และสามารถตัดสินใจได้ว่า พฤติกรรมใดมีความถูกต้องเหมาะสม

- กิจกรรม
1. นำเข้าสู่การเสนอแม่แบบ ประมาณ 2 นาที
 2. เสนอแม่แบบ "การคล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบ"
 3. ให้ผู้รับการทดลองร่วมกันวิเคราะห์พฤติกรรมของแม่แบบที่คล้อยตามผู้อื่นง่าย ๆ ว่า ก่อให้เกิดผลอย่างไรกับตนเอง และถ้าไม่คล้อยตามผู้อื่นง่าย ๆ จะก่อให้เกิดผลอย่างไร และพฤติกรรมใดที่ควรแก่การเลียนแบบหลังจากดูแม่แบบแล้ว เพราะเหตุใด
 4. ให้ผู้รับการทดลองร่วมกันอภิปรายว่าในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ยกขึ้นมาให้ผู้รับการทดลองจะปฏิบัติอย่างไร จึงจะเรียกได้ว่ามีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์

อุปกรณ์ สไลด์ - เทป
กระดานบันทึกพฤติกรรม

2. การสร้างแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง คำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

2.2 ให้นิยามปฏิบัติการของความเชื่อมั่นในตนเอง

2.3 สร้างแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง โดยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเองของ มานิตา ทองทวี, สุรเกียรติ์ ลัมเจริญ และสุชีพ อ่อนโคกสูง ได้มีการดัดแปลงภาษาให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยผู้เชี่ยวชาญ

2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างประมาณ 110 คน ซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบ คัดเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งคัดเลือกได้จำนวน 30 ข้อ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นแบบ Coefficient Alpha ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .70

ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะสำรวจความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียน ถ้านักเรียนประสบกับสถานการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านั้น นักเรียนจะรู้สึกอย่างไรในสถานการณ์นั้น ๆ โดยให้นักเรียนพิจารณาข้อคำถามเป็นข้อ ๆ ซึ่งในแต่ละข้อมีคำตอบ คือ ก. ข. ค. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้สึก และการกระทำจริง ๆ ของนักเรียนเพียงข้อเดียว เมื่อเลือกได้ข้อใดให้นำไปเขียนลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ต่างหาก ดังนั้น ในการตอบแบบสอบถามจึงควรปฏิบัติดังนี้

1. ก่อนตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้เสียก่อน

๒. เมื่อเข้าใจข้อความที่อ่านแล้ว จึงพิจารณาตัดสินใจเลือกคำตอบ โดยขีดเครื่องหมาย X ลงบนช่องคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
๓. คำตอบของนักเรียน ไม่มีคำตอบใดผิด แต่คำตอบอาจแตกต่างกันไปตามความรู้สึก หรือความคิดเห็นของแต่ละคน
๔. โปรดตอบคำถามทุกข้อ เพราะถ้าขาดข้อใดข้อหนึ่งไป แบบสอบถามนี้จะใช้ไม่ได้ทันที

ตัวอย่าง

๑. เวลาทำเลขผิด นักเรียนรู้สึกอย่างไร ?

- ก. รู้สึกจะต้องลองทำใหม่จนกว่าจะถูก
- ข. รู้สึกเฉย ๆ
- ค. รู้สึกหมดกำลังใจ ไม่อยากทำต่อ

๒๐. ถ้านักเรียนไม่เข้าใจในบทเรียนที่ยาก ๆ นักเรียนควรทำอย่างไร ?

- ก. อ่านซ้ำหลายครั้ง จนกว่าจะเข้าใจ
- ข. ลองอ่านใหม่อีกสักครั้ง
- ค. ปล่อยเลยตามเลย

ในข้อ ๑. ถ้านักเรียนเลือกข้อ ก. คือ รู้สึกจะต้องลองทำใหม่จนกว่าจะถูก ให้ขีดเครื่องหมาย X ลงที่ข้อ ก. ในกระดาษคำตอบ

๒๐. ถ้านักเรียนเลือกข้อ ค. ปล่อยเลยตามเลย ให้ขีดเครื่องหมาย X ลงที่ข้อ ค. ในกระดาษคำตอบเช่นเดียวกัน

	ก	ข	ค
๑	X		
๒๐			X

ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ฝึกเขียนซ้ำ * กับข้อที่ไม่ต้องการ แล้วขีด X ลงในข้อใหม่ตามต้องการ คำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลต่อการสอบวิชาอื่น ๆ และจะไม่นำไปเปิดเผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล ขอให้ฝึกเรียนตอบอย่างสบายใจ และตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามแต่ละข้อ มีคะแนนเต็ม 2 คะแนนเท่ากัน คำตอบในข้อ ก. ข. ค. ที่ตรงกับพฤติกรรมจูงใจที่พึงไว้เพียงบางส่วน ให้ 1 คะแนน ถ้าไม่ตรงกับจูงใจที่พึงไว้ จะไม่ให้คะแนน

3. แบบแผนเชิงวิจัย

3.1 การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยดำเนินการวิจัยแบบ Randomized control group pretest - posttest design (พจน์ สะเพียรชัย และคนอื่น ๆ 2519 : 202 - 203) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยดังนี้

กลุ่ม		สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
R	E	T_{E1}	X	T_{E2}
R	C	T_{C1}	~ X	T_{C2}

(สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย)

R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

E แทน กลุ่มทดลอง

C แทน กลุ่มควบคุม

T_{E1} , T_{C2} แทน การสอบก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มทดลองตามลำดับ

T_{C1} , T_{C2} แทน การสอบก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมตามลำดับ

X แทน การสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบ

~X แทน การสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบ

3.2 ขั้นตอนการทดลอง

3.2.1 ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ให้นักเรียนที่เป็นประชากร ตอบแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง แล้วนำคะแนนที่ได้ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 (P 25) มาสุ่มอย่างง่าย ให้เหลือ 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 20 คน กลุ่มทดลอง 20 คน

3.2.2 ดำเนินการให้แม่แบบแก่กลุ่มทดลองตามโครงการที่วางไว้ ลักษณะการให้แม่แบบแต่ละครั้งประกอบด้วย การเสนอแม่แบบและการสรุปอภิปราย รวมทั้งกิจกรรมหลังการให้แม่แบบแต่ละครั้งซึ่งจัดไว้จำนวน 10 เรื่อง เวลาในการทดลอง 10 ครั้ง ครั้งละประมาณ 30 - 40 นาที ทำทุกวัน ยกเว้นวันเสาร์ - อาทิตย์ จนครบ 10 ครั้ง

สำหรับกลุ่มควบคุม คือกลุ่มที่ไม่ได้รับแม่แบบ แต่ให้นักเรียนรู้เรื่องความเชื่อมั่นในตนเองจากการสอนตามปกติ

3.2.3 หลังจากให้แม่แบบตามโครงการแล้ว ทำการสอบวัดทั้ง 2 กลุ่ม (กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง) อีกครั้งหนึ่ง โดยใช้แบบสอบวัดเดิม

3.2.4 นำข้อมูลจากการสอบวัดมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

4.2 เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มที่ได้รับการฝึก โดยใช้แม่แบบ ก่อนและหลังการทดลอง

4.3 เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้ตัวแบบ หลังการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
k	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ
S_X^2	แทน ค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ
ΣS_i^2	แทน ค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ

๑. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการสอนโดยใช้แม่แบบ และใช้การสอนตามปกติ โดยใช้ F - test แบบ Repeated Measures on One Factor ใช้สูตร

$$F_{FA} = \frac{Var_{FA}}{Var_{BSE}}$$

$$F_{FB} = \frac{Var_{FB}}{Var_{BSE}}$$

$$F_{AXB} = \frac{Var_{AXB}}{Var_{WSE}}$$

(Cohen and Holliday. 1979 : 230)

F_{FA}	แทน ค่าวิกฤติที่ใช้ใน F - distribution ขององค์ประกอบ A
F_{FB}	แทน ค่าวิกฤติที่ใช้ใน F - distribution ขององค์ประกอบ B
F_{AXB}	แทน ค่าวิกฤติที่ใช้ใน F - distribution ของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ A กับ B
Var_{FA}, Var_{FB}	แทน ความแปรปรวนของคะแนนในองค์ประกอบ A และ B ตามลำดับ
Var_{WSE}	แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่มสมาชิก
Var_{BSE}	แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มสมาชิก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่ม
s	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
s^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
SS	แทน ผลบวกของกำลังสองของคะแนน
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
F_{FA}	แทน ค่าวิกฤตที่ใช้ใน F - distribution ขององศ์ประกอบ A (องศ์ประกอบ A แทนคะแนนจากแบบสอบถามก่อนและหลังการทดลอง)
F_{FB}	แทน ค่าวิกฤตที่ใช้ใน F - distribution ขององศ์ประกอบ B (องศ์ประกอบ B แทนการได้รับการฝึกโดยโปรแกรมและการเล่นตามปกติ)
F_{AXB}	แทน ค่าวิกฤตที่ใช้ใน F - distribution ของการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง องศ์ประกอบ A กับ B
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - distribution

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนกับหลังการทดลอง และของ
กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
2. การเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเอง ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนกับ
หลังการทดลอง

๑. การเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนกับหลัง การทดลอง

๒. การเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

การวิเคราะห์ครั้งนี้ ได้นำคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลัง ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ F - test แบบ Repeated Measures on One Factor ทำการทดสอบ ผลปรากฏดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนกับหลังการทดลอง และของกลุ่มที่ ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ กับการสอนตามปกติ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ก่อนกับหลังการทดลอง (A)	696.21	1	696.21	34.36**
การฝึกโดยใช้แม่แบบกับการสอนตามปกติ (B)	551.25	1	551.25	11.99**
ปฏิสัมพันธ์ AXB	273.84	1	237.84	13.52**
ความคลาดเคลื่อนภายในกลุ่ม	770	38	20.26	
ความคลาดเคลื่อนระหว่างกลุ่ม	1746.7	38	45.97	
รวม	40.38	79	1587.53	

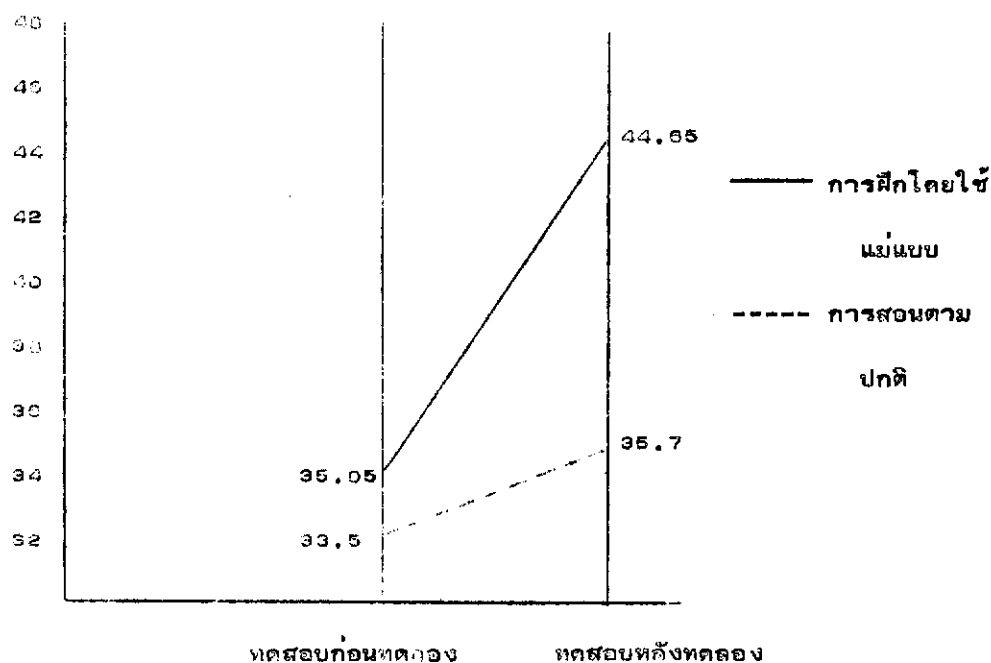
$$F_{.01} (1, 38) = 7.35$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 1 ปรากฏว่า

1. ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. และมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการทดลอง กับ การฝึกโดยใช้แม่แบบ และการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01



ภาพประกอบ 1 แสดงความสัมพันธ์คะแนนความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์คะแนนความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียน ทั้งในกลุ่มที่ได้รับการฝึกจากแม่แบบ และกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ ปรากฏว่า คะแนนความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียน กับ การฝึกโดยใช้แม่แบบ และการสอนตามปกติ มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ กับกลุ่มที่สอนตามปกติ ทำให้นักเรียนมีระดับความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน

เพื่อทดสอบว่าคะแนนก่อนกับหลังการทดลองของกลุ่มใดแตกต่างกัน และคะแนนที่แตกต่างกันนั้น เป็นความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนหรือหลังการทดลอง ผู้วิจัยจึงได้นำผลที่ได้ไปทดสอบ

ความแตกต่าง เป็นรายคู่

ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละคู่ ของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มที่ได้รับการฝึกจากแม่แบบ กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยวิธีของ Newman - Keuls Test ตามตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างคู่ของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบกับกลุ่มที่สอนตามปกติ

	กลุ่มที่สอนตามปกติ ก่อนการทดลอง ($\bar{X}_9$) (33.5)	กลุ่มที่ฝึกโดยแม่แบบก่อน การทดลอง ($\bar{X}_1$) (35.05)	กลุ่มที่สอนตามปกติ หลังการทดลอง ($\bar{X}_4$) (35.7)	กลุ่มที่ฝึกโดย ใช้แม่แบบหลัง การทดลอง ($\bar{X}_2$) (44.65)
กลุ่มที่สอนตามปกติ ก่อนการทดลอง ($\bar{X}_9$)		1.55	2.2	11.15**
กลุ่มที่ฝึกโดยใช้แม่แบบก่อนการ ทดลอง ($\bar{X}_1$)			0.65	9.6**
กลุ่มที่สอนตามปกติ หลังการทดลอง ($\bar{X}_4$)				8.95**
กลุ่มที่ฝึกโดยใช้แม่แบบหลังการ ทดลอง ($\bar{X}_2$)				

ผลจากตาราง 2 ปรากฏว่า

1. ความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ จะมีการพัฒนาความ เชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นภายหลังการทดลองแล้ว

๔. ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ ระหว่างก่อนกับหลัง การทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเรื่องความเชื่อมั่นในตนเอง โดยวิธีการสอนตามปกติ ไม่ได้มีการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นภายหลังการทดลอง

๕. นักเรียนในกลุ่มการทดลอง กับนักเรียนในกลุ่มควบคุม มีการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งแสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนเรื่อง ความเชื่อมั่นในตนเอง โดยใช้แม่แบบมีการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้แม่แบบ ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นเด็กนักเรียนชาย หญิง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย เขต-
บางเขน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2520 จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แม่แบบสไลด์การ์ดชุด มีเสียงประกอบบันทึกในแถบเสียง
2. แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง
2. ให้กลุ่มทดลอง ได้รับการฝึกจากแม่แบบ ตามโครงการเป็นเวลา 10 ครั้ง
ครั้งละ 30 - 40 นาที ซึ่งแต่ละครั้งประกอบด้วย การเสนอแม่แบบ และการสรุปอภิปราย สำหรับ
กลุ่มควบคุม ใช้วิธีการสอนตามปกติ โดยให้เรียนรู้เรื่อง ความเชื่อมั่นในตนเอง แล้วให้มีการ
อภิปราย
3. หลังจากดำเนินการทดลองแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ทำแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเองอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนกับหลัง และของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ F - test แบบ Repeated Measures on One Factor
2. เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเอง ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนกับหลัง การทดลอง โดยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ตามวิธีการของ Newman - Keuls
3. เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเอง ของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนกับหลัง การทดลอง โดยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ตามวิธีการของ Newman - Keuls
4. เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเอง ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม โดยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ตามวิธีการของ Newman - Keuls

สรุปผลการศึกษากันแล้ว

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล หอจะสรุปเป็นผลการศึกษากันได้ว่าดังต่อไปนี้

1. นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ และใช้วิธีการสอนตามปกติ ก่อนการทดลอง มีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนการได้รับการฝึกจากแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่สูงไปกว่าก่อนการได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การฝึกทางทดลองครั้งนี้ เป็นการทดลองใช้แม่แบบสไลด์ การ์ตูน เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง โดยเปรียบเทียบผลการใช้แม่แบบกับการสอนตามปกติ ว่ามีการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกันหรือไม่ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองต่ำกว่า

เปอร์เซ็นต์ที่ 25 ซึ่งผลการศึกษา มีดังนี้

1. เด็กเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกจากแม่แบบ ซึ่งผลนี้เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า แม่แบบสามารถพัฒนาให้ผู้ถูกทดลองมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมได้ เห็น มีความกล้าแสดงออก เป็นคนมีเหตุผลไม่คล้อยตามผู้อื่นง่าย มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน มีความเพียรพยายาม และสามารถแก้ปัญหาได้ ทั้งนี้ เพราะเด็กมีชอบเลียนแบบคำพูดและการกระทำตามตัวแบบที่ตนสนใจได้ง่าย อีกทั้งแม่แบบที่เสนอให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของผู้ถูกทดลอง คือ เป็นสไลด์ การ์ตูน ที่มีเนื้อหาสนุกสนาน ทำให้ไม่เบื่อ และเร้าความสนใจให้ผู้ถูกทดลองดูเสมือนหนึ่งว่า ตนเป็นตัวละครของเรื่องที่สามารถต่อสู้และเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ได้ อีกทั้งได้มีการจัดให้มีการอภิปรายหลังจากที่ได้ดูแม่แบบแล้ว ซึ่งเป็นการให้ผู้ถูกทดลองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และเกิดความเข้าใจ จึงทำให้เด็กกล้าพูด กล้าแสดงออกในทักษะที่ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองร่วมกันกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม ดังเริ่มจึงเป็นผลทำให้ความเชื่อมั่นในตนเองของผู้ที่ได้รับแม่แบบสูงขึ้น นอกจากนี้ผลการทดลองครั้งนี้สอดคล้องกับผลการทดลองของประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ (ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ 2524 : 50 - 53) ที่ใช้แม่แบบสไลด์ การ์ตูน เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กประถมปีที่ 6 พบว่า การใช้แม่แบบ มีผลทำให้ผู้รับแม่แบบมีความซื่อสัตย์สูงขึ้น และสอดคล้องกับผลการทดลองของ กันยา ประสงค์เจริญ (กันยา ประสงค์เจริญ 2528 : 33) ที่พบว่า กลุ่มเด็กที่ได้รับแม่แบบ มีผลทำให้ผู้รับแบบ หรือผู้ถูกทดลองมีวินัยในตนเอง ด้านความรู้สึกรับผิดชอบสูงขึ้นกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับแม่แบบ และกาญจน์ แก้วอนง (กาญจน์ แก้วอนง 2522 : 33) ซึ่งพบว่า ภายหลังจากการใช้เทคนิคแม่แบบแล้ว กลุ่มที่ได้รับแม่แบบมีการเปลี่ยนแปลงมโนภาพแห่งตนมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับแม่แบบ

* ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การใช้เทคนิคแม่แบบสไลด์ การ์ตูน เป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง และสามารถพัฒนาคุณลักษณะอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ดังที่แบนดูรา (Bandura, 1963 : 120) กล่าวว่า เทคนิคแม่แบบช่วยให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ตลอดจนเอื้ออำนวยให้แสดงพฤติกรรมที่เคยเรียนรู้มาแล้วออกมา

2. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ จะมีความเชื่อมั่นในตนเองไม่สูงกว่าก่อนได้รับการสอนตามปกติ ทั้งนี้เพราะวิธีการสอนที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองสำหรับกลุ่มควบคุมนี้ เป็นวิธีการโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งนักเรียนมีความคุ้นเคยอยู่ก่อนแล้ว จึงก่อให้เกิดความจำเจ ซ้ำซาก และทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย และไม่สนใจในการเรียน ประกอบกับเนื้อหาที่ผู้วิจัยให้เป็นไปตามโปรแกรมการเรียนการสอนนั้น ก็เป็นเรื่องเชิงนามธรรม ซึ่งเด็กในช่วงวัยประถมศึกษาตอนปลายนี้ ยังไม่สามารถที่จะเข้าใจได้ ถึงแม้เพียงเท่านี้ ได้กล่าวไว้ในทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา และความคิดของเพียเจต์ขั้นที่ 3 ที่ว่า เด็กในช่วงอายุ 7 - 12 ปีนี้เป็นช่วงวัยที่เด็กสามารถคิดเป็นรูปธรรมได้ สามารถสร้างสิ่งกับเข้าใจความสัมพันธ์และเหตุผลที่ซับซ้อนขึ้นได้ แต่ยังคิดเรื่องนามธรรมไม่ได้ ดังนั้น การที่จะให้เด็กในช่วงวัยนี้เกิดการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อ นำเอาสื่อการสอนมาใช้ในการเรียนการสอน เพราะเป็นสิ่งเร้าที่จะทำให้เด็กเกิดความสนใจ และมีแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สานิตย์ กายาผาด และบรรณ (सानิตย์ กายาผาด 2517 : 1, Brown, 1936 : 187) ที่ว่า สื่อหรืออุปกรณ์การสอนมีประโยชน์อย่างมากในการทำให้เห็นจริงเห็นจัง และทำให้การเรียนรู้นั้นเป็นรูปธรรมมากขึ้น ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นนามธรรม สามารถเรียนรู้ได้โดยอาศัยรูปภาพ นอกจากนี้ สำเภา วรางกูร (สำเภา วรางกู 2514 : 6 - 9) ได้ทำการศึกษาพบว่า การเรียนรู้โดยใช้สื่อ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และต้องการเรียนในสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้เด็กมีวินัยภาพเริ่มแรกอย่างถูกต้อง สมบูรณ์ และก่อให้เกิดความคิดรวบยอด และยังช่วยเราให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ และช่วยให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง

จากการสังเกตเด็กและจากการสัมภาษณ์ครู พบว่า เด็กนักเรียนที่นำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้ ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และบางรายเป็นเด็กเกเร ฉะนั้นจึงเป็นการยากที่จะทำให้เด็กเกิดความสนใจในเนื้อหาด้วยวิธีการสอนตามปกติได้

3. นักเรียนกลุ่มที่ฝึกโดยใช้แม่แบบ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน แต่ภายหลังการทดลองแล้ว

มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เทคนิคแม่แบบสไลด์ การดู
 มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ของผู้ถูกทดลองให้สูงขึ้นได้ และผลของการทดลอง
 ครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการทดลองของ ธงชัย ไรจนวิภาค (ธงชัย ไรจนวิภาค 2525 : 42 -
 43) พบว่า ผลการใช้แม่แบบ ทำให้ทัศนคติและการปรับตัวของนักเรียนที่มีพฤติกรรมขัดต่อ
 สังคม เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และสอดคล้องกับผลการทดลองของ พรรณทิพย์ เกษะนันท์
 และคณะ (Punthip Bekanun et al. 1975 : 155 - 161) พบว่า ภายหลังจากใช้เทคนิค
 แล้ว กลุ่มที่ได้รับแม่แบบมีการเปลี่ยนแปลงมโนภาพแห่งตนมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับแม่แบบ นอกจากนี้
 เทคนิคแม่แบบ สไลด์ การดู ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เปียไปตามกระบวนการเรียนรู้จาก
 การสังเกตของแบนดูรา (Bandura. 1977 : 22 - 29) ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 อย่าง คือ
 1. ความสนใจ ผู้วิจัยได้ใช้การแสดงออกของแม่แบบที่ดึงดูดความสนใจของกลุ่มทดลองโดยอาศัย
 สไลด์ การดูประกอบเสียง 2. การเก็บจำ เมื่อผู้วิจัยเสนอตัวแบบและผู้ร่วมการทดลองเกิด
 การรับรู้ โดยเห็นได้จากพฤติกรรมของตัวแบบ พร้อมทั้งเนื้อหาของเรื่องจากเทป และภายหลังจาก
 ดูสไลด์แล้ว ผู้เข้าร่วมการทดลองยังมีมโนภาพของเรื่องราวอยู่ในความทรงจำ และแปลง
 เป็นสัญลักษณ์ทางภาษาด้วยการอธิบาย ซึ่งทำให้การจดจำได้ง่ายขึ้น 3. การแสดงออก เมื่อมี
 ข้อมูลอยู่ในความทรงจำแล้ว ผู้เข้าร่วมการทดลองจะแสดงพฤติกรรมเหล่านั้นออกมาภายหลังได้
 ซึ่งจะสังเกตได้จากการที่ผู้รับการทดลองมีความกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์
 มีความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงานมากขึ้น มีความเพียรพยายาม และ
 สามารถแก้ปัญหาได้ดีในระหว่างการทดลองครั้งหลัง 4. การจูงใจ ผู้วิจัยได้ให้การเสริมแรง
 ทางบวกเพื่อกระตุ้นให้ผู้รับการทดลองแสดงพฤติกรรมการเลียนแบบออกมา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้ถูกทดลอง พบว่า ผู้เข้าร่วมการทดลอง
 มีความกระตือรือร้นและสนใจเข้าร่วมการทดลองครั้งนี้ ไม่ปรากฏว่ามีนักเรียนเข้าห้องช้า หรือ
 หนีการทดลอง และขณะที่เสนอแม่แบบ เป็นสไลด์ การดู ผู้เข้าร่วมการทดลองให้ความสนใจใน
 เรื่องที่เสนอให้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ บราวน์ และกินเคอร์ (Brown.
 1969 : 187, Kinder. 1959 : 150) ที่ว่า แม่แบบสไลด์ การดู ที่มีเสียงประกอบ จะ
 เป็นสื่อที่ทำให้ผู้ถูกทดลองเกิดความสนใจทำให้ไม่เบื่อ และเข้าใจเนื้อหาได้ดี และจากงานวิจัย

ของประเสริฐ มาสุปรีดิ์ (ประเสริฐ มาสุปรีดิ์ 2522 : 31 - 32) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนด้วยการ์ตูน กับการสอนตามปกติ พบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยการ์ตูน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประสงค์ สุรสิทธิ์ (ประสงค์ สุรสิทธิ์ 2515 : 35 - 36) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านบทเรียนภาษาอังกฤษที่ ผูกเนื้อเรื่องเป็นการ์ตูนเรื่อง โดยทดลองกับเด็ก ม. 1 จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน พบว่า กลุ่มที่อ่านบทเรียนซึ่งผูกเนื้อเรื่องเป็นการ์ตูนเรื่อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โซนส์ (Sones. 1944 : 238 - 239) ที่ว่า แบบเรียนที่เป็น การ์ตูน ช่วยให้เด็กมีผลการเรียนรู้สูงกว่าแบบเรียนธรรมดา

จากผลการวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมานี้ แสดงให้เห็นว่า เทคนิคแม่แบบสไลด์ การ์ตูน สามารถ นำมาใช้ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง สูงขึ้นกว่าการเรียนรู้จากการสอนตามปกติ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยที่ได้ศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า เทคนิคแม่แบบทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น ดังนั้น ควรจะได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู อาจารย์ ครูแนะแนว และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก และเยาวชน ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการใช้เทคนิคแม่แบบให้เข้าใจ เพื่อเป็นแนวทางในการนำ เทคนิคแม่แบบไปใช้ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ให้เพิ่มขึ้นกับเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็ก และเยาวชนเหล่านี้ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.2 ในการนำเทคนิคแม่แบบไปใช้เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กและ เยาวชนนั้น ผู้ที่นำไปใช้ต้องทำความเข้าใจหลักการเรียนรู้จากการสังเกตของแบนธูรา และมี ทักษะทางการสอน เพื่อผลที่ได้จะมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.3 ควรจะได้มีการส่งเสริมให้มีการนำเทคนิคแม่แบบไปใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านอื่น ๆ ให้แก่เด็กและเยาวชนต่อไป

1.4 ควรส่งเสริมให้มีการใช้เทคนิค และอุปกรณ์ใหม่ ๆ ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง และบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ต่อไป

1.5 ควรมีการติดตามผลเพื่อดูว่า การเปลี่ยนแปลงของเด็กและเยาวชนนั้น ยังคงมีต่อไปหรือไม่

1.6 ในการเสนอแนะแบบแต่ละครั้ง ควรคำนึงถึงอายุของเด็กด้วย เพราะเด็กในวัยนี้ช่วงความสนใจสั้น ดังนั้นในการเสนอแนะแบบแต่ละครั้งควรใช้เวลาประมาณ 20 นาที (ตามเกณฑ์ระดับชั้นประถมศึกษา)

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาริวิจัย

2.1 ควรศึกษาผลของการใช้เทคนิคแบบสโลต์ การ์ตูน เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง กับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับต่ำกว่านี้ เพื่อจะได้ทราบว่า การนำเทคนิคแบบสโลต์ การ์ตูน ไปพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองนี้ จะสามารถเริ่มนำไปใช้กับเด็กในระดับอายุใดได้บ้าง

2.2 ควรนำวิธีการใช้เทคนิคแบบไปทดลองฝึก โดยใช้ช่วงเวลาที่แตกต่างกันไปจากนี้ เช่น สอนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง หรือสัปดาห์ละครั้ง หรือเดือนละครั้ง เพื่อศึกษาดูว่า ช่วงเวลาใด จะมีความเหมาะสม และทำให้เด็กมีการพัฒนาความเชื่อมั่นได้ดีที่สุด

2.3 การหาเทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ ไปช่วยในการเสริมสร้างและพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง และบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ในเด็กและเยาวชนต่อไป

2.4 ควรจะได้มีการติดตามผลเป็นระยะ ๆ หลังการทดลอง เพื่อดูประสิทธิภาพของเทคนิคแบบ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ สิทธิศักดิ์ อิทธิพลของตัวแบบ และการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเขียนแบบของ
เด็กระดับอนุบาล ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522,
50 หน้า อัดสำเนา
- กันยา ประสงค์เจริญ ผลการใช้เทคนิค "แม่แบบ" เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อ
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 35 หน้า อัดสำเนา
- ภาณุณี แก้วพวง การใช้เทคนิค "แม่แบบ" เพื่อเปลี่ยนโน้มนภาพตนเอง ของเด็กวัยเรียนในสถาน
สงเคราะห์บ้านศรีธรรมราช ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2523, 80 หน้า อัดสำเนา
- เกษม สุริยวงศ์ ผลของการใช้สิ่งช่วยในการจัดความคิดรวบยอดชนิดไฮโดรลิคส์แบบต่าง ๆ ก่อน
การเสนอไฮโดรลิคส์ที่มีต่อผลการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 116 หน้า อัดสำเนา
- ขวัญชัย เหมือนเผ่าพงษ์ การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากหนังสือการ์ตูนเรื่องที่ระบุ
และไม่ระบุจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2525, 86 หน้า อัดสำเนา
- จรัช ลิ้มธำรง ผลของตัวแบบที่มีต่ออัตราในทัศนและการปรับตัวทางด้านสังคมของนักเรียนที่
เรียนไม่ยอมรับ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตากพิทยาคม วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2525, 90 หน้า อัดสำเนา
- ชมฤกา พงษ์สุวรรณ การเปรียบเทียบผลการใช้สไลด์เพ-เลียง และรูปภาพประกอบการ-
บรรยายในการสอนศิลปะไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูง วิทยานิพนธ์ ก.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 120 หน้า อัดสำเนา
- สุภัท อ่อนใจสูง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นใน-
ตนเอง กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2526, 104 หน้า อัดสำเนา

ชูศรี พงษ์เพชร ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรม
แห่งพลเมืองดี ปรียาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517,
 101 หน้า อัดสำเนา

ธงชัย ไรจนวิภาค ผลของตัวแบบที่มีต่อทัศนคติและการปรับตัวทางด้านสังคมของนักเรียน-
ชายที่ประสบอุบัติเหตุต่อสังคมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี
 วิทยาณิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2525, 119 หน้า อัดสำเนา

นวลศิริ เปาโรหิตย์ จิตวิทยาทั่วไป ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 2520, 249 หน้า

นิพนธ์ แจ่มเยี่ยม การศึกษานวลิกภาพแสดงตัว ความเชื่อมั่นในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง
ของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดอุดรธานี ปรียาณิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 115 หน้า อัดสำเนา

ประสงค์ สุรสิทธิ์ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนด้านความเข้าใจของนักเรียน
จากการอ่านหนังสือบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีแต่ตัวอักษร บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีแต่ตัวอักษร
ประกอบด้วยภาพการ์ตูน และบทเรียนภาษาอังกฤษที่ผูกเนื้อเรื่องเป็นการ์ตูนเรื่อง ในระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรียาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
 96 หน้า อัดสำเนา

ประเสริฐ มาสุปรีดี การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์
ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนด้วยหนังสือการ์ตูนกับการสอนตามปกติ
 ปรียาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 38 หน้า อัดสำเนา

ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ การทดลองใช้เทคนิค "แม่แบบ" เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์
 ปรียาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 71 หน้า อัดสำเนา

ปสงค์ อาสา ปรัชญาชีวิต "ศาสตร์แห่งความสำเร็จ" แพร่พิทยา 2524, 808 หน้า

ปราโมทย์ เทพพิศล การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีเรียนด้วยตนเองจากเทปโทรทัศน์ สไลด์เทป การเรียนในชั้นตาม-
ปกติ ปรียาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 82 หน้า อัดสำเนา

- มานิดา ทองศรี การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และรายบุคคลที่มีต่อความ
เชื่อมั่นในตนเอง ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520,
 115 หน้า อัดสำเนา
- มาลี วงษ์แก้ว ผลการให้การศึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ กทม. ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 91 หน้า อัดสำเนา
- รวิพันธ์ จามแจ้ง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในวิชาหลักการสอนในระดับ ป.กศ. โดยใช้
สไลด์เทปอัดโน้ต และโปรแกรมสไลด์เทปอัดโน้ต ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 125 หน้า อัดสำเนา
- รัตนา นพจักร การเปรียบเทียบผลของการสอนทักษะการทวนซ้ำด้วยวิธีบรรยายให้ด้วยแบบและ
แบบผสมผสานแก่นักศึกษาจิตวิทยาการศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2520, 122 หน้า อัดสำเนา
- รอเบิร์ต เจ. อับบาร์ท วัสดุประกอบการสอนรากาเยา หน่วยงานพิเศษ กรมการฝึกหัดครู
 กระทรวงศึกษาธิการ 2501, 97 หน้า
- ล้วน สายยศ และอังกษา สายยศ สถิติทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ทวีกิจการพิมพ์ 2522,
 287 หน้า
- วรารณ อินทรชัยศรี ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่ และการยอมรับตนเองและ
ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กวัยรุ่น ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2510, 86 หน้า อัดสำเนา
- สมัย เทียบคุม หลังจิตใต้สำนึก "วิธีสร้างความสุขและความสำเร็จด้วยตนเอง" จตุจักรการพิมพ์
 2527, 132 หน้า
- สมิต อาชวนิจกุล การพัฒนาตนเอง พิมพ์ครั้งที่ 2 สยามบรรณ 2520, 137 หน้า
- สมุท ศิริโช วิธีสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง ประมวลสาร ม.ป.ป., 310 หน้า
- सानิตย์ ภาณุผาด การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่เกิดจากฟิล์มสตริป ภาพการ์ตูน และ
ฟิล์มสตริปภาพถ่ายตามความเป็นจริง 2517, 79 หน้า

คำภา วราภรณ์ "สื่อมวลชนกับการศึกษา" วารสารเศรษฐศาสตร์ มิถุนายน - กันยายน 2514

สุชา จันทร์เอม ปัญหาเด็กและวัยรุ่น โอเดียนสโตร์ 2510, 153 หน้า

สุดเกษม สิงห์ไกรวินท์ "ทำอย่างไรเมื่อบุตรหลานของท่านมีปัญห" นิตยสารการประชาสัมพันธ์

51 - 52, พฤษภาคม - ธันวาคม 2526

สุรเกียรติ์ ลิ้มเจริญ ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเอง ความวิตกกังวล กับระเบียบ

วินัยในชั้น ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2523, 63 หน้า อุดรธานี

อารีย์ เศรษฐชัย ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความรู้สึก

รับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย

ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 3520, 71(4) หน้า

อุดรธานี

อุดม กำแพงแก้ว ลักษณะความเป็นผู้นำ เกร็งกรัด และความเชื่อมั่นในตนเองของวัยรุ่นไทย

ภาคกลาง ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,

72 หน้า อุดรธานี

Atwater, Eastwood. Psychology of Adjustment. Englewood Cliffs, N.J.,
Prentice-Hall, 1979. 432 p.

Bandura, Albert, Jean E. Grusec and Frances L. Menlove. "Observational
Learning as a Function of Symbolization and Incentive Set," Child
Development. 37 : 479 - 506, September, 1966.

_____. Principle of Behavior Modification. New York, Holt, Rinehart
and Winston, 1969. 677 p.

Bandura, Albert, and Richard H., Walters. Social Learning and Personality
Development. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1963. 329 p.

_____. Social Learning Theory. New Jersey : Prentice Hall, 1977.
247 p.

Baruch D. New ways in Discipline. New York, McGraw-Hill Book Company
Inc., 1968. 650 p.

Baldwin, Alfred L. "Socialization and Parent Child Relationship,"
Child Development. Vol. 19 : September, 1948.

- Breckenbridge, Marine Edgar. Child Development. London W.B. Saunders Company, 1955. 497.
- Cohen, Louis and Michael Holliday. Statistics for Education and Physical Education. London, Haper and Row Ltd., 1979. 263 p.
- C.H. Patterson. Relationship and Psychotherapy. New York : Harper and Row Publishing, 1974.
- Cooke, Thomas P. and Apolloni, Tony. "Developing Positive Social Emotional Behaviors : A Study of Training and Generalization Effects," Journal of Applied Behavior Analysis. 9 (1976) : 65 - 78.
- Edward W., Graighead, Allen E. Mazdin, and Michael J. Mahoney Behavior Modification, : Principle, Issues, and Applications. Boston : Houghton Mifflin Co., 1976.
- Guilford, Joy Paul. Psychometric Methods. New York, McGraw-Hill, 1954. 597 p.
- Hass, Kenneth B., and Packer, Harry Q. Preparation and Use of Audio Visual Aids. 3rd ed., Englewood Cliffs, N.J., : Prentice-Hall Inc., 1955.
- Hicks, D.J. "Imitation and Relation of Film Agressive Peer and Adult Models," Journal of Personality and Social Psychology. 2 : 197 - 200, 1965.
- Kinder, James S. Audio - Visual Materials and Techniques. 2nd ed., New York, American Book Company, 1959. 592 p.
- Larick, Nancy. A Parent Guide to Children's Reading. New York Pocket Book Inc., 1964. 311 p.
- Marlatt, G. Allan and Martha A. Perry. "Modeling Methods," in Helping People Change Edited by Frederick H. Kanfer and Arnold P. Goldstein. New York : Pergaman Press Inc., 1975. 336 p.
- McBrearty, Morston A.R. and Kanfer F.H. "Conditioning a Verbal operant in a group setting : Direct VS. Vicarious reinforcement," in American Psychologist. 16 : 425 (abstract), 1961.

Mussen, Henry P. and Others. Child Development and Personality. New York, Harper & Row, 1969. 569 p.

Nancy K. Bruckley and Hill M. Walker. Modifying Classroom Behavior. Illinois : Champaign, Research Press Co., 1973.

Painter, J.J. "An Investigation of the Relationship Between Self - Confidence, Personality and Related Behavior Among Males," Dissertation Science. 29 : 7603, 1968.

Punthip Lekanan, Gary L. Sapp and Tawin Noisuwan. "The Utility of Verbal Models in Changing Self - Esteem of Institutionalized Thai and American Adolescents," The Journal of Social Psychology. 96 : 155 - 161, 1975.

Rosenbrum, N.E. and Irving F. Tucker. "Competence of the Model and the Learning of Imitation and Nonimitation," Journal of Experimental Psychology. 63 : 183 - 190, February, 1962.

Rosenthal, Ted L. and Barry J. Zimmerman. "Instructional Specificity and Outcome Expectation in Observationally Induced Question Formulation," Journal of Educational Psychology. 63 : 500 - 504, October, 1972.

Smith, Henry C. Personality Adjustment. New York McGraw-Hill Inc., 1961. 616 p.

Vernon, P.E. and Others. "Sound Films," in The Instructional Film Research Program, The Pennsylvania State College, October, 1951.

Zimmerman, Barry J. and Arnold Jaffer. "Teaching Through Demonstration : The Effects of Structuring Imitation and Age," Journal of Educational Psychology. 69 : 773 - 776, December, 1977.

המחלקה

ภาคผนวก ก

- แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง
- ทำอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะสำรวจความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียน ถ้านักเรียนประสบกับสถานการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านั้น นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร ในสถานการณ์นั้น ๆ โดยให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อเป็นข้อ ๆ ซึ่งในแต่ละข้อมีคำตอบ คือ ก. ข. ค. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้สึก และการกระทำจริง ๆ ของนักเรียนเพียงข้อเดียว เมื่อเลือกได้ข้อใด ให้นำไปใช้เอนลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ต่างหาก ดังนั้น ในการตอบแบบสอบถาม จึงควรปฏิบัติดังนี้

1. ก่อนตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้เข้าใจเสียก่อน
2. เมื่อเข้าใจข้อความที่อ่านแล้ว จึงพิจารณาตัดสินใจเลือกคำตอบ โดยขีดเครื่องหมาย X ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
3. คำตอบของนักเรียน ไม่มีคำตอบใดผิด แต่คำตอบอาจแตกต่างกันไปตามความรู้สึกหรือความคิดเห็นของแต่ละคน
4. โปรดตอบคำถามทุกข้อ เพราะถ้าขาดข้อใดข้อหนึ่งไป แบบสอบถามนี้จะใช้ไม่ได้ทันที

ตัวอย่าง

๑. เมื่อนักเรียนตั้งใจจะทำการบ้าน แต่มีอุปสรรค เพราะเพื่อนมาหาและชวนไปดูระก๋วน นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไปกับเพื่อนเพราะรักและเกรงใจเพื่อน
- ข. ขอคิดดูก่อน
- ค. ทำการบ้าน เพราะครูให้ส่งพรุ่งนี้เช้า

๑๐. ขณะที่นักเรียนกำลังดูทีวี เมื่อเพื่อนมาชวน นักเรียนทำอย่างไร

- ก. ยืนดูเฉย ๆ
- ข. ถ้าน้องบอกให้ช่วยก็จะช่วย
- ค. ช่วยถูกบ้านทันที ไม่ต้องคอยให้น้องบอก

ในข้อ ๐. ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก. คือ "ไปกับเพื่อนเพราะรักและเกรงใจเพื่อ" ให้ขีดเครื่องหมาย X ลงที่ข้อ ก. ในกระดานคำตอบ

๐๐. ถ้านักเรียนเลือกข้อ ค. "ช่วยถูกบ้านทันที ไม่ต้องคอยให้น้องบอก" ให้ขีดเครื่องหมาย X ลงที่ข้อ ค. ในกระดานคำตอบ เช่นเดียวกัน

	ก	ข	ค
๐.	X		
๐๐.			X

ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้นักเรียนขีด X กับข้อที่ต้องการ แก้วขีด X ลงในข้อใหม่ ตามต้องการ คำตอบของนักเรียนจะไม่ีผลต่อการสอบวิชาอื่น ๆ และจะไม่นำไปเปิดเผยในที่เปิดเผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล ขอให้นักเรียนตอบอย่างสบายใจ และตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ในการทำงานชิ้นหนึ่ง ครูได้มอบหมายงานให้กลุ่มของนักเรียนช่วยกันทำงานให้เสร็จตามกำหนดเวลา ดังนั้นกลุ่มของนักเรียน จึงได้วางแผนแบ่งงานกันทำ แต่ปรากฏว่า นักเรียนทำงานในส่วนของตัวเองเสร็จแล้ว ในขณะที่เพื่อนยังทำไม่เสร็จและจวนหมดเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. นั่งเฉย ๆ ดูเพื่อนทำ
- ข. ช่วยเพื่อนทำงานให้เสร็จ โดยไม่ต้องให้เพื่อนบอก
- ค. จะช่วยเพื่อนทำเมื่อเพื่อนบอกให้ช่วย

2. ตามปกติไม่ว่าที่บ้าน หรือที่โรงเรียน นักเรียนต้องคอยให้คนอื่นบอกหรือสั่งให้ทำสิ่งต่าง ๆ อยู่เป็นประจำหรือไม่

- ก. ไม่เคยต้องให้ใครมาบอกหรือสั่งให้ทำ มักจะคิดทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองเสมอ ๆ
- ข. เป็นบางครั้งที่ต้องการให้คนอื่นคอยบอก หรือสั่งให้ทำ
- ค. ชอบให้คนอื่นบอกหรือสั่งงานให้ทำอยู่เสมอ

3. ในการเรียนวิชาบางวิชาที่นักเรียนไม่เข้าใจ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. หนีเรียนบ่อย ๆ
 - ข. หนีเรียนจนหมดชั่วโมง
 - ค. พยายามถามครูและเพื่อนให้ช่วยอธิบาย
4. เมื่อนักเรียนอยากได้ของเล่นใหม่ ๆ แต่ยังไม่มียเงินซื้อ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ลองทำของเล่นขึ้นเอง
 - ข. เคยคิดว่าจะทำของเล่นใหม่ ๆ แต่ยังไม่ทำได้
 - ค. รอจนกว่าจะมีเงินซื้อ
5. ถ้าครูมอบหมายงานให้นักเรียนทำคนเดียว นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ต้องคอยถามคนอื่นอยู่เสมอ
 - ข. คงมีอวสานและพยายามทำงานนั้นให้สำเร็จ
 - ค. คอยถามผู้อื่นบ้างบางครั้ง เมื่อทำไปได้
6. ถ้าขณะที่นักเรียนและเพื่อน ๆ กำลังดูหนังสลับหลังพักเที่ยง กับเพื่อนกลุ่มหนึ่งร้องเพลงเสียงดังรบกวน ทำให้ดูหนังไม่รู้เรื่อง นักเรียนควรทำอย่างไร
- ก. หนีเอาหนี้อยู่เพื่อรักษาน้ำใจเพื่อน
 - ข. เดินเข้าไปบอกเพื่อน ๆ ในกลุ่มนั้นให้ร้องค่อย ๆ
 - ค. ขวนเพื่อนไปเป็นเพื่อนด้วยเพื่อขอร้องให้เขาร้องค่อย ๆ
7. เมื่อนักเรียนทำงานแตก แต่ไม่มีใครเห็น เมื่อแม่ถามนักเรียนจะตอบว่าอย่างไร
- ก. บอกกับแม่ว่านักเรียนทำงานแตก
 - ข. บอกแม่ว่าต้องทำแตก
 - ค. จะยอมรับกับแม่ว่า นักเรียนทำงานแตกเองเมื่อมีพยานหลักฐาน
8. นักเรียนคิดอย่างไรเกี่ยวกับข้อความที่ว่า "สุนัขทอน เพราะเห็นผี"
- ก. สุนัขทอนเพราะเห็นผีจริง
 - ข. ยังไม่แน่ใจว่าสุนัขจะเห็นผีจริง
 - ค. สุนัขอาจจะทอนเองโดยไม่จำเป็นต้องเห็นผี

9. ขณะอยู่ในห้องเรียน เมื่อเรียนไม่เข้าใจ นักเรียนทำอย่างไร
- ถามครูทุกครั้งที่ไม่เข้าใจ
 - อยากถามครูแต่ไม่กล้า
 - ถามครูหรือเพื่อนเป็นบางครั้ง
10. ถ้ามีคนมาบอกว่าได้เอารีน เดือน ปีเกิดของนักเรียนไปให้หมอดูแล้วบอกว่า นักเรียนจะสอบไม่ผ่านในเทอมปีนี้นี้ นักเรียนจะทำอย่างไร
- หาวิธีแก้ไขโดยใช้วิธีทางไสยศาสตร์
 - จะต้องพยายามท่องตำราเพื่อเอาชนะ
 - ขมขานศาลกล่าวและท่องตำราไว้บ้าง
11. ถ้านักเรียนกำลังดูหนังสือเพื่อเตรียมสอบอยู่ แล้วมีเพื่อนมาชวนไปเที่ยว นักเรียนจะทำอย่างไร
- ไปกับเพื่อนที่มาชวน
 - ยังตัดสินใจไม่ได้
 - บอกกับเพื่อนว่าขอดูหนังสือเพราะกลัวสอบตก
12. ถ้านักเรียนไปเที่ยวและเกิดหลงทางกับแม่ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ยืนร้องไห้
 - วิ่งตามหาแม่
 - บอกกับตำรวจ
13. เวลาทำเลขผิด นักเรียนรู้สึกอย่างไร
- รู้สึกมีภาระพยายามที่จะทำใหม่ให้ถูก
 - รู้สึกหมดกำลังใจไม่อยากทำต่อ
 - รู้สึกเฉย ๆ
14. เวลานักเรียนประสบความสำเร็จ เหลวในงานที่นักเรียนตั้งใจทำ นักเรียนจะทำอย่างไร
- คิดหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะทำงานชิ้นนั้นให้สำเร็จ
 - เลิกทำเพราะหมดกำลังใจ
 - ลองใหม่อีกสักครั้งแต่ถ้าไม่สำเร็จก็จะไม่ทำต่ออีก

15. เวลาที่นักเรียนโกรธไม่พอใจเพื่อน นักเรียนจะอย่างไร
- บอกให้เพื่อนรู้ว่าตนกำลังโกรธและไม่พอใจ
 - ไม่บอกว่าโกรธเพราะกลัวเพื่อนจะไม่พอใจ
 - จะบอกว่าโกรธเมื่อเพื่อนถาม
16. เมื่อไม่มีใครอยู่บ้าน นักเรียนต้องนอนคนเดียว นักเรียนจะอย่างไร
- นอนคนเดียวไม่เห็นเป็นไร
 - ชวนเพื่อนมานอนด้วย เพราะกลัวผี
 - คิดว่าคงจะนอนคนเดียวได้ แต่ก็ไม่แน่ใจนัก
17. นักเรียนเคยคิดอยากสร้างสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ ของเล่น ขึ้นใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกสบายหรือไม่
- ไม่คิดสร้างเลย
 - คิดจะสร้างเองบ้างเหมือนกัน
 - คิดอยากทำสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นใช้
18. ขณะอยู่ที่บ้านเมื่อทำการบ้านไม่ได้ นักเรียนทำอย่างไร
- ถามผู้ปกครองทุกครั้ง
 - ถามเป็นบางครั้ง
 - ไม่ทำเพราะไม่กล้าถามใคร
19. บริเวณโรงเรียนสกปรกมากหลังเสร็จสิ้นกีฬา ครูขอให้นักเรียนช่วยกันทำความสะอาด บริเวณโรงเรียน นักเรียนคิดว่าควรช่วยหรือไม่ เพราะเย็นมากแล้ว
- ควรให้เป็นหน้าที่ของภารโรง
 - ควรช่วยบ้างแต่ขอกลับบ้านก่อน
 - ช่วยทำงานเสร็จแล้วจึงกลับบ้าน
20. เวลามีปัญหาเกิดขึ้นกับนักเรียน นักเรียนมักทำอย่างไร
- คิดหาสาเหตุของปัญหา เพื่อหาทางแก้ไขปัญหานั้นด้วยตนเอง
 - คอยปรึกษาผู้อื่นบ้างบางครั้ง เมื่อมีปัญหา
 - ต้องคอยให้ผู้อื่นช่วยแก้ปัญหาให้เป็นส่วนมาก

21. ในวันหยุดสุดสัปดาห์ ครูนัดนักเรียนให้มาช่วยทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน ปรากฏว่า

ในวันนั้นตรงกับวันที่แม่จะพานักเรียนไปเที่ยว นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไปเที่ยวกับแม่ดีกว่า
- ข. ยังตัดสินใจไม่ได้
- ค. มาช่วยทำความสะอาดตามที่ครูนัด

22. ถ้านักเรียนได้รับมอบหมายจากครูให้วาดภาพช้างเพื่อแต่งป้ายนิเทศ นักเรียนพยายามตั้งใจ

ทำอย่างดีที่สุด แต่มีเพื่อนคนหนึ่งทักว่า รูปช้างไม่สวยเลย นักเรียนรู้สึกอย่างไร

- ก. โกรธและจะไม่ยอมเอารูปช้างติดป้ายนิเทศ
- ข. รู้สึกโกรธและเสียใจบ้าง
- ค. เฉย ๆ ไม่สนใจคำพูดของเพื่อน เพราะเป็นสิทธิ์ของเขาที่จะพูด

23. ถ้านักเรียนไม่เข้าใจในบทเรียนที่ยาก ๆ นักเรียนมักทำอย่างไร

- ก. อ่านซ้ำหลายครั้งจนกว่าจะเข้าใจ
- ข. อ่านใหม่อีกสักครั้ง
- ค. ปลอมเฉยตามเลย

24. เวลาทำงานอะไรก็ตาม นักเรียนมักทำอย่างไร

- ก. มีกตัญญูทำงานนั้น ๆ จนเสร็จ
- ข. ตั้งใจทำบ้าง ไม่ทำบ้าง
- ค. ตั้งใจทำแต่ถ้ามีอุปสรรคจะเลิกทำ

25. ถ้าขณะให้นักเรียนกำลังเดินเรือของที่ตลาดใกล้บ้านแต่ได้สะดุดก้อนหินล้มลง นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ร้องไห้ด้วยความอับอาย
- ข. รีบลุกเดินก้มหน้าด้วยความอาย
- ค. ลุกขึ้นเดินต่อตามปกติ

26. เมื่อนักเรียนมีความคิดเห็นขัดแย้งกับครู นักเรียนทำอย่างไร

- ก. เสนอความคิดเห็นของตนเอง
- ข. ยอมรับความคิดเห็นของครูตั้งที่ไม่เห็นด้วย
- ค. ไม่ยอมรับแต่ไม่ทราบจะทำอย่างไร

27. ถ้านักเรียนรู้ว่าตัวเองเรียนด้อมกว่าเพื่อน ๆ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ขยันเรียนให้มากขึ้น
- ข. คิดว่าเราคงมีความสามารถเพียงพอเท่านี้
- ค. คิดว่าจะขยันให้มากขึ้นแต่ไม่รู้จะทำได้แค่ไหน

28. เวลาที่นักเรียนมีการบ้านที่ยาก ๆ นักเรียนรู้สึกอย่างไร

- ก. เบื่อไม่อยากทำ
- ข. ต้องทำให้เสร็จ
- ค. บางครั้งรู้สึกอยากทำ แต่บางครั้งไม่อยากทำ

29. เวลาคุยกับเพื่อนนักเรียนทำอย่างไรเมื่อเพื่อนพูดไม่เข้าใจ

- ก. ถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ
- ข. ทำเป็นรู้เรื่องโดยไม่ถาม
- ค. ถามเพื่อนเป็นบางครั้ง

30. เวลาที่นักเรียนเจอคนที่รู้จักแต่เขาทำเฉย ๆ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ยิ้มักท่าย
- ข. จะยิ้ม เมื่อเขายิ้มให้ก่อน
- ค. ไม่กล้ายิ้มตอบแม้ว่าเขาจะยิ้มให้ก่อน

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

ตาราง 3 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	1.68	16	3
2	4.25	17	4.70
3	3.5	18	2.37
4	5.33	19	4.86
5	4.8	20	3.71
6	5	21	4.48
7	2.15	22	1.88
8	2.55	23	4.36
9	2.93	24	5.56
10	2.50	25	1.69
11	3.55	26	3.17
12	3.11	27	5.60
13	4.88	28	5.71
14	4.57	29	2.51
15	11.30	30	4.30

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7793

ภาคผนวก ข

- โครงการสอนเรื่องความเชื่อมั่นในตนเอง โดยวิธีการใช้เทคนิคแม่แบบ
สไลด์ การดู บท Script ที่ใช้ในการทดลอง
- โครงการสอนเรื่องความเชื่อมั่นในตนเอง โดยวิธีการสอนตามปกติ

โครงการสอน เรื่องความเชื่อมั่นในตนเอง

"โดยวิธีการใช้เทคนิคแม่แบบ"

การทดลองครั้งที่ 1

แม่แบบที่ใช้ "รางวัลแห่งความสำเร็จ"

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อเสนอตัวอย่างพฤติกรรมที่ได้รับความสำเร็จ
 2. เพื่อจูงใจให้ผู้รับการทดลองเห็นความสำคัญของความสำเร็จ

- กิจกรรม
1. นำเข้าสู่การเสนอแม่แบบ ประมาณ 3 นาที
 2. เสนอแม่แบบ "รางวัลแห่งความสำเร็จ" ประมาณ 10 นาที
 3. สรุปสาระของเรื่องแม่แบบ ประมาณ 17 นาที

อุปกรณ์ สไลด์ - เทป

การทดลองครั้งที่ 2

แม่แบบที่ใช้ "ความกล้าแสดงออก"

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อเสนอตัวอย่างพฤติกรรมของความกล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงออก
 - 1.1 หลังจากที่ได้รับบททดลองได้สังเกตแม่แบบแล้ว นักเรียนสามารถแยกได้ว่า พฤติกรรมใดของแม่แบบที่แสดงถึงการมีความกล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงออก
 - 1.2 ผู้รับการทดลองสามารถตัดสินใจได้ว่าที่ยกตัวอย่างนี้ ได้แสดงถึงการมีความกล้าแสดงออก และไม่กล้าแสดงออกต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

2. เพื่อส่งเสริมให้ผู้รับการทดลอง มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

- กิจกรรม
1. นำเข้าสู่การเสนอแม่แบบ ประมาณ 1 นาที
 2. เสนอแม่แบบ "ความกล้าแสดงออก" ประมาณ 2 นาที
 3. ให้ผู้รับการทดลอง สรุป อภิปราย เกี่ยวกับพฤติกรรมของแม่แบบที่สำคัญ เพื่อหาข้อสรุปร่วมกันว่า พฤติกรรมใดของแม่แบบที่ควรแก่การเลียนแบบ หรือไม่ควรแก่การเลียนแบบ ประมาณ 5 นาที
 4. ผู้รับการทดลอง จะปฏิบัติตนอย่างไร ในสถานการณ์ที่ยกมาให้นี้ ประมาณ 7 นาที
 5. ให้ผู้รับการทดลองสำรวจตนเองว่า เคยทำอะไรบ้างที่แสดงถึงการมีความกล้าแสดงออกนอกเหนือจากแม่แบบที่ให้ รวมถึงผลที่ได้รับจากการกระทำนั้น ๆ ประมาณ 15 นาที

อุปกรณ์ สไลด์ - เทป

การทดลองครั้งที่ 3

แม่แบบที่ใช้ "การคัดลอกตามผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต"

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อเสนอตัวอย่างพฤติกรรมการคัดลอกตามผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตให้รอบคอบ
 2. เพื่อให้เกิดพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนเสนอ ไม่เชื่ออะไรโดยไม่ไตร่ตรอง และ สามารถตัดสินใจได้ว่าพฤติกรรมไม่มีความถูกต้องเหมาะสม

- กิจกรรม
1. นำเข้าสู่การเสนอแม่แบบ ประมาณ 1 นาที
 2. เสนอแม่แบบ "การคัดลอกตามผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตให้รอบคอบ" ประมาณ 2 นาที
 3. ให้ผู้รับการทดลองร่วมกันวิเคราะห์พฤติกรรมของแม่แบบที่คัดลอกตามผู้อื่นง่าย ๆ
ว่าจะก่อให้เกิดผลอย่างไรกับตนเอง และถ้าไม่คัดลอกตามผู้อื่นง่าย ๆ จะก่อให้เกิดผลอย่างไร และพฤติกรรมใดที่ควรแก่การเปลี่ยนแปลงหลังจากดูแม่แบบแล้ว
เพราะเหตุใด ประมาณ 15 นาที
 4. ผู้ได้รับการทดลองร่วมกันอภิปรายว่าในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ยกขึ้นมาให้ผู้รับการทดลองจะปฏิบัติตนอย่างไร ซึ่งจะเรียกได้ว่ามีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ ประมาณ 12 นาที

อุปกรณ์ สไลด์ - เทป

การทดลองครั้งที่ 4

แม่แบบที่ใช้ "ความคิดสร้างสรรค์"

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อเสนอตัวอย่างพฤติกรรมของความสามารถคิดสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ
 2. เพื่อให้ผู้รับการทดลองได้เห็นความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์และรู้จักหาวิธีการใหม่ ๆ ในการทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จด้วยวิธีการของตนเอง
 3. เพื่อสร้างเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตามแม่แบบและเกิดความมั่นใจในการกระทำของตนเองมากขึ้น

- กิจกรรม
1. นำเข้าสู่การเสนอแม่แบบ ประมาณ 1 นาที
 2. เสนอแม่แบบ "ความคิดสร้างสรรค์" ประมาณ 2 นาที
 3. อภิปรายเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมของแม่แบบที่ควรแก่การเลียนแบบหรือไม่ควรแก่การเลียนแบบ ประมาณ 10 นาที
 4. ให้ผู้รับการทดลองยกตัวอย่างนักวิทยาศาสตร์ หรือบุคคลสำคัญของโลกที่มีพฤติกรรมความคิดสร้างสรรค์มาอย่างน้อย 1 คน ประมาณ 7 นาที
 5. ให้ผู้รับการทดลองสร้างงานให้สำเร็จด้วยวิธีการใหม่ ๆ ของตน จากวัสดุที่ให้ 3 ชิ้น บอกมาคนละ 1 ข้อ และบอกด้วยว่าทำอย่างไร ประมาณ 10 นาที

อุปกรณ์ สไลด์ - เทป

การทดลองครั้งที่ 5

แม่แบบที่ใช้ "ความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน"

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อเสนอตัวอย่างพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน
 2. เพื่อให้ผู้รับการทดลองได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแม่แบบอื่นทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ
 3. เพื่อให้ผู้รับการทดลองมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

- กิจกรรม
1. นำเข้าสู่การเสนอแม่แบบ ประมาณ 1 นาที
 2. เสนอแม่แบบ "ความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน" ประมาณ 2 นาที
 3. ให้ผู้รับการทดลองอภิปราย เกี่ยวกับพฤติกรรมของแม่แบบที่สำคัญในเรื่องแบบ เพื่อหาข้อสรุปร่วมกันว่า พฤติกรรมใดของแม่แบบที่ควรแก่การเลียนแบบ หรือไม่ควรแก่การเลียนแบบ ประมาณ 7 นาที
 4. ให้ผู้รับการทดลองร่วมกัน เสนอและคัดเลือกพฤติกรรมอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน ที่แตกต่างจากที่เสนอไว้ในแม่แบบ ซึ่งแสดงถึงการมีความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน ประมาณ 10 นาที
 5. ให้ผู้รับการทดลองสำรวจตนเองว่า เคยทำอะไรบ้างที่แสดงว่าตนมีความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน รวมทั้งบอกผลที่ได้รับจากการกระทำนั้น ๆ ประมาณ 10 นาที

อุปกรณ์ สไลด์ - เทป

การทดลองครั้งที่ ๑

แม่แบบที่ใช้ "ความเพียรพยายามเพื่อสู่เป้าหมาย"

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อเสนอตัวอย่างพฤติกรรมที่แสดงถึงความเพียรพยายามเพื่อสู่เป้าหมาย
 2. เพื่อจูงใจให้ผู้รับการทดลอง มีความรู้สึกนึกคิดที่จะมีพฤติกรรมของการมีความเพียรพยายามตามแม่แบบอัน เนื่องจากผลที่แม่แบบได้รับ

- กิจกรรม
1. นำเข้าสู่การเสนอแม่แบบ ประมาณ 1 นาที
 2. เสนอแม่แบบ "ความเพียรพยายามเพื่อสู่เป้าหมาย" ประมาณ 2 นาที
 3. อภิปรายเพื่อหาข้อสรุป เกี่ยวกับพฤติกรรมของแม่แบบที่ควรแก่การเลียนแบบหรือไม่ควรแก่การเลียนแบบ ประมาณ 7 นาที
 4. ให้ผู้รับการทดลองบอกถึงวิธีการที่แม่แบบใช้เพื่อปลุกใจตนให้มีความเพียรพยายามเพื่อสู่เป้าหมาย ประมาณ 10 นาที
 5. ให้ผู้รับการทดลองสำรวจตนเองว่าเคยใช้วิธีการใดนอกเหนือจากวิธีการที่แม่แบบใช้เพื่อให้ตนเกิดความเพียรพยายามเพื่อสู่เป้าหมาย ประมาณ 10 นาที

อุปกรณ์ สไลด์ - เทป

การทดลองครั้งที่ 7

แม่แบบที่ใช้ "ความสามารถแก้ปัญหาได้"

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อเสนอตัวอย่างพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถแก้ปัญหาได้
 2. เพื่อให้ผู้รับการทดลองมีกำลังใจที่จะปฏิบัติตามแม่แบบ เนื่องจากผลที่แม่แบบได้รับและรู้จักรวางแผนในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง
 3. เพื่อให้ผู้รับการทดลองมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามแม่แบบ

- กิจกรรม
1. นำเข้าสู่การเสนอแม่แบบ ประมาณ 1 นาที
 2. เสนอแม่แบบ "ความสามารถแก้ปัญหาได้" ประมาณ 2 นาที
 3. ให้ผู้รับการทดลองร่วมกันวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวแบบว่าควรแก่การเลียนแบบหรือไม่ เพราะอะไร ประมาณ 12 นาที
 4. ให้ผู้รับการทดลองร่วมกันอภิปรายว่า ถ้าผู้รับการทดลองต้องประสบปัญหา เช่นเดียวกับแม่แบบนั้น จะมีวิธีแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร และเพราะอะไร จึงใช้วิธีนั้น ประมาณ 16 นาที

อุปกรณ์ สไลด์ - เทป

การทดลองครั้งที่ ๑

แม่แบบที่ใช้ "มาช่วยกันปลูกดอกกรักในหัวใจกันเถอะ" (ให้กับผู้อื่น)

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อเสนอตัวอย่างพฤติกรรมที่แสดงถึงการมองเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลที่เรารัก
 2. เพื่อเสนอตัวอย่างการปฏิบัติตัวของแม่แบบ อันเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้รับการทดลอง และกับบุคคลที่เรารัก
 3. เพื่อให้ผู้รับการทดลองเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

- กิจกรรม
1. นำเข้าสู่การเสนอแม่แบบ ประมาณ 2 นาที
 2. เสนอแม่แบบ "มาช่วยกันปลูกดอกกรักในหัวใจกันเถอะ" ประมาณ 2 นาที
 3. ให้ผู้รับการทดลองร่วมกันอภิปรายถึงผลที่แม่แบบได้รับ ประมาณ 1๐ นาที
 4. ให้ผู้รับการทดลอง บอกถึงข้อดีของผู้อื่นบ้าง อย่างน้อย ๑ ข้อ และรู้สึกอย่างไรต่อตนเอง และต่อบุคคลที่เห็นข้อดีของเรา ประมาณ 1๐ นาที

อุปกรณ์ สไลด์ - เทป

บท Script เรื่องความเชื่อมั่นในตนเองที่ใช้ทดลอง

"รางวัลแห่งความสำเร็จ"

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 1 Caption ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยา การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ดนตรี
ภาพที่ 2 Caption เสนอ	ดนตรี
ภาพที่ 3 Caption การดูประกอบคำบรรยาย เรื่อง.....	ดนตรี
ภาพที่ 4 Caption รางวัลแห่งความสำเร็จในการเรียน	ดนตรี
ภาพที่ 5 นักเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติ (นักเรียนระดับชั้น ป.6) ต.ช.ชาตวิทย์ กับ ต.ช.รัชต์ เขียวธงชาติ	นักเรียนเป็นจำนวนมากอย่างที่เห็นอยู่นี้ ทั้งหญิง และชาย ต่างก็มุ่งมั่นและพากเพียรพยายามใน การศึกษาเพื่อความสำเร็จของชีวิตที่จะเกิดขึ้น ในอนาคต

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ ๖ ภาพ เด็กแสดงท่วงท่าถึงอนาคตของตน	แต่ความสำเร็จในอนาคต เป็นสิ่งที่ยังไม่อาจจะมองเห็นได้ในเวลานี้ ฉะนั้นอนาคตที่สดใสจึงยังเป็นเพียงความหวังของเด็กในวันนี้เท่านั้น
ภาพที่ 7 ภาพนักเรียนทำการบ้านและอ่านหนังสือ	สำหรับโรงเรียนนี้ ในแต่ละภาคเรียนนั้น จะมีการตัดสินเพื่อให้รางวัลนักเรียนดีเด่น ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
ภาพที่ ๘ ภาพ ด.ช.ชาญวิทย์ กำลังรับรางวัล	ภาคเรียนนี้ นักเรียนดีเด่นที่ได้รับการตัดสินก็คือ ด.ช.ชาญวิทย์ ซึ่งเคยได้รับรางวัลนักเรียนดีเด่นมาแล้วครั้งหนึ่งเมื่อภาคเรียนที่แล้ว
ภาพที่ ๙ ภาพนักเรียน เป็นกลุ่ม	โรงเรียนนี้มีนักเรียนจำนวนมาก แต่การที่ ด.ช.ชาญวิทย์ ได้รับรางวัลนักเรียนดีเด่นถึง 2 ครั้งติดต่อกันนั้น ควรจะนับว่าเป็นรางวัลแห่งความสำเร็จในการเรียนอย่างหนึ่ง

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 10 ภาพหน้าตรงของ ด.ช.ชาญวิทย์	ด.ช.ชาญวิทย์ มีการปฏิบัติตัวอย่างไร ? จึงได้รับการยกย่องอย่างสูงเช่นนี้ ขอให้ นักเขียนช่วยกันคิดดู
ภาพที่ 11 Caption สวัสดิ์	ดนตรี
ความกล้าแสดงออก	
ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 1 Caption ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยา การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ดนตรี
ภาพที่ 2 Caption เสนอ	ดนตรี
ภาพที่ 3 Caption การ์ตูนประกอบคำบรรยาย เรื่อง.....	ดนตรี

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 4 Caption ความกล้าแสดงออก	ดนตรี
ภาพที่ 5 ภายในห้องเรียนมองจากหลังห้อง เห็นครูยืนอยู่หน้าห้อง	อีก ๑ วันก็จะถึงวันสุนทรภู่แล้ว หนู ๆ ก็คงจะรู้แล้วว่า สุนทรภู่จะเป็นยอดกวีเอกคนหนึ่ง • ที่เดียว ฉะนั้นเมื่อถึงวันนี้ โรงเรียนก็จะจัดกิจกรรมเพื่อระลึกสุนทรภู่ ผู้ล่วงลับไปแล้ว
ภาพที่ 6 ภาพครูกำลังประกาศข่าวให้นักเรียนทราบ	วันนี้ครูประจำชั้นแจ้งให้นักเรียนทราบว่า นอกจากจะมีการจัดงานวันสุนทรภู่ในโรงเรียนแล้ว ยังมีการแข่งขันอ่านกลอนจากห้องเรียนต่าง ๆ อีกด้วย
ภาพที่ 7 ภาพนักเรียนนั่งอยู่ด้วยกันหลายคน	ครูต้องการตัวแทนจากนักเรียนห้องนี้ 1 คนแรก ๆ นักเรียนหลายคนก็สนุกอยากเป็นตัวแทนห้องกันบ้าง แต่พอรู้ว่าจะต้องแสดงบนเวทีซึ่งมีคนดูมาก ๆ ก็กลัวกันหมด แม้แต่อาทิตย์ ซึ่งดูปราดเปรียว กล้าหาญ ก็กลัวไปด้วย

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ ๑ ภาพครูกำลังเรียกชื่อชาตวิทย์และคุยกับชาตวิทย์	ครูก็เรียกชื่อทีละคน ไม่ว่าครูจะเรียกใครทุกคนก็ปฏิเสธไปหมด จนมาถึงชาตวิทย์ ซึ่งเป็นเด็กเรียบร้อย เบียบ ๆ ครูเองก็ยังคงอยู่ในใจว่า ชาตวิทย์ คงปฏิเสธเหมือนกันกับเด็กอื่น ๆ แต่แล้วครูเองก็แทบไม่เชื่อหูตัวเองที่ชาตวิทย์ตอบรับด้วยเสียงหนักแน่นอย่างที่ไม่คาดคิดมาก่อน
ภาพที่ ๑ ชาตวิทย์ขึ้นอ่านกลอน	ในที่สุดการแข่งขันก็มาถึง ชาตวิทย์ขึ้นเวทีด้วยท่าทีที่องอาจ และมั่นใจ อ่านกลอนได้อย่างราบรื่น ไพเราะ และไม่ติดขัดเลย ซึ่งเป็นที่พอใจของทุกคนและคณะกรรมการด้วย
ภาพที่ ๑๐ ครูใหญ่มอบรางวัลให้ชาตวิทย์	และเมื่อประกาศผลการแข่งขัน ชาตวิทย์ ได้รับรางวัลชนะเลิศ ซึ่งเป็นที่คาดหมายของคนทุกคนในโรงเรียน

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 11 ครูใหญ่ชม เขยชาตวิทย์	วันรุ่งขึ้น หลังจากเคารพธงชาติและสวดมนต์ เรียบร้อยแล้ว ครูใหญ่แจ้งข่าวชัยชนะของ ชาตวิทย์ให้นักเรียนทุกคนในโรงเรียนทราบ และกล่าวชมว่า ชาตวิทย์เป็นผู้ที่กล้าแสดง ออกในทางที่ถูกต้อง และมีความเชื่อมั่นในคน เองดีมาก ขอให้นักเรียนทุกคนกล้าแสดงออก ในทางที่ดีอย่างชาตวิทย์ทำ และขอให้มีความ เชื่อมั่นในตนเองด้วย
ภาพที่ 12 สวัสดิ์	ดนตรี

การไม่คล้อยตามผู้อื่นโดยไร้เหตุผล

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 1 ภาณุวิชาณะแนวและจิตติภาณุ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ดนตรี

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ ๒ Caption เสนอ	ดนตรี
ภาพที่ ๓ Caption การดูประกอบคำบรรยาย เรื่อง.....	ดนตรี
ภาพที่ ๔ Caption โดย น.ส.ทัศนมา ระเบียบตี	ดนตรี
ภาพที่ ๕ Caption การไม่ก้อยทางผู้ขึ้นโดยไร้เหตุผล	ดนตรี
ภาพที่ ๖ เด็กชาย ๒ คน กำลังขี่จักรยาน	ชายวัยมัธยมกับรักเป็นเพื่อนรักกัน ทั้งคู่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ขณะนี้ใกล้จะถึงวันสอบ เขาจึงมาโรงเรียนแต่เช้าเป็นพิเศษ
ภาพที่ ๗ ภาพแสดงบรรยากาศยามเช้า เห็น เด็ก ๒ คน ขี่จักรยานอยู่ด้านล่างซ้ายของภาพ	ยามากษยามเช้าเป็นอากาศที่สดชื่น แต่เด็กหลายคนไม่ค่อยได้พบกับความสดชื่นอย่างเด็ก ๒ คนนี้บ่อยนัก เพราะติดนิสัยนอนตื่นสายเป็นประจำ

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ ๖ ภาพชาญวิทย์, รัชช ชี้จักรยานอยู่หัวแถว ในแถวมีเด็กอื่น ๆ ชี้จักรยานตามมา มีเด็กคนหนึ่งกำลังขี่จักรยานผาดโผน	มีนักเรียนจำนวนมากขี่จักรยานมาโรงเรียน แต่นักเรียนบางคนชอบขี่จักรยานอย่างผาดโผน ซึ่งมักจะสร้างความหวาดเสียวและเดือดร้อนรำคาญกับผู้อื่นอยู่เสมอ..... แต่เด็ก ๒ คนนี้ยังไม่เคยประพาศิ่อย่างนั้นมาก่อน
ภาพที่ ๗ เด็กชายคนหนึ่งกำลังขี่จักรยานยกล้อหน้า	ที่เห็นอยู่ที่นี่คือเด็กชายอาทิตย์ เป็นนักเรียนชั้น ป.๖ เช่นเดียวกัน แต่ใคร ๆ ก็รู้ว่าเป็นเด็กที่ไม่เรียบร้อย แม้แต่การขี่จักรยานมาโรงเรียนก็จะแสดงอาการผาดโผนอยู่เสมอ
ภาพที่ ๑๐ เด็กชายอาทิตย์ขี่จักรยานชน เด็กอื่นล้มลง	บ่อยครั้งที่อาทิตย์จะสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นอย่างที่เห็นอยู่ที่นี่ แต่ด้วยความสนุกสนาน จึงยังไม่ยอมเลิกนิสัยอย่างนั้น ข้ายังชอบชักชวนเด็กคนอื่นให้คัดลอกตามอีกด้วย
ภาพที่ ๑๑ เด็กทั้ง ๓ คนกำลังขี่จักรยานมาพร้อมกัน	วันนี้มาพบกัน ชาญวิทย์ และรัชช อาทิตย์ ก็เริ่มชักชวนให้ขี่จักรยานผาดโผนอย่างเขาบ้าง

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 12 ชาญวิทย์ และรัชต์ ทำท่าปฏิเสธ	ด.ช.ชาญวิทย์ และรัชต์ ปฏิเสธ เพราะกลัวจะเจ็บตัวเปล่า ๆ ถ้าจักรยานล้มลงไป
ภาพที่ 13 ใบหน้าของอาทิตย์	อาทิตย์พยายามใช้เหตุผลหวานล่อมเพื่อให้ชาญวิทย์และรัชต์ คล้อยตามให้ได้ อาทิตย์อ้างว่า การขี่จักรยานแบบเขาจะทำให้จักรยานพังได้เร็วกว่าเดิม ไม่ค่อยเหนียว และสนุกมาก
ภาพที่ 14 เด็กคนหนึ่งเดินดูจักรยานเพราะยางจืดหน้าแตก	บังเอิญอาทิตย์เห็นเด็กคนนี้ จึงฉวยโอกาสนทันที โดยกล่าวว่า ถ้าเด็กคนนี้ขี่จักรยานล้อเดียวได้อย่างเขาแล้ว ถึงยางหน้าจะแตกไปล้อหนึ่ง เขาก็จะขี่จักรยานไปได้ ไม่ต้องเสียเวลาเดินดูอยู่อย่างนี้
ภาพที่ 15 ใบหน้ารักบี้มนิด ๆ	รัชต์เริ่มนึกสนุกขึ้นบ้างแล้ว จึงตกลงจะทดลองดูบ้าง

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 16 ใบหน้าชาวยุโรป	ส่วนชาวยุโรปไม่เห็นด้วย เพราะเหตุผลที่ อาทิตยอำนาจมานั้น ไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง และการ ซึ่งจักรยานอย่างประมาทก็จะสร้างความเดือด ร้อนให้กับตนเองและผู้อื่นได้เสมอ ไม่เกิด ประโยชน์อะไรอย่างจริงจัง
ภาพที่ 17 ใบหน้าชาวยุโรป และรักบี้	ชาวยุโรปเห็นว่ารักบี้เริ่มจะคล้อยตามคำชักชวน ของอาทิตย ก็พยายามที่จะห้ามปรามโดยให้ เหตุผลว่า ไม่จำเป็นอะไรเลยที่จะต้องขี่ จักรยานด้วยท่าทางแปลกประหลาดอย่างนั้น รตยางชั่วก็ควรนำไปให้ช่างซ่อมให้ถึงจะถูก ไม่จำเป็นต้องขี่ยกล้อเลย เพราะถึงอย่างไร ก็ยกล้อหลังไม่ได้
ภาพที่ 18 รักบี้กับชาวยุโรปกำลังขี่จักรยานผาดโผน	คำคัดค้านของชาวยุโรปไม่เป็นผล ในที่สุดรักบี้ ก็ไปขี่จักรยานผาดโผนกับอาทิตยจนได้ ชาวยุโรป เป็นห่วงก็เลยหยุดรตรอยู่

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 1๑ รักษ์กำลังขี่จักรยานผาดโผน	แรก ๆ รักก็ยังไม่ค่อยกล้า แต่ใช้เวลาไม่นาน เขาก็ถนัด มีที่ท่าว่าสนุกสนานที่สุด อาทิตย์ก็ทำตัวอย่างแปลก ๆ ให้อยู่เสมอ
ภาพที่ 2๐ ทั้งชาญวิทย์ รัก และอาทิตย์ ขี่จักรยานพร้อมกันไป รัก อาทิตย์อยู่หน้าด้วยท่าทางผาดโผน	เวลาผ่านไปนานพอสมควร ชาญวิทย์จึงเตือนว่า ควรจะไปโรงเรียนกันได้แล้ว ไม่อย่างนั้นจะสายทั้ง ๓ คน จึงไปโรงเรียนพร้อมกัน โดยที่รักกับอาทิตย์ขี่จักรยานผาดโผนไปตลอดทาง ส่วนชาญวิทย์ขี่จักรยานไปด้วยความเป็นห่วง
ภาพที่ 21 รัก กับอาทิตย์ ผาดโผนเต็มที	ระหว่างทาง ทั้งรักและอาทิตย์ ขี่จักรยานไปด้วยความประมาทและมั่นใจในตัวเอง เหตุการณ์ที่ไม่มีใครคาดคิดก็เกิดขึ้น
ภาพที่ 22 รักและอาทิตย์ถูกรถยนต์เสียวะกระเด็นไปทั้งคู่	รถยนต์คันหนึ่งสวนทางมาด้วยความเร็วสูง รักและอาทิตย์พยายามหลบเอาตัวรอด แต่ทั้งคู่ก็ถูกรถเสียวะกระเด็นไปคนละทาง ได้รับบาดเจ็บสาหัส ส่วนชาญวิทย์ ปลอดภัย

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 23 Caption ทีวีสี	ดนตรี
ความคิดสร้างสรรค์	
ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 1 Caption ภาพวิชาแผนการสอน ะจิตวิทยา การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ดนตรี
ภาพที่ 2 Caption เสนอ	ดนตรี
ภาพที่ 3 Caption การดูประกอบคำบรรยาย เรื่อง.....	ดนตรี
ภาพที่ 4 Caption ความคิดสร้างสรรค์	ดนตรี

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ ๕ แผนที่ที่หักแรมของลูกเสือ	ณ โรงเรียนแห่งนี้ ได้จัดให้มีการเรียนวิชา ลูกเสือเป็นกิจกรรมพิเศษ และเป็นประเพณี สืบต่อกันมาว่า เมื่อสอบปลายภาคเรียนเรียบร้อยแล้ว จะมีการ เดินทางไปอยู่ค่ายหักแรม กันครั้งหนึ่ง..... ปีนี้ก็เหมือนกัน
ภาพที่ ๖ ลูกเสือกำลังตักน้ำจากลำห้วยน้ำ เลียง ไปซื้อผัก	การมาอยู่ค่ายหักแรมครั้งนี้ เดินทางออกมาไกลจากตัวเมืองมาก เพื่อให้ลูกเสือมีความอดทนและรู้วิธียังชีพในสัณฐานดาร พร้อมกับไปด้วย
ภาพที่ ๗ ลูกเสือกำลังก่อไฟ	ก่อนออกเดินทางครูฝึกได้ชี้แจงกับลูกเสือทุกคนให้จัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ไปให้พร้อม เพราะถ้าขาดสิ่งใดแล้วจะหาซื้อไม่ได้ เพราะบริเวณที่จะไปตั้งค่ายหักแรมนั้นไม่มีร้านค้า

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ ๘ ลูกเสือกำลังปรุงอาหารโดยเตาสนามที่ ทำขึ้นอย่างง่าย ๆ	เมื่อมาอยู่ค่ายลูกเสือกได้พบกับประสบการณ์ ใหม่ ๆ ที่ไม่เคยพบเมื่ออยู่โรงเรียน หรือ เมื่ออยู่บ้าน ได้ฝึกการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เป็นหมู่ คณะในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน ฝึกใน เรื่องทักษะของการมีน้ำใจต่อกัน ฝึกตนให้ เป็นคนเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว
ภาพที่ ๙ ภาพด้วยซามแตก ๆ	แม้ว่าทุกคนจะได้พยายามจัดเตรียมสิ่งของ เครื่องใช้กันอย่างไรก็ดีแล้วก็ตาม แต่บางคนก็ลืม ของใช้บางอย่าง นอกจากนั้นยังมีของใช้บาง ส่วนที่เกิดการชำรุดเสียหายไปในระหว่าง การเดินทาง
ภาพที่ 10 ลูกเสือกกระป๋องหรือน้ำขึ้นดื่ม	แก้วนํ้า ดูจะมีปัญหามากกว่าอย่างอื่น ลูกเสือก ส่วนมากไม่ได้เตรียมแก้วนํ้ามา การดื่มนํ้าจึง ไม่ค่อยสะดวก เหตุการณ์อย่างที่เกิดขึ้นอยู่ เกิดขึ้นเป็นประจำ

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 11 แสดงการตรวจที่พักซึ่งของวางเป็นระเบียบ แก้วนํ้ามี เท่ากับจำนวนมากพอดี	เช้าวันหนึ่ง มีการตรวจความเรียบร้อยในที่ พักของลูกเสือหมู่ต่าง ๆ ผู้กำกับต่างพากัน แปลกใจเมื่อพบว่า หมู่ที่ชาญวิทย์เป็นสมาชิก อยู่นั้น ไม่มีปัญหาเรื่องการขาดแคลนแก้วนํ้า แต่อย่างใด
ภาพที่ 12 ชาญวิทย์ กำลังตัดขวดนํ้ามันเพื่อทำแก้วนํ้า	นายหมู่รายงานว่าความเรียบร้อยที่เกิดขึ้นใน หมู่เกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ของ ชาญวิทย์ ที่ใช้ขวดนํ้ามันที่ขมาตัดทำแก้วนํ้า แล้วแจกให้กับลูกเสือทุกคน
ภาพที่ 13 ผู้กำกับให้คำชมเชยลูกเสือ ชาญวิทย์	ชาญวิทย์ ได้รับคำชมเชยจากผู้กำกับว่าเป็นผู้ มีความคิดริเริ่มดีเยี่ยม แล้วแจ้งให้ทุกหมู่แก้ ปัญหาเรื่องแก้วนํ้าตามความคิดของชาญวิทย์ นี้ด้วย
ภาพที่ 14 Caption สวัสดิ์	ดนตรี

ความรับผิดชอบ

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 1 Caption ภาควิชาและแผนก ศึกษาศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	คนตรี
ภาพที่ 2 Caption เสนอ	คนตรี
ภาพที่ 3 Caption การดูประกอบคำบรรยาย เรื่อง.....	คนตรี
ภาพที่ 4 Caption ความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น	คนตรี
ภาพที่ 5 ครูยืนสอนอยู่หน้าชั้น	วันพุธนี้ จะ เรียนวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ วิชานี้มีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดย พยายามให้สมาชิกแต่ละคนของกลุ่ม ได้มีส่วน ร่วมรับผิดชอบในงานที่มอบหมาย สำหรับวันนี้ จะเรียนเกี่ยวกับวิชาปรุงอาหารเบื้องต้น ครู ให้แต่ละกลุ่ม เลือกทำอาหารกันกลุ่มละชนิด ให้สมาชิกของกลุ่มแต่ละคนนำเครื่องปรุงมาจาก บ้านกันคนละชนิด

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ ๘ ภาพชาญวิทย์ รัชชวาทิตย์ และเพื่อน อีก ๒ คน จนครบ ๕ คน	กลุ่มของชาญวิทย์มี ๕ คน กลุ่มนี้จะทำแกงส้ม หัวไล่เท้า จึงแบ่งหน้าที่กันให้แต่ละคนนำ เครื่องปรุงมาดังนี้ ชาญวิทย์ รับหน้าที่จะ เตรียมหัวไล่เท้าให้เรียบร้อย เตรียมส้มมะขาม อาทิตย์ เตรียมน้ำพริกแกง ส่วนอีก ๒ คนจะเตรียม น้ำปลาและน้ำตาลมาจากบ้าน
ภาพที่ ๙ นักเรียนรวมกันเป็นกลุ่ม ลงมือทำอาหาร	วันรุ่งขึ้น เมื่อถึงชั่วโมงเรียน นักเรียนทุกคน มีที่ทำตามกลุ่มจนสามารถได้ลงมือทำอาหารกัน จริง ๆ ในครั้งนี้ ต่างช่วยกันอย่างขยันขัน แข็ง ไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย
ภาพที่ ๑๐ กลุ่มของนักเรียนแต่ละคนหน้าตาบึ้ง แต่ ชาญวิทย์ไม่ได้อยู่ในกลุ่ม	แต่กลุ่มนี้ดูแต่ละคนหน้าตาไม่ค่อยสดใสเลย ก็จะสดใสได้อย่างไรกัน เพราะได้เกิดปัญหา ขึ้นแล้ว ลองคิดกันดูซิว่า แกงส้มที่ไม่ใส่ส้ม มะขามนะ รสชาติจะเป็นอย่างไรกัน ชาญวิทย์ ซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่ม ยังไม่มาสังเกต

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 9 กลุ่มของชาญวิทย์ทุกคนยิ้มได้ ชาญวิทย์ เดิน เข้ามาถือส้มมะขามอยู่ในมือ	ไม่นานนัก ชาญวิทย์เดินเข้ามา ทุกคนแจ้ง ข่าวการตีล้มมะขามให้ชาญวิทย์ทราบ ชาญวิทย์ บอกไม่ต้องวิตกเพราะได้เตรียมมาด้วยแล้ว ทุกคนยิ้มได้ ซึ่งชาญวิทย์ก็เตรียม เครื่องทุกชนิด มาด้วย เพื่อป้องกันปัญหาที่เพื่อนบางคนอาจล้ม ของจากบ้าน แต่ชาญวิทย์ก็ไม่ได้ตำหนิ รัช ณ์แต่เนี่ย กสับให้กำลังใจว่า ใคร ๆ ก็อาจ จะล้มได้ทั้งนั้น แม้แต่ตัวของชาญวิทย์เอง กราวนี้ไม่ล้ม กราวหน้าอาจล้มก็ได้
ภาพที่ 10 รัชณ์กำลังล้างถ้วยชาม	สำหรับรัชณ์ ซึ่งรู้ดีว่าเพื่อนจะทำให้เพื่อน ทั้งกลุ่มเกิดปัญหาไปแล้ว ดีที่ว่า ชาญวิทย์ช่วย แก้สถานการณ์ไว้ได้ ซึ่งรัชณ์ก็เป็นเด็กที่มี น้ำใจคนหนึ่งเหมือนกัน เมื่อได้รับน้ำใจอย่าง สูงจากชาญวิทย์ ดังนั้น รัชณ์ก็ตอบแทนน้ำใจ โดยรับหน้าที่ดูแลเก็บกวาด ทำความสะอาด ต่าง ๆ โดยไม่ยอมให้เพื่อน ๆ ต้องเหน็ด เหนื่อยแม้แต่คนเดียว
ภาพที่ 11 Caption ชรัสดี	ดนตรี

ความเพียรพยายามสู่เป้าหมาย

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 1 Caption จากวิชาเศรษฐศาสตร์ศึกษา การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ดนตรี
ภาพที่ 2 Caption ภาพ	ดนตรี
ภาพที่ 3 Caption การดูประกอบคำบรรยาย เรื่อง.....	ดนตรี
ภาพที่ 4 โดย น.ส. พัทธมา ระเบียบดี	ดนตรี
ภาพที่ 5 ความเพียรพยายามเพื่อสู่เป้าหมาย	ดนตรี
ภาพที่ 6 ภาพงานฝีมือที่สวยงาม และประณีต	การฝีมือ เป็นงานที่ต้องใช้ความละเอียดที่ ถ้วน ต้องเอาใจใส่อย่างยิ่ง และที่สำคัญ ก็คือต้องมีความพากเพียรพยายามจริง ๆ จึงจะได้ผลงานดีและสวยงาม

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 7 ช่างฝึกเรียนกำลังจักสาน	ในโรงเรียนที่ชาญวิทยาคำดังเรียนอยู่ ครูให้นักเรียนฝึกทำงานฝีมือหลายชนิด คราวนี้ให้นักเรียนทำเครื่องจักสานด้วยไม้ไผ่
ภาพที่ 8 นักเรียนอีกคนหนึ่งกำลังจักสาน	การจักสานเป็นงานฝีมือที่ต้องใช้ความประณีต ใช้ความพยายาม ต้องมีความอดทน อดทน อุทิศเวลา งานจักสานแต่ละชิ้น มักต้องใช้เวลานาน ๆ จึงจะสำเร็จ
ภาพที่ 9 เครื่องจักสานที่ไม่สวย เช่น รูปทรงไม่ดี ไม่ประณีต	ล้าตั้งแต่เวลาในช่วงนั้น ไม่เพียงพอสำหรับงานฝีมือประเภทนี้ ต้องกลับมาทำที่บ้าน จึงจะเสร็จ แต่ก็ยังมีนักเรียนหลายคนที่ยพยายามทำงานอย่างรวก ๆ แล้วรีบส่งครูเพื่อให้ผ่าน ๆ ไป ไม่อยากมีงานกลับมาทำที่บ้าน เพราะกลัวจะเสียเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ ผลงานรวก ๆ ก็อย่างนี้แหละ

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 10 ภาพชายวัยกำลังฉกसान	สำหรับชาตวิทย์ ซึ่งปกติแล้วจะทำงานต่าง ๆ ได้อย่างเรียบร้อยอยู่แล้ว ยิ่งเมื่อทำงานฝีมือ ชาตวิทย์ยิ่งตั้งใจกันและเพิ่มความเพียรพยายามเป็นพิเศษ ชาตวิทย์จะใช้เวลาว่างในโอกาสต่าง ๆ ให้มีค่าเสมอ
ภาพที่ 11 เครื่องจักสาน	นี่คือผลงานที่เกิดจากความพากเพียรพยายามของชาตวิทย์ งานชิ้นนี้ได้รับคำยกย่องจากครูว่าสวยงาม และประณีตที่สุด คนที่มีความเพียรพยายามนั้น ไม่ใช่เพียงแต่จะประสบความสำเร็จในงานฝีมืออย่างเดียว แต่คนที่มีความเพียรพยายามนั้น ไม่ว่าจะทำอะไร ก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีเสมอ
ภาพที่ 12 Caption สัตว์	ดนตรี

ความสามารถแก้ปัญหา

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 1 Caption ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยา การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	คนตรี
ภาพที่ 2 Caption เกษนอ	คนตรี
ภาพที่ 3 Caption การดูประกอบคำบรรยาย	คนตรี
ภาพที่ 4 Caption ความสามารถแก้ปัญหาได้	คนตรี
ภาพที่ 5 ครูอธิบาย หรือสอนชาตวิทย์ และเพื่อน 2 - 3 คน ในห้องพักครู	บ่ายวันหนึ่ง หลังจากเลิกเรียนแล้ว ชาตวิทย์ และเพื่อนอีก 2 - 3 คนได้พากันไปพบกับครู ประจำชั้นที่ห้องพัก เพื่อให้ครูช่วยอธิบาย การบ้านและข้อสงสัยต่าง ๆ ให้ เดือนคน อื่น ๆ กลับกันไปหมดแล้ว

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 6 มีเด็ก 3 คนแต่มีจักรยานจอดอยู่เพียง 2 คัน	เมื่อหมดข้อสงสัย ชาญวิทย์กับเพื่อน ๆ จึงลงมาจากอาคารตรงไปยังที่จอดจักรยาน เพื่อขี่จักรยานกลับบ้านเหมือนที่เคยปฏิบัติเป็นประจำ แต่ทันใดนั้น ชาญวิทย์ต้องตกใจมาก เพราะจักรยานหายไปแล้ว.....
ภาพที่ 7 ชายคนหนึ่งขี่จักรยานห่างออกไป	เหลียวมองไปรอบ ๆ ก็เห็นชายคนหนึ่งขี่จักรยานห่างออกไป ชาญวิทย์จำได้ทันทีว่านั่นคือจักรยานของเขาแน่ ๆ ปัญหาก็คือว่า ทำอย่างไรจึงจะได้จักรยานคืนมา
ภาพที่ 8 ชาญวิทย์กับเพื่อน ขี่จักรยานด้วยท่าทางรีบเร่ง	ชาญวิทย์ต้องแก้ปัญหาอย่างรวดเร็วก่อนที่จะทุกอย่างจะสายเกินไป และในทันใดนั้น ชาญวิทย์ได้เพื่อนคนหนึ่งขึ้นไปแจ้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้กับครู และกำชับว่าให้รอฟังข่าวและเตรียมพร้อมอยู่ที่โรงเรียน อย่าเพิ่งไปไหน จากนั้น ชาญวิทย์กับรักก็ขี่จักรยานติดตามชายคนนั้นไปทันที

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 9 จักรยานตามกันเกือบจะหิ้นแล้ว	แผนการที่จะทำให้ได้จักรยานกลับคืนเร็วขึ้นใน สมองของชาลวีย์อย่างฉับพลัน แรกทีเดียว เขาต้องเร่งความเร็วเพื่อตามให้ทันชายคน นั้นเสียก่อน
ภาพที่ 10 จักรยานของชาลวีย์แซงขึ้นหน้าแล้ว ขวางทาง ใบมือให้ชายคนนั้นจ่อครด	เนื่องจากบริเวณนั้นเป็นช่วงที่ถนนแคบ เมื่อ ชาลวีย์จ่อครดขวางไว้ ชายคนนั้นก็ขี่รถต่อ ไปไม่ได้ จึงต้องจอดแล้วเดินไปที่เด็ก 2 คน นั้นด้วยท่าทางที่ไม่พอใจ
ภาพที่ 11 ชาลวีย์กำลังพูดกับชายแปลกหน้า	ชาลวีย์ยกมือไหว้ พร้อมกับขอความช่วยเหลือ อย่างน่าสงสาร โดยอ้างว่ารถยางรั่ว บ้าน ก็ยังอยู่อีกไกล คงจะกลับบ้านไม่ได้แน่ ๆ ส่วน รักษ์ก็จัดการปล่อยลมจนยางแบน อุสมเหตุสม ผล เป็นไปตามแผนของชาลวีย์ทุกอย่าง
ภาพที่ 12 รักษ์ถือได้ไก่มาให้ชายคนนั้นดู	และโดยไม่รอช้ารักษ์ก็ถือไก่ (อุปกรณ์ชิ้นหนึ่ง) มาให้ชายคนนั้นดู แล้วพูดรวบรัดกับชายผู้นั้นว่า ขอืมจักรยานไปซื้ออะไหล่ชิ้นนี้สักหน่อย

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 13 รักษ์ชี้จักรยานออกไป	ยังไม่ทันที่ชายคนนั้นจะอนุญาตหรือไม่ รักษ์และ ชาญวิทย์ชี้จักรยานคันนั้นออกไปทันที หนู ๆ ก็ทราบมาตั้งแต่ต้นแล้วว่า รักษ์ ม่ะชี้ จักรยานเก่งอยู่แล้ว ฉะนั้นชั่วประเดี๋ยวเดียว เขาก็ล้มต่าไป
ภาพที่ 14 รักษ์กำลังรายงานเรื่องทั้งหมดให้ครู ที่โรงเรียนซึ่งกำลังรอฟังข่าวอยู่	แต่รักษ์ไม่ได้ไปซื้ออะไหล่หล่อรถ หนู ๆ ทราบ ไหมว่ารักษ์ไปไหนรักษ์ก็กลับมาที่โรงเรียน นะซี แล้วเล่าเรื่องทั้งหมดให้ครูฟัง ครู देख หรือมอยู่แล้ว เมื่อได้รักษ์เป็นคนนำทาง คณะ ครูก็ไปยังที่เกิดเหตุทันที
ภาพที่ 15 ในที่เกิดเหตุ ชายคนนั้นถูกจับมัดมือ มีครู อยู่ที่นั่น 2 - 3 คน	ชายผู้นั้นไม่ได้เฉลียวใจแม้แต่จะบอกว่าเด็ก ๆ จะมีแผนการณ์ในการแก้ปัญหาได้อย่างลึกซึ้ง เพียงนี้ จึงถูกจับกุมตัวอย่างง่ายดาย

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 16 ใบหน้าชาตรีวิทย์ สีหน้า ท่าทาง ภูมิใจ	คนร้ายถูกนำไปมอบให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ชาตรีวิทย์ได้จักรยานกลับคืนมาแล้ว แต่ที่สำคัญ และนำภูมิใจอย่างยิ่งก็คือ ทั้งเจ้าหน้าที่ ตำรวจ ทหาร และผู้ที่ทราบเรื่อง ต่างให้ คำยกย่องและชมเชยกับชาตรีวิทย์ และเพื่อน ๆ ว่า มีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดีเยี่ยม
ภาพที่ 17 Caption สวัสดี	ดนตรี

การปลูกดอกกรักไว้ในหัวใจตนเอง

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 1 ภาควิชาเกษตรและสิ่งแวดล้อม การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ดนตรี
ภาพที่ 2 Caption เสนอ	ดนตรี

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ ๓ Caption การดูประกอบคำบรรยาย เรื่อง.....	ดนตรี
ภาพที่ 4 Caption โดย น.ศ. ทันทิมา ระเนียบดี	ดนตรี
ภาพที่ ๕ Caption การปลูกดอกรักไว้ในหัวใจตนเอง ภาพที่ ๖ คนหลายคนทั้งหญิง ชาย เด็กและผู้ใหญ่ อยู่ในอิริยาบถต่าง ๆ กัน ที่เป็นเอกลักษณ์ ของแต่ละเพศแต่ละวัย	ดนตรี คนเราที่เกิดมาในโลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นเด็ก ผู้ใหญ่ ชายและหญิง ล้วนเป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีศักดิ์ศรี และมีความสามารถด้วยกันทั้งนั้น
ภาพที่ 7 ภาพเด็ก ๆ กำลังเล่นด้วยกันอย่าง สนุกสนาน	ดังนั้น หน้ารีย่สำคัญที่สุดของนักเรียนต้องรู้จัก คือให้ความรักต่อตนเองและผู้อื่น

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 8 ภาพ เด็กชายอาทิตย์ นั่งเศร้า ทำหน้าตา เหม่อลอย	ถ้าเราปฏิบัติต่อตนเองด้วยการดูหมิ่นตนเองว่า เป็นคนไม่ดี เช่น กรณีของอาทิตย์เห็นว่าตน เองเป็นคนเขียนหนังสือไม่ดี ไม่เป็นที่รักของ ผู้อื่นเลย อาทิตย์ก็รู้สึกไม่ดีต่อตนเอง ไม่มี กำลังใจ
ภาพที่ 9 ภาพ เด็กชายอาทิตย์ พี่ชักรยานชนเด็กอื่น ล้มลง	ผลที่ตามมา อาทิตย์จึงต้องประหลาดใจเป็น เด็กเกรงเพื่อต่อต้าน เสียกรังความสนใจ ของครูและเพื่อน ๆ
ภาพที่ 10 ภาพชาญวิทย์กำลังซักถามซึ่งกำลังทำงาน ด้วยท่าทางแว่บใส ร่าเริง	ชาญวิทย์ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง รักตนเอง มีความเชื่อมั่นต่อตนเอง ที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดผลที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีกำลังใจ มากขึ้น
ภาพที่ 11 เพื่อน ๆ ของ ก.ช.ชาญวิทย์ ยิ้มแย้ม แจ่มใสพร้อมล้อมชาญวิทย์ด้วยความรักและ ยกย่อง (ภาพชาญวิทย์กำลังได้รับรางวัล)	ผลที่ตามมา ชาญวิทย์เป็นคนน่ารัก เป็นคน เก่ง และมีความสามารถ เป็นคนที่มีค่าควรที่ จะได้รับความรัก และความนับถือจากบุคคล ทั่วไป

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 12 ภาพ เด็กถือดอกไม้แนบไว้กับตัว	ฉะนั้น เด็กเรียนจึงต้องรู้จักปลูกดอกกรักไว้ในหัวใจของตนเอง มองให้เห็นว่าตนเองเป็นคนดีและน่ารักอย่างไร ?
ภาพที่ 13 เด็กชาย หญิง 2 คน กำลังยิ้มแย้มแจ่มใส ชูนิ้วหัวแม่มือชี้ให้กับตนเอง	ด้วยการมองจุดดีของตนเอง เพราะถ้าเราสามารถยอมรับอย่างเปิดเผยในสิ่งที่ดี ๆ งาม ๆ ของตัวเราเองได้ จะเป็นกำลังใจให้เราสามารถเอาชนะอุปสรรคทั้งหลายได้
ภาพที่ 14 Caption สวัสดิ์	ดนตรี

การปลูกดอกกรักไว้ในหัวใจผู้อื่น

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 1 Caption ภาพวีรชนและนางงามและจิตรกร การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ดนตรี

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ ๒ Caption เชนดรี	ดนตรี
ภาพที่ ๓ Caption การ์ตูนประกอบคำบรรยาย เรื่อง	ดนตรี
ภาพที่ ๔ Caption โคม น.ร. พิศาลมา จะ เบียบดี	ดนตรี
ภาพที่ ๕ การปลูกดอกรักไว้ในหัวใจผู้อื่น	ดนตรี
ภาพที่ ๖ คนหลายคนที่ทั้งหญิงและชาย เด็กและผู้ใหญ่ อยู่ในอิริยาบถต่าง ๆ กันที่เป็นเอกลักษณ์ ของแต่ละเพศ แต่ละวัย	เราทุกคนที่เกิดมามีชีวิตอยู่ในโลกนี้ไม่ว่าจะ เป็นเด็ก ผู้ใหญ่ ชาย หรือ หญิง ล้วนแต่เป็น บุคคลที่มีคุณค่า มีศักดิ์ศรีและมีความสามารถ ด้วยกันทั้งนั้น

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 7 ภาพคนจูบมือกัน โอบไหล่กัน คนอุ้มเด็ก คนโอบคนแก่ ฯลฯ	เราจึงควรทะนุถนอมให้บุคคลที่อยู่รอบข้างเรา ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ พี่หรือน้อง หรือเพื่อน ให้เขาลำบากใจที่จะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ อย่างมีความสุข คนเราไม่มีใครสามารถมีชีวิตอยู่ได้คนเดียวในโลกนี้ เราต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน
ภาพที่ 8 ภาพเด็กกำลังนั่งคิดอยู่ ศูนย์กลางแวดล้อมด้วยภาพแสดงความคิดของเด็กต่อกิจกรรมของตนเอง เช่นกำลังวิ่งเล่นกับเพื่อน กำลังทำการบ้าน	ดังนั้น ในการอยู่ร่วมกัน ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ ต้องการให้ตนคอยสำรวจตนเองอยู่เสมอว่า ตนเป็นคนอย่างไร ?
ภาพที่ 9 ภาพเด็กดีใจ ยิ้มแย้มแจ่มใส (ภาพของชาญวิทย์ กำลังดีใจต่อการได้รับคำชมเชย และได้รับรางวัล ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่และเพื่อนฝูง ฯลฯ)	ขณะเดียวกันก็ต้องการให้คนอื่นให้ความมั่นใจกับตนเอง ให้ความรัก คำพูดที่ชมเชย เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นส่วนที่ทำให้เขาเกิดกำลังใจมากขึ้น และสามารถเอาชนะต่ออุปสรรคต่าง ๆ ได้
ภาพที่ 10 เด็กกำลังยิ้มแย้มแจ่มใส ชูแขนทั้ง 2 อยู่เหนือศีรษะ	จึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญข้อหนึ่งของนักเรียนนอก จากจะมองว่าตนเองเป็นเด็ก เก่งและน่ารัก อันเป็นการปลูกดอกรักในหัวใจของตนเองแล้ว

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 11 เด็ก 2 คน คนหนึ่งยื่นร่ำเริง ยื่นมือรับดอกไม้จากเด็กคนหนึ่งซึ่งยื่นให้ได้อย่างเป็นมิตร	ก็ควรต้องช่วยกันปลูกดอกไว้ให้หัวใจผู้อื่นเป็นด้วยเหมือนกัน ด้วยการที่ความรู้สึกที่ดีงามของเราให้ผู้อื่นทราบ โดยอาจจะกล่าวกับเพื่อนว่า "เธอเป็นเพื่อนที่ดีของฉันมากที่สุด ทำให้ฉันเป็นคนขยันเรียนมากขึ้น"
ภาพที่ 12 พ่อ แม่ ลูก นั่งเก้าอี้หันหน้าเข้าหากัน และกำลังพูดคุยกันอย่างสนุกสนานและร่าเริง	หรือเราอาจจะบอกกับพ่อแม่ของเราเองบ้างว่า "ลูกรู้สึกดีใจมากที่มีพ่อแม่ที่คอยรักและเป็นห่วงใยลูก ๆ" เพื่อให้บุคคลที่เราพูดคุยด้วยเกิดความรู้สึกดีกับตัวเขาเองด้วยเช่นกัน
ภาพที่ 13 ภาพรักที่กำลังล้างชาม	เช่นกรณีของอาทิตย์ แม้ว่าจะเป็นเด็กเกเร แต่อาทิตย์ ก็มีความรับผิดชอบ จากเหตุการณ์ที่รักขโมยส้มมะขาม รักก็ยอมทำงานอื่นแทนเพื่อลบความผิดของตน ซึ่งพฤติกรรมนี้เป็นความดีและความน่ารักของรัก
ภาพที่ 14 อาทิตย์กำลังยื่นรับกำขมเขยจากเพื่อน ๆ	ฉะนั้นถ้าเพื่อน ๆ พยายามหาจุดดีของอาทิตย์ และรัก และพยายามสื่อให้เขาเหล่านั้นได้เข้าใจถึงข้อดีของตนเองบ้าง

ภาพ	คำบรรยาย
ภาพที่ 15 ภาพเด็ก ๆ กำลังจูบหรือกอดคอ อาหิตย์และรักษ์อย่างร่าเริง	อาหิตย์และรักษ์ จะเป็นเพื่อนที่ดีของทุก ๆ คน ได้ในที่สุด
ภาพที่ 16 จบ	ดนตรี

ครั้งที่	กิจกรรมการเรียนการสอน	จุดมุ่งหมาย	เนื้อหา	เวลา นาที	ประเมินผล
1	1. ครูแนะนำตัวเอง นักเรียนแนะนำตัวเอง 2. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันตอบ - นักเรียนเคยได้รู้จัก วีรบุรุษ วีรสตรีบ้างไหม และมีใครบ้างที่นักเรียนรู้จัก - เพราะอะไรจึงทำให้บุคคลเหล่านี้ได้ชื่อว่า เป็นวีรบุรุษ วีรสตรี	สร้างความคุ้นเคย เพื่อให้นักเรียนได้รู้จัก หรือรู้ว่า หรือได้เห็น ความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเอง		30	สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2	1. ครูให้นักเรียนช่วยกันให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง โดยถามทีละคนและเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน 2. ครูช่วยสรุปความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง	เพื่อให้บอกความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองได้อย่างถูกต้อง	ความหมายของ ความเชื่อมั่นในตนเอง	30	สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียนทีละคน สังเกตจากการสรุปของนักเรียน

ครั้งที่	กิจกรรมการเรียนการสอน	จุดมุ่งหมาย	เนื้อหา	เวลา นาที	ประเมินผล
3	1. ครูให้นักเรียนยกตัวอย่างของการกระทำที่แสดงถึงการมีความกล้าแสดงออก 2. ให้นักเรียนได้สำรวจตนเองว่าเคยได้ใช้ความกล้าแสดงออกในเรื่องใดบ้าง หรือเคยได้ทำอะไรบ้างที่แสดงว่าตนมีความกล้าแสดงออก (การทำและการพูด) รวมทั้งบอกผลที่ได้รับจากการกระทำเหล่านั้น 3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะพฤติกรรมของความกล้าแสดงออก 4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย	เพื่อให้นักเรียนสามารถแยกการกระทำที่แสดงถึงการมีความกล้าแสดงออกได้ นักเรียนสามารถยกตัวอย่างและบอกถึงผลที่ได้รับจากการมีความกล้าแสดงออกได้อย่างถูกต้อง	ลักษณะพฤติกรรมของความกล้าแสดงออก	30	สังเกตจากการตอบคำถามของ นร. สังเกตจากการยกตัวอย่างของ นร. และการสรุปผลที่ นร. ได้รับ สังเกตจากการสรุปของ นร.

ครั้งที่	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	จุดมุ่งหมาย	เนื้อหา	เวลา นาที	ประเมินผล
4	1. ครูให้นักเรียนให้ความหมายและยกตัวอย่างลักษณะพฤติกรรมของการไม่คล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ไร้เหตุผล 2. ให้นักเรียนได้สำรวจตนเองว่าเคยได้คล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ไร้เหตุผลในเรื่องใดบ้าง และผลที่นักเรียน ได้รับ 3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะของการคล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ไร้เหตุผล	เพื่อให้ นร. ได้เข้าใจถึงการคล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ไร้เหตุผล รวมทั้งรู้ถึงผลที่ นร. จะได้รับ	ลักษณะพฤติกรรมของการคล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ไร้เหตุผล	30	สังเกตจากการให้ความหมายของ นร. สังเกตจากการยกตัวอย่างและสรุปผลที่ นร. ได้รับ
5	1. ครูให้นักเรียนอธิบายความหมายและยกตัวอย่างลักษณะพฤติกรรมของความคิดสร้างสรรค์	เพื่อให้ นร. เห็นความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์และเกิดความมั่นใจในการทำงานตามที่ตนเองต้องการมากขึ้น	ลักษณะพฤติกรรมของความคิดสร้างสรรค์	30	สังเกตจากการให้ความหมายของ นร. และจากการยกตัวอย่าง สังเกตจากการตอบคำถามของ นร.

ครั้งที่	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	จุดมุ่งหมาย	เนื้อหา	เวลา นาที	ประเมินผล
5	2. ให้นักเรียนสำรวจตนเองว่าเคยคิดประตัญ หรือ ดัดแปลงอะไรขึ้นมาบ้าง และผลที่นักเรียนได้รับ 3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป				
6	1. ครูให้นักเรียนให้ความหมายและยกตัวอย่างพฤติกรรมของความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน 2. ให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายร่วมกัน ในการมีหน้าที่ทุกคนในสังคมทำหน้าที่ของตนตามบทบาทที่ตนเป็นอยู่ หรือมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร ? และถ้าไม่มีความรับผิดชอบ ผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร	เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจถึงลักษณะของความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน	ลักษณะพฤติกรรมความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน	30	สังเกตจากการตอบคำถามของ นร.

ครั้งที่	กิจกรรมการเรียนการสอน	จุดมุ่งหมาย	เนื้อหา	เวลา นาที	ประเมินผล
7	1. ครูให้นักเรียนให้ความ- หมายและยกตัวอย่าง พฤติกรรมของความเพียร พยายาม เพื่อสู่เป้าหมาย 2. ให้นักเรียนช่วยกันตอบ คำถาม - เพราะเหตุใดทำให้ คนเราขาดความเพียร พยายาม - ให้นักเรียนลองสำรวจ ตนเองว่า เคยใช้วิธี การใดบ้างเพื่อทำให้ตน เกิดความเพียรพยายาม เพื่อสู่เป้าหมาย	เพื่อให้นักเรียน เห็นความสำคัญ ของความเพียร พยายามเพื่อสู่ เป้าหมาย เพื่อให้นักเรียน เกิดแรงจูงใจที่ จะทำให้ตนมี ความเพียร พยายามเพื่อสู่ เป้าหมาย	ลักษณะ พฤติกรรม ความเพียร- พยายามเพื่อ สู่เป้าหมาย	30	สังเกตจากการ ตอบคำถามของ นร. สังเกตจาก พฤติกรรมของ นร.
8	1. ครูให้นักเรียนยกตัวอย่าง ของพฤติกรรมที่สามารถแก้ ปัญหาได้และให้นักเรียน สำรวจตนเองว่านักเรียน ได้เคยแก้ปัญหาในเรื่องใด บ้างจนประสบความสำเร็จ และมีผลอะไรบ้างที่น่าจะ เกิดจากการปฏิบัติ	เพื่อให้นักเรียน วางแผนในการ แก้ปัญหาด้วยตนเองและเกิด กำลังใจที่คิดจะ แก้ปัญหาด้วย ตนเอง	พฤติกรรมของ ความสามารถ แก้ปัญหา	30	สังเกตจากการ ตอบคำถามของ นร. และจาก การยกตัวอย่าง ของ นร.

ครั้งที่	กิจกรรมการเรียนการสอน	จุดมุ่งหมาย	เนื้อหา	เวลา นาที	ประเมินผล
9	1. ครูให้นักเรียนอภิปรายถึงความจำเป็นของความเชื่อมั่นในตนเอง ยกตัวอย่าง "โทมัส เอ็ดวาร์ เดคิสัน" และสาเหตุที่ทำให้ตนไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง	นักเรียนสามารถบอกถึงความจำเป็นของความเชื่อมั่นในตนเองได้และวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเองได้		30	สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของ นร. สังเกตจากการตอบคำถามของ นร.
10	1. ครูให้นักเรียนเปรียบเทียบผลดี ผลเสียของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองและให้นักเรียนบอกถึงวิธีการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง 2. ครูช่วยนักเรียนสรุปเกี่ยวกับการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง	นักเรียนสามารถบอกได้ถึงวิธีการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองได้และบอกถึงผลดีผลเสียของบุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเองหรือมีความเชื่อมั่นในตนเองได้	ผลดี ผลเสีย ของความ เชื่อมั่นใน ตนเองและ วิธีการ สร้างความ เชื่อมั่นใน ตนเอง	30	สังเกตจากการอภิปรายของ นร. สังเกตจากการตอบคำถามของ นร. สังเกตจากข้อสรุปของ นร.

ภาคผนวก ค

เนื้อหาเรื่องความเชื่อมั่นในตนเอง

เนื้อหาเรื่องความเชื่อมั่นในตนเอง

1. ความหมาย

ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึงลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกด้วยการกระทำ และคำพูดที่เหมาะสม ซึ่งมี ๖ ลักษณะ คือความกล้าแสดงออก การไม่คล้อยตามผู้อื่นโดยไร้เหตุผล ความสามารถคิดสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ได้ ความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน ความพยายามเพื่อสู่เป้าหมาย และความสามารถแก้ปัญหาได้

ความกล้าแสดงออก ได้แก่

- ความกล้าที่จะตั้งคำถาม ทักท้วงอย่างสุภาพ และมีเหตุผลกับผู้อื่น ที่ทำความเดือดร้อนให้แก่ตนเองและหมู่คณะในทางที่เหมาะสม
- มีความกล้าที่จะซักถามข้อสงสัยที่ตนเองไม่เข้าใจ หรืออาจขัดแย้งกับผู้อื่น
- มีความกล้ารับผิดชอบเมื่อทำผิดทุกครั้ง ไม่ว่าจะผู้อื่นเห็นหรือไม่ก็ตาม
- มีความกล้าในการเสนอความคิดเห็นของตนให้กับผู้อื่น ถึงแม้ว่าความคิดเห็นนั้นจะขัดแย้งกับความคิดเห็นของผู้อื่น
- ไม่ประหม่าอายุที่จะทำอะไรเพียงคนเดียวต่อหน้าคนหมู่มาก หรือคนแปลกหน้า

มีเหตุผลไม่คล้อยตามผู้อื่น ได้แก่

- การไม่ปฏิบัติตามความคิดเห็นของผู้อื่น โดยที่ยังไม่ได้ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ
- คิดพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนเสมอ ไม่เชื่ออะไรโดยไร้เหตุผล

ความสามารถคิดสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ได้แก่

- การคิดดัดแปลงสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้เป็นสิ่งของที่ตนต้องการ
- การริเริ่มสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง
- การรู้จักเอาสิ่งต่าง ๆ มาปรับปรุงประยุกต์ใช้

ความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน ได้แก่

- การมีความตั้งใจทำงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน เพื่อให้งานในหน้าที่ของตน และผู้อื่นที่มีส่วนร่วมกันได้รับความสำเร็จ

เพียรพยายามเพื่อสู่เป้าหมาย ได้แก่

- มีความมุ่งมั่นที่จะกระทำการต่าง ๆ ที่ต้องการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ความสามารถแก้ปัญหา ได้แก่

- การรู้จักกระบวนการแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- การรู้จักพึ่งตนเองเมื่อประสบปัญหา

2. ลักษณะของผู้มีความเชื่อมั่นในตนเอง

คือบุคคลที่ไม่กำลังใจ เข้มแข็งไม่กลัวความลำบาก อันตราย ตลอดจนอุปสรรคต่าง ๆ กล้าทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกและมีเหตุผลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น และต่อตนเอง ที่เป็นผลดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เช่น แสดงความกล้าหาญช่วยชีวิตของผู้อื่นในอันตราย ในเมื่อตนสามารถช่วยได้ ยอมสละชีวิตช่วยเหลือราชการ ช่วยทำประโยชน์แก่สังคม เมื่อเกิดไฟไหม้ น้ำท่วม หรือพบผู้ประสบอุบัติเหตุ ก็ช่วยเหลือทันที เป็นต้น

บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองนี้ ต้องประกอบด้วยเหตุผล มิใช่ลักษณะเย่อหยิ่งดูถูกคนอื่น แต่เป็นการมั่นใจว่าตนเองสามารถทำอะไรได้หากเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ดังาม การพูดในที่ชุมนุมชนที่ดี การตอบปัญหาที่คนอื่นถาม หรือแม้ในการสอบไล่ นักเรียนจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง แล้วตอบด้วยความมั่นใจ ผลที่ออกมา ก็จะยอดเยี่ยม

อย่างไรก็ดี ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพลังในการต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยความมั่นใจ และช่วยให้เกิดความกล้าหาญ จะต้องมีความกล้าหาญในทางที่ถูกด้วย ไม่ใช่กล้าแบบบ้าบิ่น เช่น ไปยืนให้รถชนกลางถนน หรือยืนบนหลังคารถในขณะที่กำลังวิ่ง หรือกล้ายกพวกตีกัน ซึ่งอาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้โดยไม่จำเป็น ไม่มีใครยกย่อง มีแต่ตำหนิติเตียน

บรรพบุรุษของเราได้ชื่อว่าเป็นวีรบุรุษ วีรสตรี เช่น ห่อขุนรามคำแหงมหาราช สมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระเจ้าตากสินมหาราช ท้าวสุรนารี ท้าวเทพสตรี ท้าวศรีสุนทร หรือชาวบ้านบางระจัน เป็นต้น ล้วนมีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าหาญในการสละชีพ เพื่อ

รักษาบ้านเมืองไว้ให้พวกเราได้อยู่อาศัย ซึ่งความกล้าหาญเช่นนี้เป็นสิ่งที่ทุกคนยกย่องสรรเสริญเชิดชู

๓. ลักษณะของผู้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

คือบุคคลที่ไม่ยอมทำอะไรฝ่าอันตราย หรือถ้างานนั้นมีอุปสรรคบ้างก็ไม่ทำ ไม่กล้ารับผิดชอบ ทำผิดแล้วไม่กล้ารับผิด จะทำอะไรก็กลัวว่าจะไม่ประสบความสำเร็จ มีความกระตือรือร้นต่ำ สะทกสะท้านที่จะทำความดี เช่น เมื่อเด็กอยู่ใกล้กับผู้ใหญ่มักมีอาการอาย ผู้ใหญ่อะไรก็ไม่กล้าพูดด้วย จะทำความดีอะไรก็ไม่กล้าทำ เช่น เห็นของผู้อื่นตกบนรถเมล์ก็ควรกล้าบอกเจ้าของให้เขารู้ตัว ของนั้นจะได้ไม่สูญหาย ได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่าย

๔. ผลดีของผู้มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ผู้มีความเชื่อมั่นในตนเอง จะมีความพอใจ ภูมิใจในตนเอง ยอมรับตนเอง มีความองอาจ ฝืนผาย ฝ่าฟันงาน ไม่สะทกสะท้าน ไม่ขวนขวาย เจื่องหงอย ไม่เก้อเขิน มีความมั่นใจ เพียรพยายามทำกิจให้สำเร็จบรรลุผลตามประสงค์ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ยอมเสียสละเพื่อความ เป็นธรรมและหน้าที่ เป็นที่น่านับถือหรือเป็นผู้นำได้

๕. ผลเสียของผู้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

ผู้ขาดความเชื่อมั่นในตนเองจะรู้สึกตนเองว่าเป็นคนไม่มีค่า ไม่เหมาะสม ไม่มีความพึงพอใจหรือภูมิใจในตนเอง เกิดความวิตกกังวล ขาดความอบอุ่น ชอบพึ่งผู้อื่น มีความขมขื่นต่ออุปสรรค เชื่อในสิ่งที่ไม่ดีมีเหตุผล ขวนขวาย เจื่องหงอย เก้อเขิน ขาดความกล้าที่จะเผชิญต่ออุปสรรคหรือปัญหาต่าง ๆ และปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนเราขาดความเชื่อมั่นในตนเอง คือขาดความรู้ ขาดความกล้าหาญในทางชอบธรรม มีความเกียจคร้าน และอาจเนื่องมาจากความเชื่อที่ฝังอยู่ในจิตใจ หรือบางทีก็เป็นผลของความล้มเหลวในอดีต

๖. วิธีสร้าง ความเชื่อมั่นในตนเอง จะต้องฝึกตนดังนี้

๖.๑ ศึกษาหาความรู้อย่างไม่ลดละ การศึกษาเป็นบ่อเกิดของความรู้ เป็นพลังอันยิ่งใหญ่ของมนุษย์ คนที่รักความก้าวหน้าจะต้องเป็นนักศึกษา นักค้นคว้า คนยิ่งฉลาดมากยิ่งขึ้นเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมาก

๐.๒ แผนงานที่ดี ใครก็ตามทำงานโดยไม่มีแผนจะทำงานใหญ่ให้สำเร็จไม่ได้ ดังคำกล่าวที่ว่า "ในการทำงานทุกชนิด หากวางแผนที่ดีไว้ก่อน งานนั้นก็เท่ากับว่าสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง"

๐.๓ ต้องรู้จักนับถือตนเอง (Self Respect) เชื่อในความสามารถของตน และไม่ถูกเหยียดหยามตนเอง

๐.๔ ต้องฝึกให้มีความคิดความอ่านเป็นของตนเอง ไม่ตกเป็นทาสความคิดของผู้อื่น

๐.๕ ต้องฝึกปลูกฝังอุปนิสัยที่ดี ได้แก่

- การเป็นผู้ไม่รู้จักหมดหวัง (Hopefulness)
- ความไม่หวาดหวั่นต่อความยากลำบาก
- ความกล้าหาญ และไม่ท้อถอยเมื่อทำอะไรไม่สำเร็จ
- การหาเหตุผลให้ถูกต้อง

๐.๖ หมั่นคิดถึงตนเองในทางบวกเสมอ เลิกคิดในทางลบ คือเลิกคิดว่า แย่ ไม่ไหว ไม่เอา ไม่รู้ ฯลฯ

๐.๗ ทำใจดีสู้เสือ หรือยิ้มรับเมื่อภัยมา เช่น ในการพูดต่อที่ชุมนุมชน เมื่อผู้พูดเกิดความประหม่า ไม่มีความมั่นใจในตนเอง วิธีแก้ก็คือปลูกใจตนเองให้เข้มแข็ง ทำใจดีสู้เสือ นึกเสียดว่าเราก็คง เขาก็คน จะไปเกรงกลัวทำไม

๐.๘ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สิ่งสุดท้ายที่จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองก็คือลงมือหรือปฏิบัติ การที่เราเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะละเอียดหรือพยายามเพียงใดก็ตาม ถ้าเราไม่เคยปฏิบัติแล้ว ก็เปรียบเสมือนคนที่เรียนแต่ทฤษฎี ไม่มีประสบการณ์ ทำให้ขาดความมั่นใจในการทำงาน ฉะนั้นควรจะลงมือปฏิบัติกิจต่าง ๆ ด้วยตนเอง

การที่เราจะปลูกฝังความเชื่อมั่นในตนเองได้นั้น เราจำเป็นต้องอยู่เองที่ต้องทำตนให้แข็งแกร่ง กล้าหาญ และต้องรู้จักใช้ความเฉลียวฉลาดประกอบความกล้าหาญด้วยว่าในกาลเทศะใด ควรวางแผนประการใด

บุคคลที่สำคัญของโลกที่ผลิตสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ได้สำเร็จนั้น ล้วนแล้วแต่มีความเชื่อมั่นในตนเองอย่างแรงกล้า เขาเชื่อว่าเขาต้องทำงานชิ้นนั้นได้สำเร็จ ไม่ว่ามันจะมีอุปสรรคมากมาย

หรือมีความยากเย็นแสนเข็ญเพียงไร อาทิเช่น โทมัส แอลวา เอดิสัน ผู้ประดิษฐ์หลอดไฟฟ้าและภาพยนตร์ กว่าที่เขาจะหำมันได้สำเร็จ เขาต้องประสบกับความผิดพลาดนับพันครั้ง แต่เขาไม่ย่อท้อ เมื่อทำผิดหรือพลาดไป เขาก็เริ่มต้นทดลองใหม่ ๆ ด้วยการทำไม่หยุดนี้เอง เอดิสันจึงได้ชื่อว่า มีสิ่งประดิษฐ์มากกว่านักวิทยาศาสตร์คนใดในโลก

เอนรี ฟอรัท กว่าที่จะประดิษฐ์รถยนต์แบบของเขาเองสำเร็จ เขาก็พบกับความผิดหวังหลายร้อยครั้ง และยังได้รับการเยาะเย้ย หรือถากถางอีกมากมาย ถ้าเขาเป็นคนที่ไม่เชื่อมั่นในตนเอง เขาก็คงเลิกคิดประดิษฐ์รถยนต์เสียวกว้าน และเราก็คงไม่รู้จักชื่อของ เอนรี ฟอรัท ในนามของมหาเศรษฐีโลกคนหนึ่ง

สมเด็จพระนเรศวรมหาราชเจ้า เมื่อครั้งยังอยู่เป็นตัวประกันในพม่า ก็ทรงครุ่นคิดถึงการที่จะประกาศอิสรภาพ หรือกู้ชาติไทยให้พ้นจากอำนาจการปกครองของพม่าตลอดเวลา ทรงแสดงออกในท่ามกลางหมู่ผู้กษัตริย์แห่งพม่า ว่าพระองค์ไม่ทรงเกรงกลัวใคร ไม่เกรงกลัวอะไรทั้งสิ้น ทรงเชื่อมั่นในพระองค์เอง และพระชนม์ชีพของพระองค์ก็เสี่ยงกับภัยอันตรายหลายครั้ง พระเจ้าแผ่นดินพม่าทรงคิดจะกำจัดพระนเรศวรด้วยการลอบปลงพระชนม์ แต่ก็ไม่สำเร็จ เพราะพระยาเกียรติ พระยาราม ผู้ที่ถูกใช้ให้ปลงพระชนม์กลับนำความไปเล่าให้มหาเถรคันฉ่องฟัง และพระมหาเถรผู้นี้ก็ถวายความจริงข้อนี้ให้ทรงทราบ เมื่อทรงทราบ ก็ตัดสินใจให้ประกาศอิสรภาพของสยามประเทศ ณ เมืองแครง เมื่อพระองค์มีพระชนมายุเพียง 29 พรรษา ต่อจากนั้น ก็ทรงกระทำสงครามกับพม่าอีกหลายครั้งหลายหน จนภายหลัง พม่าไม่กล้ารบกวนประเทศไทยอีกเป็นเวลานาน

เราควรดูเยี่ยงบรรดาวีรกษัตริย์ หรือวีรชนไทยที่เป็นบรรพบุรุษของเราว่า ท่านเหล่านั้นมีความเชื่อมั่นในตนเองเพียงไร และมีความเสียสละชีพเพื่อชาติเพียงไร และเราควรปลุกใจตนเองให้เชื่อมั่นในตนเองและกล้าหาญเยี่ยงบรรพชนไทยเหล่านั้น

ภาคผนวก ง

แสดงการทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

คะแนนความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คนที่	คะแนนของกลุ่มทดลอง			คะแนนของกลุ่มควบคุม		
	Pre - test (X_1)	Post - test (X_2)		Pre - test (X_3)	Post - test (X_4)	
1	42	54	96	31	33	64
2	42	43	85	34	40	74
3	29	50	79	42	43	85
4	34	50	84	38	29	67
5	41	43	84	30	31	61
6	38	40	78	27	31	58
7	36	55	91	41	42	83
8	36	52	88	33	36	69
9	44	43	87	33	33	66
10	33	43	76	36	34	70
11	39	40	79	31	28	59
12	27	49	76	28	34	62
13	39	46	85	28	30	58
14	30	43	73	30	35	65
15	34	44	78	31	32	63
16	34	47	81	40	38	78
17	31	35	66	28	29	57
18	31	42	73	39	55	94
19	28	41	69	38	50	88
20	33	33	66	32	31	63
		$\Sigma(X_1 + X_2) = 1594$			$\Sigma(X_3 + X_4) = 1384$	

$\Sigma X = 701$	$\Sigma X = 893$	$\Sigma X = 670$	$\Sigma X = 417$
$\Sigma X^2 = 25045$	$\Sigma X^2 = 40511$	$\Sigma X^2 = 22872$	$\Sigma X^2 = 26466$
$\bar{X} = 35.05$	$\bar{X} = 44.65$	$\bar{X} = 33.5$	$\bar{X} = 35.7$
$\sigma = 4.99$	$\sigma = 5.80$	$\sigma = 4.74$	$\sigma = 7.17$
$\sigma^2 = 24.99$	$\sigma^2 = 33.61$	$\sigma^2 = 22.47$	$\sigma^2 = 51.38$

ขั้นตอนการคำนวณหาค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ F - test แบบ Repeated Measures on one
Factor

1. คำนวณ Grand Total (Gt)

$$Gt = \frac{(2978)^2}{80} = 110856.05$$

2. คำนวณ Total sum of squares (SS_{total})

$$\begin{aligned} SS_{total} &= \Sigma X_{total}^2 - Gt \\ &= 114894 - 110856.05 \\ &= 4037.95 \end{aligned}$$

3. คำนวณ sum of squares for Factor A (SS_{FA})

$$\begin{aligned} SS_{FA} &= \frac{(\text{Sum of column 1})^2}{\text{Number in column 1}} + \frac{\text{Sum of column 2}}{\text{Number in column 2}} - Gt \\ &= 596.21 \end{aligned}$$

4. คำนวณ sum of squares for Factor B (SS_{FB})

$$\begin{aligned} SS_{FB} &= \frac{(\text{Sum of Experimental Group's})^2}{\text{Number of Experimental G.scores}} + \frac{(\text{Sum of Control G's})^2}{\text{Number of Control G.scores}} - Gt \\ &= 63520.9 + 47336.4 - Gt \\ &= 551.25 \end{aligned}$$

5. คำนวณ Interaction sum of squares (SS_{AXB})

$$SS_{AXB} = \frac{(\sum X_1)^2}{n_1} + \frac{(\sum X_2)^2}{n_2} + \frac{(\sum X_3)^2}{n_3} + \frac{(\sum X_4)^2}{n_4} - SS_{FA} - SS_{FB} - Gt$$

$$= 273.84$$

6. คำนวณ Between Subjects Error sum of squares (SS_{BSE})

$$SS_{BSE} = \frac{\Sigma(X_1 + X_2)^2 + (X_3 + X_4)^2}{\text{Number of Columns}} - SS_{FB} - Gt$$

$$= 1746.7$$

7. คำนวณ Within Subject Error sum of squares (SS_{WSE})

$$SS_{WSE} = SS_{\text{total}} - SS_{FA} - SS_{FB} - SS_{AXB} - SS_{BSE}$$

$$= 770$$

8. คำนวณ df. for each of the sum of squares

$$df. SS_{\text{total}} = (N - 1) = 30 - 1 = 29$$

$$df. SS_{FA} = (C - 1) = 2 - 1 = 1$$

$$df. SS_{FB} = (r - 1) = 2 - 1 = 1$$

$$df. SS_{AXB} = (r - 1)(C - 1) = 1$$

$$df. SS_{BSE} = r(n - 1) = 2(20 - 1) = 38$$

$$df. SS_{WSE} = r(n - 1)(C - 1) = 2(20 - 1)(2 - 1) = 38$$

๑. ค่าความ Variances for the main and error effects (M.S.)

$$\begin{aligned}
 V_{FA} &= \frac{SS_{FA}}{df_{FA}} = \frac{696.21}{1} = 696.21 \\
 V_{FB} &= \frac{SS_{FB}}{df_{FB}} = \frac{551.25}{1} = 551.25 \\
 V_{int\ AXB} &= \frac{SS_{FAXB}}{df_{FAXB}} = \frac{273.84}{1} = 273.84 \\
 V_{BSE} &= \frac{SS_{BSE}}{df_{BSE}} = \frac{1746.7}{38} = 45.97 \\
 V_{WSE} &= \frac{SS_{WSE}}{df_{WSE}} = \frac{770}{38} = 20.26
 \end{aligned}$$

๑๐. ค่าความค่า F for main effects

$$\begin{aligned}
 F_{FA} &= \frac{V_{FA}}{V_{WSE}} = \frac{696.21}{20.26} = 34.36 \\
 F_{FB} &= \frac{V_{FB}}{V_{WSE}} = \frac{551.25}{20.26} = 27.21 \\
 F_{AXB} &= \frac{V_{AXB}}{V_{WSE}} = \frac{273.84}{20.26} = 13.52
 \end{aligned}$$

Critical values F df. 1, 38 .05 = 4.10

.01 = 7.35

วิธีการ ทดสอบความแตกต่างของค่ารายเฉลี่ยแต่ละคู่ของคะแนนก่อน และหลังการทดลองของ
กลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ เปรียบเทียบ
ค่าเฉลี่ยของคะแนนรายคู่ตามวิธีการของ Newman - Keuls

1. เรียงค่าเฉลี่ยจากน้อยไปหามาก

$$\bar{X}_9, \bar{X}_1, \bar{X}_4, \bar{X}_2$$

	กลุ่มที่สอนตาม ปกติก่อนการ ทดลอง (33.5)	กลุ่มที่ฝึกโดยใช้ แม่แบบก่อนการ ทดลอง (35.05)	กลุ่มที่สอนตาม ปกติหลังการ ทดลอง (35.7)	กลุ่มที่ฝึกโดยใช้ แม่แบบหลังการ ทดลอง (44.85)
กลุ่มที่สอนตามปกติก่อน	1.55	2.2	11.15**	
การทดลอง ($\bar{X}_9$)				
กลุ่มที่ฝึกโดยใช้แม่แบบก่อน		9.65	9.6**	
การทดลอง ($\bar{X}_1$)				
กลุ่มที่สอนตามปกติหลัง			3.95**	
การทดลอง ($\bar{X}_4$)				
กลุ่มที่ฝึกโดยใช้แม่แบบหลัง				
การทดลอง ($\bar{X}_2$)				

$$df = N - k = 8 - 4 = 76 \text{ ค่าวิกฤต } q \frac{MSW}{n} > 1 - \alpha = .99$$

$$\begin{aligned} \text{เปรียบเทียบ } \bar{X}_1 \text{ กับ } \bar{X}_9, r = 3, q_{99} &= 3.40 \sqrt{\frac{20.26}{20}} = 3.40 \times 1.01 = 3.42 \\ \text{เปรียบเทียบ } \bar{X}_9 \text{ กับ } \bar{X}_4, r = 2, q_{99} &= 2.83 \sqrt{\frac{20.26}{20}} = 2.83 \times 1.01 = 2.84 \\ \text{เปรียบเทียบ } \bar{X}_2 \text{ กับ } \bar{X}_9, r = 2, q_{99} &= 2.83 \sqrt{\frac{20.26}{20}} = 2.83 \times 1.01 = 2.84 \\ \text{เปรียบเทียบ } \bar{X}_1 \text{ กับ } \bar{X}_4, r = 1, q_{99} &= 3.74 \sqrt{\frac{20.26}{20}} = 3.74 \times 1.01 = 3.78 \\ \text{เปรียบเทียบ } \bar{X}_1 \text{ กับ } \bar{X}_2, r = 2, q_{99} &= 2.83 \sqrt{\frac{20.26}{20}} = 2.83 \times 1.01 = 2.84 \\ \text{เปรียบเทียบ } \bar{X}_2 \text{ กับ } \bar{X}_4, r = 3, q_{99} &= 3.40 \sqrt{\frac{20.26}{20}} = 3.40 \times 1.01 = 3.42 \end{aligned}$$

ผลการใช้เทคนิค "แม่แบบ" โดยใช้สไลด์ การ์ตูน เพื่อพัฒนา
ความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ทัศนวิภา ระเบียบดี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2529

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบ โดยใช้สไลด์ การดู
เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ โรงเรียน
ฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 252๐ จำนวน 40 คน ที่มีความเชื่อมั่น
ในตนเองต่ำ โดยใช้แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง และได้สุมนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มทดลองได้รับการฝึกโดยใช้เทคนิค
แม่แบบ สไลด์ การดู ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ ระยะเวลาในการทดลอง
2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน (จันทร์ - ศุกร์) วันละ 30 - 40 นาที หลังจากการทดลองแล้ว
ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้ไป
วิเคราะห์ โดยใช้ F - test

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนการ
ได้รับการฝึกจากแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่แตกต่างจากการได้
รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง สูงกว่านักเรียน
ที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF MODELING TECHNIQUE USING CARTOON SLIDE
ON SELF - CONFIDENCE DEVELOPMENT OF PRATOM VI
STUDENTS OF RITHIYAWANALAI SCHOOL IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

THANTIMA RABIEBDEE

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University

February, 1986

The purpose of this experimental research was to study the effect of Modeling Technique Using Cartoon Slide on Self - Confidence Development.

The subjects were 20 Pratom VI students of Rithiyawanalai School, Bangkok in the academic year 1985. They were self - confidence at the low level by the questionnaire of self - confidence and the simple random sampling technique were used to select the students into the experimental group was treated by Modeling Technique Cartoon Slide Program and the control group was teaching self - confidence program in normal classroom. The experimental period was two weeks, five days a week (Monday to Friday) for 30 minutes to 40 minutes in each one. After the experimental, both group were post - test by the same questionnaire. The data were analysed by F - test (Repeated Measures on one Factor)

The results were as follow :-

1. There was significantly self confidence of the Modeling Technique Cartoon Slide - group posttest higher than pretest at the .01 level.
2. There was no significant difference at the .05 level in Self - Confidence between pretest and Posttest of the Normal Classroom group
3. There was significantly self - confidence development of the Modeling Technique Cartoon Slide group higher than Normal Classroom group at the .01 level.